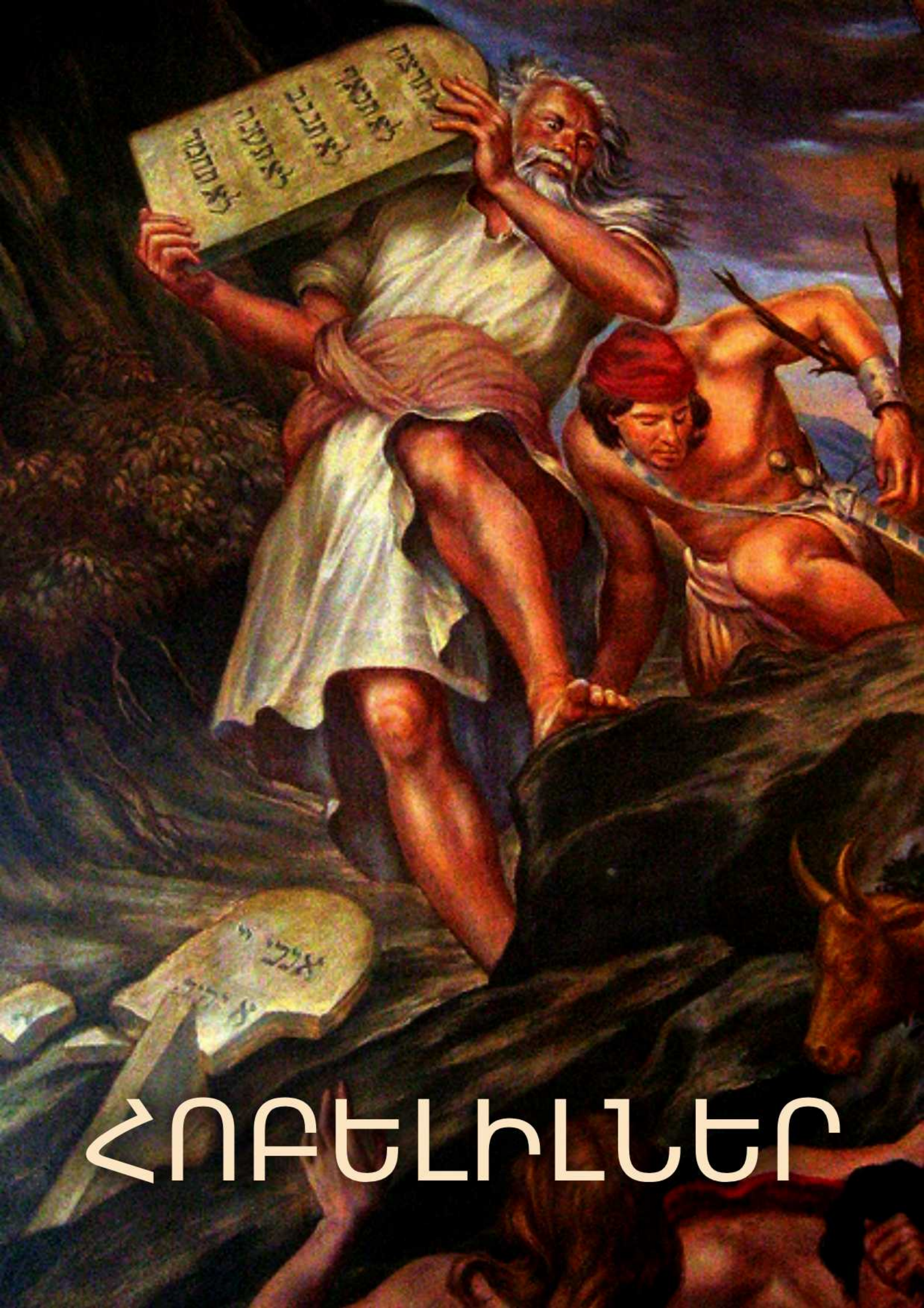

ՀՈԲԵԼԻԼՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 1

1 Եվ եղավ այնպես, որ Իսրայելի որդիների Եգիպտոսից դուրս գալու առաջին տարում, երրորդ ամսին, ամսվա տասնվեցերորդ օրը [2450 Anno Mundi], Աստված խոսեց Մովսեսի հետ՝ ասելով. մինչև ինձ լեռան վրա, և ես կտամ քեզ երկու քարե տախտակներ՝ օրենքի և պատվիրանի, որը ես գրել եմ, որպեսզի դու սովորեցնես նրանց»:
2 Եվ Մովսեսը բարձրացավ Աստծո լեռը, և Տիրոջ փառքը մնաց Սինա լեռան վրա, և մի ամպ հովանի եղավ նրա վրա վեց օր:
3 Նա կանչեց Մովսեսին յոթերորդ օրը ամպի միջից, և Տիրոջ փառքի տեսքը նման էր բոցավառ կրակի լեռան գագաթին:
4 Եվ Մովսեսը լեռան վրա էր քառասուն օր և քառասուն գիշեր, և Աստված սովորեցրեց նրան օրենքի և վկայության բոլոր օրերի բաժանման ավելի վաղ և ավելի ուշ պատմությունը:
5 Եվ նա ասաց. «Քո սիրտը թեքիր այն ամեն խոսքի վրա, որը ես կխոսեմ քեզ հետ այս լեռան վրա, և գրիր դրանք մի գրքում, որպեսզի նրանց սերունդները տեսնեն, թե ինչպես ես չեմ լքել իրենց այն բոլոր չարիքի համար, որ նրանք գործեցին: խախտելով ուխտը, որը ես հաստատում եմ իմ և քո միջև նրանց սերունդների համար այսօր Սինա լեռան վրա:
6 Եվ այսպես, կլինի այնպես, երբ այս բոլոր բաները գան իրենց վրա, որ նրանք կհասկանան, որ ես ավելի արդար եմ, քան նրանք իրենց բոլոր դատողություններում և իրենց բոլոր արարքներում, և նրանք կճանաչեն, որ ես իսկապես իրենց հետ եմ եղել:
7 Եվ դու քեզ համար գրիր այս բոլոր խոսքերը, որոնք ես հայտարարում եմ քեզ այսօր, քանզի ես գիտեմ նրանց ապստամբությունը և նրանց կոշտ պարանոցը, նախքան նրանց բերելու եմ այն երկիրը, որի մասին ես երդվել եմ նրանց հայրերին՝ Աբրահամին և Իսահակին և Հակոբին ասելով. «Քո սերնդին կտամ մի երկիր, որտեղ կաթ ու մեղր է հոսում:
8 Եւ նրանք պիտի ուտեն ու կշտանան, եւ պիտի դիմեն օտար աստուածներին, դէպի (աստուածներ), որոնք չեն կարող փրկել նրանց իրենց ոչ մի նեղութիւնից. Որովհետև նրանք կմոռանան Իմ բոլոր պատվիրանները, այն ամենը, ինչ ես պատվիրում եմ նրանց, և նրանք կգնան հեթանոսների, նրանց անմաքրության և իրենց ամոթի հետևից, և կծառայեն իրենց աստվածներին, և դրանք նրանց համար անիրավություն են լինելու, նեղություն և նեղություն և որոգայթ:
9 Եվ շատերը կկորչեն, և նրանք գերության կվերցվեն, և կգնան թշնամու ձեռքը, որովհետև նրանք թողել են Իմ կանոններն ու իմ պատվիրանները, և իմ ուխտի տոները, և իմ շաբաթները և իմ սուրբ տեղը, որը ես ունեմ: ինձ համար սրբացրի նրանց մեջ, և իմ խորանը և իմ սրբարանը, որ ես ինձ համար սրբացրել եմ երկրի մեջ, որ ես հաստատեմ իմ անվանել դրա վրա, և որ այն բնակվի (այնտեղ):
10 Եվ նրանք իրենց համար բարձր տեղեր, պուրակներ և քանդակված պատկերներ կշինեն, և ամեն մեկն իր արձանին կերկրպագեն, որպեսզի մոլորվեն, և իրենց զավակներին կզոհաբերեն դևերին և բոլոր գործերին. նրանց սրտի սխալը.
11 Եվ ես վկաներ կուղարկեմ նրանց մոտ, որպեսզի նրանց դեմ վկայություն տամ, բայց նրանք չեն լսի, և կսպանեն նաև վկաներին, և նրանք կհալածեն նրանց, ովքեր փնտրում են օրենքը, և նրանք կվերացնեն և կփոխեն ամեն ինչ, որպեսզի աշխատեն: չարությունն իմ աչքի առաջ.
12 Եվ ես կթաքցնեմ իմ երեսը նրանցից, և նրանց կմատնեմ հեթանոսների ձեռքը՝ գերության, որսի և ուտելու համար, և նրանց կվերացնեմ երկրի միջից և կցրեմ նրանց: հեթանոսների մեջ:
13 Եվ նրանք կմոռանան իմ բոլոր օրենքը, իմ բոլոր պատվիրանները և իմ բոլոր դատավճիռները, և կմոլորվեն որպես ամսաամսյակներ, շաբաթներ, տոներ, հոբելյաններ և արարողություններ:
14 Եվ սրանից հետո նրանք հեթանոսների միջից դեպի Ինձ կդառնան իրենց ամբողջ սրտով և իրենց ամբողջ հոգով և իրենց ամբողջ ուժով, և ես կհավաքեմ նրանց բոլոր հեթանոսների միջից, և նրանք կփնտրեն ինձ, որպեսզի ես լինեմ. գտան նրանցից, երբ նրանք փնտրում են ինձ իրենց ամբողջ սրտով և ամբողջ հոգով:
15 Եվ ես նրանց կբացահայտեմ արդարությամբ առատ խաղաղություն, և ես կվերացնեմ նրանց արդարության բույսը իմ ամբողջ սրտով և իմ ամբողջ հոգով, և նրանք կլինեն օրհնության և ոչ թե անեծքի համար, և նրանք կլինեն գլուխը և ոչ պոչը:
16 Եվ ես կշինեմ իմ սրբարանը նրանց մեջ, և կբնակվեմ նրանց հետ, և կլինեմ նրանց Աստվածը, և նրանք կլինեն իմ ժողովուրդը ճշմարտությամբ և արդարությամբ:
17 Եվ ես նրանց չեմ թողնի և չեմ տապալելու նրանց. քանզի ես եմ նրանց Տեր Աստվածը»:
18 Մովսեսն ընկավ իր երեսի վրա և աղոթեց և ասաց. , հեթանոսները, որ չլինի թե նրանք իշխեն նրանց վրա և չստիպեն նրանց մեղք գործել քո դեմ:
19 Քո ողորմությունը, Տե՛ր, թող բարձրանա քո ժողովրդի վրա և ստեղծի նրանց մեջ ուղիղ հոգի, և թող Բելիարի ոգին չտիրի նրանց վրա, որպեսզի մեղադրի նրանց քո առջև և զգի նրանց արդարության բոլոր ճանապարհներից, որպեսզի նրանք կորչեն քո երեսից:
20 Բայց նրանք քո ժողովուրդն են և քո ժառանգությունը, որը դու քո մեծ զորությամբ ազատեցիր եգիպտացիների ձեռքից. ստեղծիր նրանց մեջ մաքուր սիրտ և սուրբ հոգի, և թող այսուհետև մինչև հավերժություն չհայտնվեն իրենց մեղքերի թակարդում: '
21 Եվ Տերն ասաց Մովսեսին. «Ես գիտեմ նրանց հակասությունը, նրանց մտքերը և նրանց խստությունը, և նրանք չեն լինի հնազանդ, մինչև չխոստովանեն իրենց իսկ մեղքը և իրենց հայրերի մեղքը:
22 Եվ սրանից հետո նրանք ինձ կդարձնեն բոլոր ուղղամտությամբ և ամբողջ սրտով և ամբողջ հոգով, և ես կթլփատեմ նրանց սրտի նախաբազուկը և նրանց սերնդի սրտի նախաբազուկը, և ես կստեղծեմ. նրանց մեջ սուրբ ոգին, և ես կմաքրեմ նրանց, որպեսզի նրանք չհեռանան Ինձնից այդ օրվանից մինչև հավերժություն:
23 Եվ նրանց հոգիները կկապվեն ինձ և իմ բոլոր պատվիրաններին, և նրանք կկատարեն Իմ պատվիրանները, և ես կլինեմ նրանց Հայրը, և նրանք կլինեն Իմ զավակները:
24 Եվ նրանք բոլորը կկոչվեն կենդանի Աստծո զավակներ, և ամեն հրեշտակ և ամեն հոգի պիտի

իմանան, այո, նրանք կիմանան, որ սրանք Իմ զավակներն են, և որ ես նրանց Հայրն եմ ուղիղության և արդարության մեջ, և որ ես սիրում եմ նրանց:

25 Եվ դու ինքդ գրիր բոլոր այս խոսքերը, որոնք ես հայտարարում եմ քեզ այս լեռան վրա՝ առաջինը և վերջինը, որոնք կլինեն օրերի բոլոր բաժանումների մեջ՝ օրենքում, վկայության մեջ, և շաբաթներում և շաբաթներում: հոբելյանները մինչև հավերժություն, մինչև որ ես իջնեմ և բնակվեմ նրանց հետ հավիտյանս:

26 Նա ասաց ներկայության հրեշտակին. «Գրի՛ր Մովսեսի համար արարչագործության սկզբից, մինչև որ իմ սրբարանը կառուցվի նրանց մեջ՝ հավիտյանս հավիտենից»:

27 Եվ Տերը կհայտնվի բոլորի աչքերին, և բոլորը կիմանան, որ ես Իսրայելի Աստվածն եմ և Հակոբի բոլոր զավակների Հայրը և Սիոն լեռան վրա հավիտյանս թագավոր: Եվ Սիոնն ու Երուսաղեմը սուրբ կլինեն»:

28 Եվ ներկայության հրեշտակը, որը գնաց Իսրայելի ճամբարի առջև, վերցրեց տարիների բաժանման աղյուսակները՝ ստեղծման ժամանակներից սկսած, օրենքի և հոբելյանների շաբաթների վկայության՝ ըստ առանձին տարիների: , ըստ հոբելյանների բոլոր թվի [ըստ առանձին տարիների]՝ սկսած [նոր] արարման օրվանից, երբ երկինքն ու երկիրը նորոգվելու են, և նրանց բոլոր արարումները՝ համաձայն երկնքի զորությունները և ըստ երկրի բոլոր արարածների, մինչև որ Տիրոջ սրբարանը ստեղծվի Երուսաղեմում Սիոն լեռան վրա, և բոլոր լուսատուները նորոգվեն՝ բժշկելու, խաղաղության և օրհնության համար Իսրայելի բոլոր ընտրյալների համար: , և որ այդպես լինի այդ օրվանից մինչև երկրի բոլոր օրերը:

ԳԼՈՒԽ 2

1 Եվ ներկայության հրեշտակը խոսեց Մովսեսի հետ Տիրոջ խոսքի համաձայն՝ ասելով. յոթերորդ օրը սրբեց այն բոլոր դարերի ընթացքում և նշանակեց այն որպես նշան Նրա բոլոր գործերի համար:

2 Որովհետև առաջին օրը Նա ստեղծեց վերևում գտնվող երկինքները և երկիրը, և ջրերը և բոլոր հոգիները, որոնք ծառայում են իրենից առաջ՝ ներկայության հրեշտակներին, սրբացման հրեշտակներին և հրեշտակներին [կրակի ոգու և քամիների ոգու հրեշտակները, ամպերի և խավարի ոգու հրեշտակները, ձյան և կարկուտի և ցրտահարության հրեշտակները, և հրեշտակները ձայների, որոտների և կայծակների, և ցրտի և շոգի, ձմռան, գարնան, և աշնան և ամառի հոգիների հրեշտակները, և նրա արարածների բոլոր հոգիները, որոնք գտնվում են երկնքում և երկիրը, (Նա ստեղծեց) անդունդներն ու խավարը, երեկո <և գիշեր>, և լույսը, արշալույսն ու ցերեկը, որոնք Նա պատրաստել է իր սրտի գիտությամբ:

3 Եվ այդ ժամանակ մենք տեսանք նրա գործերը, գովաբանեցինք Նրան և գովաբանեցինք նրա առաջ նրա բոլոր գործերի համար. քանզի յոթ մեծ գործեր Նա ստեղծեց առաջին օրը:

4 Եվ երկրորդ օրը նա ստեղծեց երկնակամարը ջրերի մեջտեղում, և ջրերը բաժանվեցին այդ օրը. նրանց կեսը բարձրացավ վերև, իսկ կեսը իջավ երկնակամարի տակ (որը) մեջտեղում էր. ամբողջ երկրի երեսը. Եվ սա միակ գործն էր (Աստված), որը ստեղծեց երկրորդ օրը:

5 Եվ երրորդ օրը նա հրամայեց, որ ջրերը ամբողջ երկրի երեսից անցնեն մեկ տեղ, և երևա ցամաքը:

6 Եվ ջրերն արեցին այնպես, ինչպես նա պատվիրեց նրանց, և նրանք հեռացան երկրի երեսից մեկ տեղ՝ այս երկնակամարից դուրս, և երևաց ցամաքը:

7 Եվ այդ օրը նա ստեղծեց նրանց համար բոլոր ծովերը՝ ըստ իրենց առանձին հավաքատեղերի, և բոլոր գետերը, և լեռների և ամբողջ երկրի ջրերի կուտակումները, և բոլոր լճերը և ամբողջ ցողը. երկիրը, սերմը, որը ցանվել է, և բոլոր բողբոջները, պտղաբեր ծառերը, փայտի ծառերը և Եդեմի պարտեզը, Եդեմում և բոլոր բույսերը՝ ըստ իրենց տեսակի:

8 Այս չորս մեծ գործերը Աստված ստեղծեց երրորդ օրը: Եվ չորրորդ օրը նա ստեղծեց արևը, լուսինը և աստղերը, և դրեց դրանք երկնքի երկնակամարում, որպեսզի լույս տա ամբողջ երկրի վրա և իշխի ցերեկային ու գիշերվա վրա և բաժանի լույսը խավարը.

9Եւ Աստուած արեգակը նշանակեց որպէս մեծ նշան երկրի վրայ օրերի, շաբաթների, ամիսների, տօների, տարիների, շաբաթների, յոբելեանների ու տարիների բոլոր եղանակների համար:

10 Եվ այն բաժանում է լույսը խավարից [և] բարգավաճման համար, որպեսզի բարգավաճեն բոլոր բաները, որոնք բուսնում և աճում են երկրի վրա:

11 Այս երեք տեսակները նա ստեղծեց չորրորդ օրը. Եվ հինգերորդ օրը Նա ստեղծեց մեծ ծովային հրեշներ ջրերի խորքերում, որովհետև սրանք առաջին մարմիններն էին, որ ստեղծվեցին նրա ձեռքերով, ձկները և այն ամենը, ինչ շարժվում է ջրերում, և այն ամենը, ինչ թռչում է, թռչունները և իրենց բոլոր տեսակի.

12 Եվ արևը բարձրացավ նրանց վերևում, որպեսզի բարգավաճի (նրանց) և ամենից վեր, ինչ երկրի վրա է, այն ամենից, ինչ բխում է երկրից, և բոլոր պտղաբեր ծառերից և ամեն մի մարմնից:

13 Այս երեք տեսակները Նա ստեղծեց հինգերորդ օրը. Եվ վեցերորդ օրը Նա ստեղծեց երկրի բոլոր կենդանիներին, բոլոր անասուններին և այն ամենին, ինչ շարժվում է երկրի վրա:

14 Եվ այս ամենից հետո Նա ստեղծեց մարդուն, մի տղամարդ և մի կին ստեղծեց նրանց, և նրան իշխանություն տվեց այն ամենի վրա, ինչ կա երկրի վրա, և ծովերում, և ամեն ինչի վրա, որ թռչում է, և գազանների և անասունների վրա և այն ամենը, ինչ շարժվում է երկրի վրա և ամբողջ երկրի վրա, և այս ամենի վրա Նա իշխանություն տվեց նրան:

15 Եվ այս չորս տեսակները Նա ստեղծեց վեցերորդ օրը. Եվ բոլորովին երկու և քսան տեսակ կային:

16 Եվ նա ավարտեց իր բոլոր գործերը վեցերորդ օրը, այն ամենը, ինչ կա երկնքում և երկրի վրա, և ծովերում և անդունդներում, և լույսի մեջ, և խավարի մեջ և ամեն ինչում:

17 Եվ նա մեզ մեծ նշան տվեց՝ շաբաթ օրը, որ վեց օր աշխատենք, բայց յոթերորդ օրը շաբաթը պահենք ամեն գործից:

18 Եվ ներկայության բոլոր հրեշտակները և սրբացման բոլոր հրեշտակները, այս երկու մեծ դասերը. Նա մեզ պատվիրել է շաբաթը պահել Իր հետ երկնքում և երկրի վրա:

19 Եվ նա ասաց մեզ. «Ահա, ես ինձ համար մի ժողովուրդ կբաժանեմ բոլոր ժողովուրդների միջից, և նրանք կպահեն շաբաթ օրը, և ես նրանց կսրբագործեմ ինձ համար՝ որպես իմ ժողովուրդ, և կօրհնեմ նրանց. ինչպես ես սրբացրել եմ շաբաթ օրը և սրբագործում եմ (այն) ինձ համար, այնպես էլ ես կօրհնեմ նրանց, և նրանք կլինեն Իմ ժողովուրդը, և ես կլինեմ նրանց Աստվածը:
20 Եվ ես ընտրել եմ Հակոբի սերունդը այն ամենից, ինչ տեսել եմ, և գրել եմ նրան որպես Իմ անդրանիկ որդի, և սրբացրել եմ նրան ինձ համար հավիտյանս հավիտենից. և ես նրանց կսովորեցնեմ շաբաթ օրը, որպեսզի նրանք կարողանան շաբաթ օրը պահել ամեն գործից»:
21 Եվ այսպիսով Նա ստեղծեց այնտեղ մի նշան, համաձայն որի նրանք պետք է շաբաթ օրը պահեն մեզ հետ յոթերորդ օրը՝ ուտելու և խմելու, և օրհնելու Նրան, ով ստեղծել է բոլոր բաները, ինչպես Նա օրհնել և սրբացրել է իր համար վերևում գտնվող յուրահատուկ ժողովրդին: բոլոր ժողովուրդներին, և որ նրանք մեզ հետ միասին պահեն շաբաթ օրը:
22 Եվ Նա այնպես արեց, որ Իր պատվիրանները բարձրանան որպես քաղցր բուրմունք, ընդունելի իր առջև բոլոր օրերում: . .
23 Ադամից մինչև Հակոբը քսաներկու գլուխ մարդ կար, և մինչև յոթերորդ օրը քսաներկու տեսակի աշխատանք կատարվեց. սա օրհնյալ է և սուրբ. և առաջինը նույնպես օրհնյալ և սուրբ է. և սա նրա հետ ծառայում է սրբացման և օրհնության համար:
24 Եվ սրան (Հակոբին և նրա սերնդին) տրվեց, որ նրանք միշտ լինեն առաջին վկայության և օրենքի օրհնված և սուրբերը, ճիշտ ինչպես Նա սրբացրել և օրհնել էր շաբաթ օրը յոթերորդ օրը:
25 Նա վեց օրում ստեղծեց երկինքն ու երկիրը և այն ամենը, ինչ ստեղծեց, և Աստված սուրբ արեց յոթերորդ օրը՝ իր բոլոր գործերի համար. դրա համար նա պատվիրեց նրա անունից, որ ով ինչ գործ է անում դրա վրա, պետք է մեռնի, և ով պղծում է այն, անպայման պետք է մեռնի:
26 Ուստի դու պատվիրում ես Իսրայելի որդիներին պահել այս օրը, որպեսզի նրանք կարողանան սուրբ պահել այն և դրա վրա որևէ աշխատանք չանել, և չպղծել այն, քանի որ այն ավելի սուրբ է, քան մյուս բոլոր օրերը:
27 Եվ ով պղծում է այն, անպայման կմեռնի, և ով որ դրա վրա որևէ գործ անի, անկասկած, հավերժ կմեռնի, որպեսզի Իսրայելի որդիները պահպանեն այս օրը իրենց սերունդների ընթացքում և արմատախիլ չլինեն երկրից. քանզի սուրբ օր է և օրհնյալ օր:
28 Եվ յուրաքանչյուր ոք, ով պահում է այն և պահում է շաբաթ օրը իր բոլոր գործերից, սուրբ և օրհնված կլինի բոլոր օրերում, ինչպես մեզ նման:
29 Հայտարարեք և ասեք Իսրայելի որդիներին այս օրվա օրենքը, որ նրանք պետք է պահեն շաբաթ օրը, և որ նրանք չպետք է թողնեն այն իրենց սրտի մոլորությամբ. (և) որ օրինավոր չէ դրա վրա անվայել աշխատանք կատարելը, իրենց հաճույքով անելը, և որ նրանք չպետք է դրա վրա ուտելու կամ խմելու որևէ բան պատրաստեն, և (որ օրինավոր չէ) ջուր հանելը, կամ իրենց դռներով ներս բերեն կամ հանեն այն բեռը, որը նրանք չէին պատրաստել իրենց համար վեցերորդ օրը իրենց բնակարաններում:
30 Այդ օրը տնից տուն չբերեն և չտանեն. որովհետև այդ օրը ավելի սուրբ և օրհնյալ է, քան հոբելյանական բոլոր օրերը. Սրանով մենք շաբաթը պահեցինք երկնքում, նախքան որևէ մարմնի հայտնի չեղավ, որ շաբաթը պահեն երկրի վրա:
31 Եվ ամեն բանի Արարիչը օրհնեց այն, բայց նա սրբացրեց ոչ թե բոլոր ժողովուրդներին ու ազգերին, որ շաբաթ օրը պահեն, այլ միայն Իսրայելին.
32 Եվ ամեն ինչի Արարիչը օրհնեց այս օրը, որը Նա ստեղծել էր օրհնության, սրբության և փառքի համար բոլոր օրերից ավելի:
33 Այս օրենքն ու վկայությունը տրվեց Իսրայելի զավակներին որպես օրենք հավիտյան նրանց սերունդների համար:

ԳԼՈՒԽ 3

1 Եվ երկրորդ շաբաթվա վեց օրը մենք, ըստ Աստծո խոսքի, Ադամի մոտ բերեցինք բոլոր գազանները, բոլոր անասունները, բոլոր թռչունները, և այն ամենը, ինչ շարժվում է երկրի վրա, և այն ամենը, ինչ շարժվում է աշխարհում. ջուր՝ ըստ իրենց տեսակների և ըստ իրենց տեսակների. առաջին օրվա գազանները. անասունները երկրորդ օրը; թռչունները երրորդ օրը; և այն ամենը, ինչ շարժվում է երկրի վրա չորրորդ օրը. և այն, ինչ շարժվում է ջրի մեջ հինգերորդ օրը:
2 Եվ Ադամը նրանց բոլորին անվանեց իրենց անուններով, և ինչպես նա կոչեց նրանց, այնպես էլ նրանց անունը:
3 Եվ այս հինգ օրերի ընթացքում Ադամը տեսավ այս բոլորը՝ արու և էգ, ըստ երկրի վրա եղած ամեն տեսակի, բայց նա մենակ էր և նրան օգնող չգտավ:
4 Եվ Տերն ասաց մեզ. «Լավ չէ, որ մարդը մենակ մնա. եկեք նրան օգնություն պատրաստենք»:
5 Եվ մեր Տեր Աստվածը խոր քուն բերեց նրա վրա, և նա քնեց, և կնոջ համար վերցրեց նրա կողերի միջից մի կողոսկր, և այս կողոսկրը կնոջ կողոսկրից էր, և նա շինեց. միսն իր փոխարեն, և շինեց կնոջը:
6 Եվ նա արթնացրեց Ադամին իր քնից և արթնանալուն պես նա վեր կացավ վեցերորդ օրը, և նա բերեց նրան իր մոտ, և նա ճանաչեց նրան և ասաց նրան. նա պիտի կոչուի [իմ] կինս. որովհետև նրան վերցրել են իր ամուսնուց»:
7 Հետևաբար, տղամարդն ու կինը մեկ կլինեն, և այդ պատճառով տղամարդը կթողնի իր հորն ու մորը և կմիանա իր կնոջը, և նրանք մեկ մարմին կլինեն:
8Առաջին շաբաթում ստեղծվեց Ադամը, իսկ կողոսկրը՝ նրա կինը: Երկրորդ շաբաթում նա ցույց տվեց նրան, և դրա համար պատվիրվեց պահել իրենց պղծության մեջ՝ արուին յոթ օր և կնոջ համար: երկու անգամ յոթ օր:
9 Եվ այն բանից հետո, երբ Ադամը քառասուն օր լրացրեց այն երկրում, որտեղ նա ստեղծվել էր, մենք նրան բերեցինք Եդեմի պարտեզ՝ այն մշակելու և պահելու համար, բայց նրա կնոջը նրանք բերեցին ութսուներորդ օրը, և դրանից հետո նա մտավ պարտեզ: Եդեմի:
10 Եվ դրա համար էլ պատվիրանը գրված է երկնային տախտակների վրա՝ ծննդաբերողի վերաբերյալ. «Եթե նա արու ծնի, նա իր անմաքրության մեջ մնա յոթ օր՝ ըստ օրերի առաջին շաբաթվա, և երեսուն երեք օր: նա մնում է իր մաքրագործման արյան մեջ, և նա չպետք է դիպչի որևէ սուրբ բանի և չպետք է մտնի սրբավայրը,

մինչև չավարտի այս օրերը, որոնք (պատվիրված են) գործով: արական սեռի երեխայի.

11 Իսկ իգական սեռի դեպքում նա պետք է մնա իր անմաքրության մեջ երկու շաբաթ՝ ըստ առաջին երկու շաբաթվա, և վաթսունվեց օր՝ իր մաքրման արյան մեջ, և դրանք կլինեն բոլոր ութսուն օրվա ընթացքում»:

12 Եվ երբ նա լրացրեց այս ութսուն օրը, մենք նրան բերեցինք Եդեմի պարտեզ, որովհետև այն ավելի սուրբ է, քան ամբողջ երկիրը, բացի դրանից, և ամեն ծառ, որ տնկվում է նրա մեջ, սուրբ է:

13 Հետևաբար, արու կամ էգ երեխա ծնողի համար կարգադրվեց այն օրերի կանոնադրությունը, որ նա չպետք է դիպչի սուրբ բանի և չմտնի սրբարանը, մինչև որ արու կամ էգ երեխայի համար այս օրերը կատարվեն:

14 Այս օրէնքն ու վկայութիւնն է, որ գրուեցաւ Իսրայէլի համար, որպէսզի բոլոր օրերը պահեն:

15 Եվ առաջին հոբելյանի առաջին շաբաթում [1-7-ը] Ադամը և նրա կինը յոթ տարի Եդեմի պարտեզում էին, մշակում և պահում այն, և մենք նրան աշխատանք տվեցինք և հրահանգեցինք անել այն ամենը, ինչ հարմար է: հողագործության համար:

16 Եվ նա մշակեց (այգին), և մերկ էր և չգիտեր դա, և չէր ամաչում, և պաշտպանեց այգին թռչուններից, գազաններից և անասուններից, և հավաքեց նրա պտուղը և կերավ, և իր մնացորդը մի կողմ դրեց. և նրա կնոջ համար [և մի կողմ դրեց այն, ինչ պահվում էր]:

17 Եվ այն յոթ տարիների ավարտից հետո, որը նա լրացրեց այնտեղ, յոթ տարի ճիշտ, [առավոտյան 8 առավոտյան] և երկրորդ ամսին՝ տասնյոթերորդ օրը (ամսվա), օձը եկավ և մոտեցավ կնոջը, և Օձն ասաց կնոջը. «Աստված պատվիրե՞լ է քեզ՝ ասելով, որ պարտեզի ամեն ծառից չուտե՞ս»:

18 Նա ասաց նրան. «Պարտեզի ծառերի բոլոր պտուղներից Աստված մեզ ասաց. այլ այն ծառի պտղից, որը գտնվում է պարտեզի մեջտեղում, Աստված ասաց մեզ.

19 Եվ օձն ասաց կնոջը.

20 Եվ կինը տեսավ ծառը, որ հաճելի և հաճելի է աչքին, և որ նրա պտուղը ուտելու լավ է, և վերցրեց դրանից և կերավ:

21 Եվ երբ նա առաջին անգամ ծածկեց իր ամոթը թզենիներով, նա տվեց Ադամին, և նա կերավ, և նրա աչքերը բացվեցին, և նա տեսավ, որ նա մերկ է:

22 Եվ նա վերցրեց թզենիները, կարեց դրանք և իր համար գոգնոց շինեց և ծածկեց իր ամոթը:

23 Եվ Աստված անիծեց օձին և հավիտյան բարկացավ նրա վրա: . .

24 Եվ նա բարկացավ կնոջ վրա, որովհետև նա կոպտեց օձի ձայնին և կերավ. «Ես շատ կշատացնեմ քո վիշտն ու ցավը. վշտի մեջ դու երեխաներ կծնես, և քո վերադարձը կլինի քո ամուսնու մոտ, և նա կիշխի քեզ վրա»:

25 Եվ Ադամին նույնպես նա ասաց. այն քեզ առաջ է բերում, և դու քո երեսի քրտինքով հացդ կուտես, մինչև որ երկիր վերադառնաս, որտեղից դու տարվել ես. քանզի դու երկիր ես, և երկիր կվերադառնաս»:

26 Եվ նրանց համար կաշվե վերնազգեստներ շինեց, հագցրեց նրանց և ուղարկեց Եդեմի պարտեզից:

27 Եվ այն օրը, երբ Ադամը դուրս եկավ Պարտեզից, նա որպես անուշ բուրմունք մատուցեց ընձա, կնդրուկ, գալբանում և ցախակ, և համեմունքներ առավոտյան՝ արևի ծագման հետ այն օրվանից, երբ նա ծածկեց իր ամոթը:

28 Եվ այդ օրը փակվեց բոլոր գազանների, անասունների, թռչունների, բոլոր քայլողների և շարժվողների բերանը, այնպես որ նրանք այլևս չէին կարող խոսել. և մեկ լեզվով.

29 Եվ նա ուղարկեց Եդեմի պարտեզից բոլոր մարմինները, որոնք Եդեմի պարտեզում էին, և ամեն մարմին ցրվեց ըստ իր տեսակների և ըստ իր տեսակների այն վայրերին, որոնք ստեղծվել էին նրանց համար:

30 Եվ միայն Ադամին տվեց (ինչը) ծածկելու իր ամոթը բոլոր գազաններից և անասուններից:

31 Այս պատճառով երկնային տախտակների վրա գրված է, որ վերաբերում է բոլոր նրանց, ովքեր գիտեն օրենքի դատաստանը, որ նրանք ծածկեն իրենց ամոթը և չբացահայտվեն, ինչպես հեթանոսներն են բացահայտում իրենց:

32 Եվ չորրորդ ամսվա նորալուսնի օրը Ադամն ու նրա կինը դուրս եկան Եդեմի պարտեզից, և նրանք բնակվեցին Էլդայի երկրում՝ իրենց ստեղծած երկրում:

33 Եվ Ադամն իր կնոջ անունը դրեց Եվա:

34 Եվ մինչև առաջին հոբելյանը (առավոտյան 8-ը) նրանք որդի չունեին, և դրանից հետո նա ճանաչեց նրան:

35 Այժմ նա մշակում էր երկիրը, ինչպես որ նրան հրահանգել էին Եդեմի պարտեզում:

ԳԼՈՒԽ 4

1 Եվ երրորդ շաբաթում երկրորդ հոբելյանին [64-70 առավոտյան] նա ծնեց Կայենին, իսկ չորրորդին [71-77 AM] Աբելին, իսկ հինգերորդին [78-84 AM] ծնեց. ծնվել է դուստր Ավանը:

2 Եվ երրորդ հոբելյանի առաջին (տարում) [99-105 AM] Կայենը սպանեց Աբելին, որովհետև (Աստված) ընդունեց Աբելի զոհը և չընդունեց Կայենի ընծան:

3 Եվ նա սպանեց նրան դաշտում, և նրա արյունը աղաղակեց գետնից դեպի երկինք՝ բողոքելով, որ սպանել էր նրան:

4 Եվ Տերը հանդիմանեց Կայենին Աբելի պատճառով, որովհետև նա սպանեց նրան, և նա նրան փախստական դարձրեց երկրի վրա իր եղբոր արյան պատճառով, և նա անիծեց նրան երկրի վրա:

5 Եվ դրա համար երկնային սեղանների վրա գրված է. «Անիծյալ է նա, ով դավաճանաբար հարվածում է իր մերձավորին, և թող բոլոր նրանք, ովքեր տեսել և լսել են, ասեն. և այն մարդը, ով տեսել է և չի հայտարարել, թող անիծվի, ինչպես մյուսը»:

6 Եվ դրա համար մենք հայտարարում ենք, երբ գալիս ենք մեր Տեր Աստծո առաջ, այն ամբողջ մեղքը, որը կատարվել է երկնքում և երկրի վրա, լույսի և խավարի մեջ և ամենուր:

7 Եվ Ադամն ու նրա կինը սգացին Աբելի համար չորս շաբաթ տարիներ, [99-127 AM] և հինգերորդ շաբաթվա չորրորդ տարում [130 AM] նրանք ուրախացան, և Ադամը նորից ճանաչեց իր կնոջը, և նա նրան որդի ծնեց. , և նրա անունը դրեց Սեթ. քանի որ նա ասաց. «Աստված մեզ համար երկրորդ սերունդ է բարձրացրել երկրի վրա Աբելի փոխարեն. քանզի Կայենը սպանեց նրան»:

8 Եվ վեցերորդ շաբաթում [134-40 առավոտյան] նա ծնեց իր դուստր Ազուրային:
9 Եվ Կայենը իր քրոջը՝ Ավանին, առավ իր կին, և նա նրանից ծնեց Ենոքին չորրորդ հոբելյանի վերջում: [190-196 AM] Եվ հինգերորդ հոբելյանի առաջին շաբաթվա առաջին տարում [197 AM] տներ կառուցվեցին երկրի վրա, և Կայենը քաղաք կառուցեց և նրա անունը կոչեց իր որդու՝ Ենոքի անունով:
10 Եվ Ադամը ճանաչեց Եվային իր կնոջը, և նա ծնեց դեռ ինը որդի:
11 Եվ հինգերորդ հոբելյանի հինգերորդ շաբաթում [225-31 AM] Սեթը իր քրոջը՝ Ազուրային, վերցրեց իր կին, և չորրորդում (վեցերորդ շաբաթվա տարում) [235 AM] նա ծնեց նրան Ենոսին:
12 Նա սկսեց կանչել Տիրոջ անունը երկրի վրա:
13 Ենովսը երրորդ շաբաթվա յոթերորդ հոբելյանին առավ իր քրոջը՝ Նոմին, և նա հինգերորդ շաբաթվա երրորդ տարում նրան որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Կենան:
14 Եվ ութերորդ հոբելյանի ավարտին [325, 386-3992 AM] Քենանը իր քրոջը Մուալեհին առավ իր կին, և նա նրան որդի ծնեց իններորդ հոբելյանին, այս շաբաթվա երրորդ տարվա առաջին շաբաթվա ընթացքում, [395 AM] եւ նա կոչեց իր անունը Մաղալալեել:
15 Տասներորդ հոբելյանի երկրորդ շաբաթում Մաղալալեելը իր հետ առավ իր հոր եղբոր դստեր՝ Բարաքիելի աղջկան՝ Դինային, և նա վեցերորդ տարվա երրորդ շաբաթում նրան որդի ծնեց. [461 AM] և նա իր անունը դրեց Ջարեդ, որովհետև նրա օրերում երկրի վրա իջան Տիրոջ հրեշտակները, ովքեր կոչվում են Դիտորդներ, որ նրանք պետք է խրատեն մարդկանց զավակներին, և որ նրանք պետք է արդարություն և ուղղամտություն անեն երկրի վրա:
16 Եվ տասնմեկերորդ հոբելյանին [512-18 AM] Յարեդը կին առավ, և նրա անունը Բարաքա էր, Ռասուջալի դուստրը, իր հոր եղբոր դուստրը, այս հոբելյանի չորրորդ շաբաթում, [522 AM] և Հինգերորդ շաբաթում՝ հոբելյանի չորրորդ տարում, նա նրան որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Ենովք:
17 Եվ նա առաջինն էր երկրի վրա ծնված մարդկանց մեջ, ով սովորեց գիր, գիտելիք և իմաստություն, և գրեց երկնքի նշանները՝ ըստ իրենց ամիսների հերթականության, գրքի մեջ, որպեսզի մարդիկ կարողանան իմանալ տարիների եղանակները՝ համաձայն. նրանց առանձին ամիսների կարգը:
18 Եվ նա առաջինն էր, ով գրեց վկայություն, և նա վկայեց մարդկանց որդիներին երկրի սերունդների մեջ, և պատմեց հոբելյանների շաբաթները, և նրանց հայտնի դարձրեց տարիների օրերը և կարգեց ամիսները. և պատմեց այն տարիների Շաբաթները, ինչպես մենք ճանաչեցինք նրան:
19 Եվ ինչ եղավ և ինչ կլինի նա տեսավ իր քնի տեսիլքում, ինչպես դա կլինի մարդկանց զավակների հետ իրենց սերունդների ընթացքում մինչև դատաստանի օրը. նա տեսավ և հասկացավ ամեն ինչ, և գրեց իր վկայությունը և դրեց վկայությունը երկրի վրա մարդկանց բոլոր զավակների և նրանց սերունդների համար:
20 Եվ տասներկուերորդ հոբելյանում, [582-88] յոթերորդ շաբաթվա ընթացքում, նա իր հետ կին առավ, և նրա անունը Էդնա էր, Դանելի դուստրը, իր հոր եղբոր դուստրը, և այս վեցերորդ տարում: շաբաթ [587 AM] նա նրան որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Մաթուսաղա:
21 Եվ այս վեց տարիների ընթացքում նա Աստծո հրեշտակների հետ էր, և նրանք ցույց տվեցին նրան այն ամենը, ինչ երկրի վրա և երկնքում է, արևի իշխանությունը, և նա գրեց ամեն ինչ:
22 Եվ նա վկայեց Դիտորդներին, որոնք մեղանչել էին մարդկանց դուստրերի հետ. քանի որ սրանք սկսել էին միավորվել մարդկանց դուստրերի հետ, որպեսզի պղծվեին, և Ենովքը վկայեց (նրանց) բոլորի դեմ:
23 Եվ նա վերցվեց մարդկանց զավակների միջից, և մենք վեհությամբ և պատվով տարանք նրան Եդեմի պարտեզ, և ահա այնտեղ նա գրում է աշխարհի դատապարտությունն ու դատաստանը, և մարդկանց զավակների ողջ ամբարշտությունը:
24 Եվ դրա համար (Աստված) ջրհեղեղի ջուրը բերեց ամբողջ Եդեմի երկրի վրա. որովհետև այնտեղ նա որպես նշան դրվեց, և նա պետք է վկայի բոլոր մարդկանց զավակների դեմ, որ նա պատմի սերունդների բոլոր գործերը մինչև դատապարտության օրը:
25Եւ նա այրեց սրբարանի խունկը, նոյնիսկ անուշահամ համեմունքներ, որոնք ընդունելի էին Տիրոջ առաջ լեռան վրայ:
26 Որովհետև Տերն ունի չորս տեղ երկրի վրա՝ Եդեմի պարտեզը և Արևելքի լեռը, և այս լեռը, որի վրա դու այսօր ես, Սինա լեռը և Սիոն լեռը (որը) սրբագործվելու է նոր արարչագործության մեջ: երկրի սրբացում; Նրա միջոցով երկիրը կսրբագործվի ամբողջ (իր) մեղքից և իր անմաքրությունից աշխարհի սերունդների ընթացքում:
27 Եվ տասնչորսերորդ հոբելյանին [652 AM] Մաթուսաղան իր հոր եղբոր աղջկա՝ Ազրիալի դուստր Եդնային կին առավ, այս շաբաթվա առաջին տարվա երրորդ շաբաթում [701-7 առավոտյան], և նա մի որդի ծնեց և նրա անունը դրեց Լամեք:
28 Եվ երրորդ շաբաթվա տասնհինգերորդ հոբելյանում Ղամեքը կին առավ, և նրա անունը Բեթենոս էր՝ Բարաքիիլի դուստրը, իր հոր եղբոր դուստրը, և այս շաբաթ նա նրան որդի ծնեց, և նա դրեց նրա անունը. Նոյը, ասելով. «Սա ինձ մխիթարելու է իմ նեղության, իմ բոլոր գործերի և այն հողի համար, որը Տերն անիծել է»:
29 Եվ տասնիններորդ հոբելյանի ավարտին, նրա վեցերորդ տարվա յոթերորդ շաբաթում [930 AM] Ադամը մահացավ, և նրա բոլոր որդիները թաղեցին նրան իր ստեղծած երկրում, և նա առաջինն էր, ով թաղվեց Տ. երկիր.
30 Նրան պակասեց հազար տարվա յոթանասուն տարի. քանի որ հազար տարին երկնքի վկայության մեկ օրվա պես է, և, հետևաբար, գրված է գիտության ծառի մասին. «Այն օրը, երբ ուտեք դրանից, դուք կմեռնեք»: Այս պատճառով նա չլրացրեց այս օրվա տարիները. քանզի նա մեռավ դրա ընթացքում:
31 Այս հոբելյանի ավարտին Կայենը սպանվեց նրա հետևից՝ նույն տարում. որովհետև նրա տունն ընկավ նրա վրա, և նա մեռավ իր տան մեջ, և նա սպանվեց նրա քարերից: քանզի նա քարով սպանեց Աբելին, և քարով սպանվեց արդար դատաստանի համար:
32 Դրա համար էլ սահմանվել է երկնային տախտակների վրա. այնպես, ինչպես նա վիրավորեց նրան, նույն կերպ կվարվեն նրա հետ»:

33 Եվ քսանհինգերորդ [1205 թ.] հոբելյանին Նոյը կին առավ, և նրա անունը «Էմզարա» էր, իր հոր եղբոր դուստր Ռաքելի դուստրը, հինգերորդ շաբաթվա առաջին տարում [1207 թ. AM]: Եվ երրորդ տարում նա ծնեց նրան Սեմին, հինգերորդ տարում [1209 AM] ծնեց նրան: Խեմը, իսկ վեցերորդ շաբաթվա առաջին տարում [1212 AM] նա ծնեց նրան Յաֆեթին:

ԳԼՈՒԽ 5

1 Եվ եղավ այնպես, երբ մարդկանց զավակները սկսեցին բազմանալ երկրի երեսին, և նրանց դուստրեր ծնվեցին, Աստծո հրեշտակները տեսան նրանց այս հոբելյանի որոշակի տարում, որ նրանք գեղեցիկ տեսք ուներ. և նրանք իրենց կին առան բոլոր նրանցից, ում ընտրեցին, և նրանց համար տղաներ ծնեցին, և նրանք հսկաներ էին:
2 Եվ անօրենությունը շատացավ երկրի վրա, և ամեն մարմին ապականեց իր ճանապարհը, ինչպես մարդիկ, անասունները, գազանները, թռչունները և ամեն ինչ, որ քայլում է երկրի վրա. աճում էր երկրի վրա, և բոլոր մարդկանց մտքերի երևակայությունը շարունակաբար չար էր:
3 Եվ Աստված նայեց երկրին, և ահա այն ապականված էր, և ամեն մարմին ապականել էր նրա կարգադրությունները, և բոլոր նրանք, ովքեր երկրի վրա էին, ամեն տեսակ չարիք էին գործել Նրա աչքի առաջ:
4 Եվ Նա ասաց, որ կկործանի մարդուն և բոլոր մարմիններին երկրի երեսին, որը նա ստեղծել էր:
5 Բայց Նոյը շնորհ գտավ Տիրոջ աչքի առաջ:
6 Եվ հրեշտակների դեմ, որոնց նա ուղարկել էր երկրի վրա, Նա չափազանց բարկացավ, և նա պատվիրեց արմատախիլ անել նրանց իրենց ողջ տիրապետությունից, և նա պատվիրեց մեզ կապել նրանց երկրի խորքերը, և ահա նրանք կապված են. անոնց մէջ, եւ կը (պահուին) առանձին:
7 Եվ նրանց որդիների դեմ հրաման արձակվեց նրա երեսից, որ նրանք սրով զարկվեին և հեռացվեին երկնքի տակից:
8 Նա ասաց. «Իմ հոգին միշտ մարդու վրա չի մնա. քանզի նրանք նույնպես մարմին են, և նրանց օրերը կլինեն հարյուր քսան տարի»:
9 Եվ նա ուղարկեց իր սուրը նրանց մեջ, որպեսզի յուրաքանչյուրը սպանի իր հարևանին, և նրանք սկսեցին սպանել միմյանց, մինչև որ բոլորն ընկան սրից և կործանվեցին երկրից:
10 Եվ նրանց հայրերը վկա եղան (իրենց կործանման), և դրանից հետո նրանք հավիտյան կապված էին երկրի խորքերում, մինչև մեծ դատապարտության օրը, երբ դատաստանը կկատարվի բոլոր նրանց վրա, ովքեր ապականել են իրենց ճանապարհներն ու իրենց գործերը: Տիրոջ առաջ.
11 Եվ բոլորին կործանեց նրանց տեղերից, և չմնաց նրանցից մեկը, ում չդատապարտեր ըստ իրենց բոլոր չարության:
12 Եվ նա իր բոլոր գործերի համար նոր և արդար բնություն ստեղծեց, որպեսզի նրանք հավիտյան չմեղանչեն իրենց ամբողջ էությամբ, այլ միշտ արդար լինեն յուրաքանչյուրն իր տեսակի մեջ:
13 Եվ բոլորի դատաստանը կարգված է և գրված է երկնային տախտակների վրա՝ արդարությամբ, այսինքն՝ (դատաստանը) բոլոր նրանց, ովքեր հեռանում են այն ճանապարհից, որը նշանակված է նրանց համար քայլելու. և եթե այնտեղ չքայլեն, դատաստանը գրված է յուրաքանչյուր արարածի և ամեն տեսակի համար:
14 Եվ ոչ մի բան չկա երկնքում, ոչ երկրի վրա, ոչ լույսի մեջ, ոչ խավարի մեջ, ոչ շեոլում, ոչ խորության մեջ, ոչ էլ խավարի տեղում (որը չի դատվում). և նրանց բոլոր դատաստանները կարգված են, գրված և փորագրված:
15 Նա կդատի բոլորի համար՝ մեծին ըստ իր մեծության, փոքրին՝ իր փոքրության, և ամեն մեկին ըստ իր ճանապարհի:
16 Եվ նա չէ, ով հարգում է (որևէ մեկի) անձը, և ոչ էլ նա է, ով նվերներ կստանա, եթե ասի, որ դատաստան է անելու յուրաքանչյուրի վրա. նվերները կամ անձը (որևէ մեկի), ոչ էլ նրա ձեռքից որևէ բան ընդունիր, որովհետև Նա արդար դատավոր է:
17 Իսրայէլի որդիներուն մասին գրուած է ու կարգադրուած. «Եթէ անոնք արդարութեամբ դիմեն իրեն՝ անոնց բոլոր յանցանքները պիտի ներէ ու անոնց բոլոր մեղքերը»:
18 Գրված և կարգադրված է, որ Նա ողորմություն կցուցաբերի բոլոր նրանց, ովքեր ամեն տարի մեկ անգամ կվերադառնան իրենց ամբողջ մեղքից:
19 Եվ ինչ վերաբերում է բոլոր նրանց, ովքեր ապականել են իրենց ճանապարհներն ու իրենց մտքերը ջրհեղեղից առաջ, ոչ ոքի անձը չընդունվեց, բացի միայն Նոյից. որովհետև նրա անձը ընդունվեց իր որդիների համար, որոնց (Աստված) փրկեց ջրհեղեղից իր հաշվին. որովհետև նրա սիրտն արդար էր իր բոլոր ճանապարհներում, ինչպես որ պատվիրված էր նրա համար, և նա չէր հեռացել այն ամենից, ինչ կարգադրվել էր նրա համար:
20 Եվ Տերն ասաց, որ նա կկործանի երկրի վրա եղած ամեն ինչ՝ և՛ մարդկանց, և՛ անասուններ, և՛ գազաններ, և՛ երկնքի թռչուններ, և՛ այն, ինչ շարժվում է երկրի վրա: Եվ նա հրամայեց Նոյին տապան սարքել իր համար, որպեսզի նա փրկվի ջրհեղեղի ջրերից:
21 Եվ Նոյը տապանը շինեց բոլոր առումներով, ինչպես պատվիրել էր իրեն, տարիների քսանյոթերորդ հոբելյանում, հինգերորդ տարվա հինգերորդ շաբաթում (առաջին ամսվա նորալուսնի օրը): [1307 AM]
22 Եվ նա մտավ նրա վեցերորդ տարում, [1308 AM] երկրորդ ամսին, երկրորդ ամսվա նորալուսնի վրա, մինչև տասնվեցերորդը. և նա, և այն ամենը, ինչ մենք բերեցինք նրան, մտավ տապանը, և Տերը փակեց այն դրսից տասնյոթերորդ երեկոյան:
23 Եվ Տերը բացեց երկնքի եօթը ջրհեղեղի դարպասներ, և մեծ անդունդի աղբյուրների բերանները՝ թվով յոթ բերան:
24 Եվ ջրհեղեղի դռները սկսեցին երկնքից ջուր թափել քառասուն օր ու քառասուն գիշեր, և անդունդի աղբյուրներն էլ ջուր արձակեցին, մինչև որ ամբողջ աշխարհը լցվեց ջրով:
25 Եվ ջրերը շատացան երկրի վրա: Տասնհինգ կանգուն ջրերը բարձրացան բոլոր բարձր լեռներից, և տապանը բարձրացավ երկրի վրա և շարժվեց ջրերի երեսին:
26 Եվ ջուրը տիրեց երկրի երեսին հինգ ամիս՝ հարյուր հիսուն օր:
27 Եվ տապանը գնաց և նստեց Արարատի լեռներից մեկի՝ Լուբարի գագաթին:

28 Եվ (նորալուսնի ժամանակ) չորրորդ ամսին փակվեցին մեծ անդունդի աղբյուրները, և երկնքի ջրհեղեղի դարպասները սահմանափակվեցին. և յոթերորդ ամսվա նորալուսնի օրը բացվեցին երկրի անդունդների բոլոր բերանները, և ջուրը սկսեց իջնել ներքևի խորքերը:

29 Տասներորդ ամսի նորալուսնի ժամանակ երևացին լեռների գագաթները, և առաջին ամսվա նորալուսնի ժամանակ երկիրը տեսանելի դարձավ:

30 Եվ ջրերը վերացան երկրի վերևից նրա յոթերորդ տարվա հինգերորդ շաբաթվա ընթացքում, և երկրորդ ամսվա տասնյոթերորդ օրը երկիրը չորացավ:

31 Եվ դրա քսանյոթերորդ օրը նա բացեց տապանը և այնտեղից գազաններ, անասուններ, թռչուններ և ամեն շարժվող բան ուղարկեց:

ԳԼՈՒԽ 6

1 Երրորդ ամսի նորալուսնի օրը նա դուրս եկավ տապանից և զոհասեղան շինեց այդ լեռան վրա:

2 Նա քավություն արեց երկրի համար, վերցրեց մի ուլ ու նրա արյունով քավություն արեց երկրի բոլոր մեղքերի համար. որովհետև այն ամենը, ինչ նրա վրա էր, ոչնչացվել էր, բացի նրանցից, ովքեր Նոյի հետ տապանում էին:

3 Նրա ճարպը դրեց զոհասեղանի վրա, վերցրեց եզ, այծ, ոչխար և ուլ, աղ, տատրակ և աղավնու ձագ, և ողջակեզ դրեց դրա վրա. զոհասեղանի վրա, յուղով խառնված ընծան լցրեց, գինի ցողեց և կնդրուկ ցանեց ամեն ինչի վրա և առաջացրեց հաճելի բուրմունք Տերը.

4 Եվ Տերը հոտոտեց հաճելի համը և ուխտ կապեց նրա հետ, որ այլևս ջրհեղեղ չլինի երկիրը կործանելու համար. որ երկրի բոլոր օրերը սերմնացանն ու բերքահավաքը երբեք չդադարեն. ցուրտը և շոգը, ամառը և ձմեռը, ցերեկն ու գիշերը չպետք է փոխեն իրենց կարգը և ընդմիշտ չդադարեն:

5 Եվ դուք, շատացե՛ք և շատացե՛ք երկրի վրա, և շատացե՛ք նրա վրա և օրհնություն եղե՛ք նրա վրա: Քո հանդեպ վախը և քո հանդեպ ահը ես կներշնչեմ այն ամենի մեջ, ինչ կա երկրի և ծովի վրա:

6 Եվ ահա ես ձեզ եմ տվել բոլոր գազաններին, և բոլոր թևավորներին, և այն ամենին, ինչ շարժվում է երկրի վրա, և ձկներին ջրերում և ամեն ինչ ուտելու համար. ինչպես կանաչ խոտերը, ես ձեզ ամէն բան ուտելու տուի:

7 Բայց միսը, նրա կյանքով և արյունով, մի՛ կերեք. Որովհետև բոլոր մարմնի կյանքը արյան մեջ է, որպեսզի չպահանջվի ձեր կյանքի արյունը: Յուրաքանչյուր մարդու ձեռքով, յուրաքանչյուր (գազանի) ձեռքով ես կպահանջեմ մարդու արյունը:

8 Ով մարդու արյուն է թափում մարդու կողմից, նրա արյունը կթափվի, քանի որ Աստծո պատկերով նա մարդ ստեղծեց:

9 Իսկ դուք, շատացե՛ք և շատացե՛ք երկրի վրա»:

10 Եվ Նոյն ու նրա որդիները երդվեցին, որ չեն ուտի ոչ մի մարմնի արյուն, և նա ուխտ կապեց Տեր Աստծո առջև հավիտյան այս ամսվա ընթացքում երկրի բոլոր սերունդների ընթացքում:

11 Դրա համար նա ասաց քեզ, որ այս ամսում ուխտ կապես իսրայելացիների հետ լեռան վրա՝ երդումով, և որ արյուն ցանես նրանց վրա ուխտի բոլոր խոսքերի համար, որոնք Տերն արել է. նրանց հետ ընդմիշտ:

12 Եվ այս վկայությունը գրված է ձեր մասին, որ միշտ պահեք այն, որպեսզի ոչ մի օր գազանների, թռչունների կամ անասունների արյուն չուտեք երկրի բոլոր օրերի ընթացքում, և այն մարդուն, ով ուտում է գազանի կամ գազանի արյուն: Երկրի բոլոր օրերում անասուններից կամ թռչուններից նա և նրա սերունդը արմատախիլ կլինեն երկրից:

13 Եվ դու պատվիրիր Իսրայելի որդիներին արյուն չուտել, որպեսզի նրանց անունները ու սերունդները միշտ լինեն մեր Տեր Աստծո առաջ:

14 Եվ այս օրենքի համար օրերի սահման չկա, քանի որ այն հավիտյան է: Նրանք թող պահեն դա իրենց սերունդների ընթացքում, որպեսզի շարունակեն աղաչել ձեր համար արյունով զոհասեղանի առաջ: ամեն օր, առավոտ ու իրիկուն, նրանք հավերժ ներողություն կխնդրեն ձեր անունից Տիրոջ առաջ, որպեսզի պահպանեն այն և արմատախիլ չլինեն:

15 Նա նշան տվեց Նոյին և նրա որդիներին, որ այլևս ջրհեղեղ չլինի երկրի վրա:

16 Նա դրեց Իր աղեղը ամպի մեջ՝ որպես հավերժական ուխտի նշան, որ այլևս ջրհեղեղ չլինի երկրի վրա՝ կործանելու այն երկրի բոլոր օրերում:

17 Դրա համար էլ կարգված է և գրված է երկնային տախտակների վրա, որ տարին մեկ անգամ այս ամսում տոնեն շաբաթների տոնը՝ ուխտը ամեն տարի նորոգելու համար:

18 Եվ այս ամբողջ տոնը նշվում էր երկնքում՝ արարչության օրվանից մինչև Նոյի օրերը՝ քսանվեց հոբելյան և հինգ շաբաթ [1309-1659 թթ.]: Նոյն ու նրա որդիները տոնեցին այն յոթ հոբելյան և մեկ շաբաթ: տարիներ, մինչև Նոյի մահվան օրը, և Նոյի մահվան օրվանից նրա որդիները հեռացրին նրանից մինչև նրա օրերը. Աբրահամը, և նրանք արյուն են ուտում:

19 Բայց Աբրահամը պահեց դա, և Իսահակն ու Հակոբը և նրա որդիները պահեցին դա մինչև քո օրերը, և քո օրերում Իսրայելի որդիները մոռացան դա, մինչև որ դու նորից տոնեցիր այն այս լեռան վրա:

20 Եվ դու պատվիրիր Իսրայելի որդիներին, որ այս տոնը կատարեն իրենց բոլոր սերունդների մեջ՝ որպես պատվիրան իրենց համար.

21 Որովհետեւ շաբաթների տօնն է եւ առաջին պտուղների տօնը. այս տօնը երկակի է եւ կրկնակի բնոյթ ունի.

22 Որովհետև ես գրել եմ առաջին օրենքի գրքում այն բանում, ինչ գրել եմ քեզ համար, որպեսզի այն տոնես իր ժամանակին, տարվա մեկ օր, և ես բացատրեցի քեզ դրա զոհերը, որ Իսրայելի որդիները պետք է. հիշեն և պետք է տոնեն այն իրենց սերունդների ընթացքում այս ամսին, ամեն տարի մեկ օր:

23 Եվ առաջին ամսվա նորալուսնի վրա, և չորրորդ ամսվա նորալուսնի վրա, և յոթերորդ ամսվա նորալուսնի վրա և տասներորդ ամսվա նորալուսնի վրա կան հիշատակության օրեր և օրեր. եղանակները տարվա չորս բաժիններում: Սրանք գրված և ձեռնադրված են որպես վկայություն հավիտյան:

24 Եվ Նոյը դրանք իր համար սահմանեց որպես տօներ՝ յաւիտեան սերունդների համար, որպէսզի անոնք դարձան իր յիշատակը:

25 Եվ առաջին ամսվա նորալուսնի ժամանակ նրան հրամայեցին իր համար տապան սարքել, և այդ օրը երկիրը չորացավ, և նա բացեց (տապանը) և տեսավ երկիրը:

26 Եվ չորրորդ ամսվա նորալուսնի օրը ներքևի անդունդի բերանները փակվեցին: Եվ յոթերորդ ամսվա նորալուսնի օրը բացվեցին երկրի անդունդների բոլոր բերանները, և ջրերը սկսեցին իջնել նրանց մեջ:
27 Տասներորդ ամսի նորալուսնի օրը լեռների գագաթները երեւացին, եւ Նոյն ուրախացավ:
28 Եվ այս պատճառով նա սահմանեց դրանք իր համար որպես հիշատակի տոներ հավիտյան, և այսպես են դրանք կարգված:
29 Եվ դրեցին դրանք երկնային տախտակների վրա, որոնցից յուրաքանչյուրը տասներեք շաբաթ ուներ. մեկից մյուսին (անցավ) իրենց հուշահամալիրը, առաջինից երկրորդ, երկրորդից երրորդ, երրորդից չորրորդ:
30 Եվ պատվիրանի բոլոր օրերը կլինեն հիսուն շաբաթ օր, և (դրանք կկատարեն) ամբողջ տարին: Այսպիսով, այն փորագրված և կարգված է երկնային տախտակների վրա:
31 Եվ չկա անտեսել (այս պատվիրանը) մեկ տարի կամ տարեցտարի:
32 Եվ դու պատվիրիր Իսրայելի որդիներին, որ նրանք տարիները պահեն այս հաշվարկի համաձայն՝ երեք հարյուր վաթսունչորս օր, և (դրանք) կկազմեն մի ամբողջ տարի, և նրանք չեն խանգարի դրա ժամանակը իր օրերից և տոներից: ; որովհետև նրանց մեջ ամեն ինչ կփչանա իրենց վկայության համաձայն, և նրանք ոչ մի օր չեն թողնի և ոչ մի խնջույք չեն անհանգստացնի:
33 Բայց եթե նրանք անտեսեն և չպահեն դրանք ըստ Նրա պատվիրանի, ապա նրանք կխանգարեն իրենց բոլոր եղանակներին, և տարիները կհեռացվեն այս կարգից, [և նրանք կխանգարեն եղանակները և տարիները կհեռացվեն] նրանք անտեսելու են իրենց կանոնները:
34 Եվ Իսրայելի բոլոր որդիները կմոռանան և չեն գտնի տարիների ուղին, և կմոռանան նորալուսինները, եղանակները և շաբաթները, և կսխալվեն տարիների բոլոր կարգով:
35 Որովհետև ես գիտեմ և այսուհետև ես դա կհայտարարեմ քեզ, և դա իմ մտքով չէ. որովհետև իմ առջև գրված գիրքը (սուտը) և երկնային տախտակների վրա օրերի բաշխումն է նշանակված, որպեսզի չմոռանան ուխտի տոները և չընթանան հեթանոսների տոների համաձայն՝ իրենց սխալից և անգիտությունից հետո:
36Որովհետև կլինեն նրանք, ովքեր անշուշտ կդիտարկեն լուսինը, թե ինչպես է այն խանգարում եղանակներին և տասը օր շուտ է գալիս տարեցտարի:
37 Դրա համար էլ նրանց վրա կգան տարիներ, երբ նրանք կխաթարեն (կարգը) և պիղծ (օրը) կդարձնեն վկայության օրը, և անմաքուր օրը՝ տոն, և նրանք կշփոթեն բոլոր սուրբ օրերը. անմաքուրը և անմաքուր օրը սուրբի հետ. քանի որ նրանք կսխալվեն ամիսների, շաբաթների, տոների և հոբելյանների համար:
38 Դրա համար ես պատվիրում և վկայում եմ քեզ, որ դու վկայես նրանց. որովհետև քո մահից հետո քո որդիները կխանգարեն (նրանց), այնպես որ նրանք տարին միայն երեք հարյուր վաթսունչորս օր չեն անի, և այդ պատճառով նրանք կսխալվեն նորալուսինների և եղանակների, շաբաթների և տոների վերաբերյալ, և նրանք կուտեն ամեն տեսակ արյուն՝ ամեն տեսակ մսով:

ԳԼՈՒԽ 7

1 Եվ դրա առաջին տարում [1317 AM] յոթերորդ շաբաթում, այս հոբելյանում, Նոյը խաղողի այգիներ տնկեց այն լեռան վրա, որի վրա տապանը դրված էր, որը կոչվում էր Լուբար, Արարատ լեռներից մեկը, և նրանք պտուղ տվեցին չորրորդ տարում: , [1320 AM] և նա պահպանեց նրանց պտուղը և հավաքեց այն այս տարի յոթերորդ ամսում:
2 Նա դրանից գինի պատրաստեց, դրեց անոթի մեջ և պահեց այն մինչև հինգերորդ տարին [1321 AM] մինչև առաջին օրը՝ առաջին ամսվա նորալուսինը:
3 Եվ նա ուրախությամբ տոնեց այս տոնի օրը, և նա ողջակեզ մատուցեց Տիրոջը, մեկ ձագ եզ, մեկ խոյ և յոթ ոչխար, յուրաքանչյուրը մեկ տարեկան և մեկ ուլ ուլ, որպեսզի նա քավություն անի. դրանով իսկ իր և իր որդիների համար:
4 Նա նախ պատրաստեց ուլին, և նրա արյունից մի մասը դրեց իր պատրաստած զոհասեղանի վրա եղած մարմնի վրա, և ամբողջ ճարպը դրեց այն զոհասեղանի վրա, որտեղ ողջակեզ էր անում, և եզն ու խոյը, ոչխարները, և նրանց ամբողջ մարմինը դրեց զոհասեղանի վրա:
5 Եվ նրանց բոլոր ընծաները յուղով խառնված դրեց դրա վրա, և այնուհետև գինի ցողեց այն կրակի վրա, որը նախապես պատրաստել էր զոհասեղանի վրա, և խունկ դրեց զոհասեղանի վրա և անուշ բուրմունք բարձրացրեց՝ ընդունելի իր Տեր Աստծո առաջ: .
6 Եվ նա ուրախացավ և խմեց այս գինուց, ինքն ու իր երեխաները ուրախությամբ:
7 Եվ երեկո եղավ, և նա մտավ իր վրանը, և հարբած վիճակում պառկեց և քնեց, և քնած ժամանակ բացահայտվեց իր վրանում:
8 Եվ Քամը տեսավ իր հորը՝ Նոյին, մերկ, և դուրս եկավ և ասաց դրսի իր երկու եղբայրներին:
9 Եվ Սեմը վերցրեց իր զգեստը և վեր կացավ, ինքն ու Հաբեթը, և նրանք զգեստը դրեցին իրենց ուսերին և հետ գնացին և ծածկեցին իրենց հոր ամոթը, և նրանց երեսները հետին եղան:
10 Եվ Նոյը արթնացավ քնից և իմացավ այն ամենը, ինչ իր կրտսեր որդին արել էր իրեն, և անիծեց իր որդուն և ասաց. «Անիծյալ լինի Քանանը. նա ստրկացած ծառան կլինի իր եղբայրների համար»:
11 Նա օրհնեց Սեմին և ասաց. «Օրհնյալ է Սեմի Տեր Աստվածը, և Քանանը կլինի նրա ծառան:
12 Աստված կմեծացնի Հաբեթին, և Աստված կբնակվի Սեմի բնակարանում, և Քանանը կլինի նրա ծառան»:
13 Եվ Քեմը գիտեր, որ իր հայրը անիծել է իր կրտսեր որդուն, և նա դժգոհ էր, որ նա անիծել էր իր որդուն: և նա բաժանվեց իր հորից, ինքն ու իր որդիները՝ Քուշը, Միսրեյմը, Փուտն ու Քանանը:
14 Նա իր համար քաղաք կառուցեց և նրա անունը դրեց իր կնոջ՝ Նեելաթամաուկի անունով:
15 Եվ Հաբեթը տեսավ դա և նախանձեց իր եղբորը, և նա նույնպես իր համար քաղաք կառուցեց, և նրա անունը դրեց իր կնոջ՝ Ադատանեսեսս անունով:
16Եւ Սէմը բնակուեց իր հօր՝ Նոյի հետ, եւ նա իր հօր մօտ քաղաքը կառուցեց լեռան վերայ, եւ նա էլ նրա անունը դրեց իր կնոջ՝ Սեդեքեթելաբաբի անունով:
17 Եվ ահա այս երեք քաղաքները Լուբար լեռան մոտ են. Սեդեքեթելեբաբը իր արևելքում գտնվող լեռան

դիմաց; և Նաելտամաուկը հարավում. «Աղատանեսեսը դեպի արևմուտք:
18 Եվ սրանք են Սեմի որդիները՝ Էլամը, Ասուրը և Արփաքսադը, - այս որդին ծնվեց ջրհեղեղից երկու տարի հետո, և Լուդը և Արամը:
19 Յաբեթի որդիներն են՝ Գոմերը, Մագոգը, Մադային, Յավանը, Թոբալը, Միսեքը և Թիրասը. սրանք Նոյի որդիներն են:
20 Եվ քսանութերորդ հոբելյանին [1324-1372 թթ.] Նոյը սկսեց պատվիրել իր որդիների որդիների կանոններն ու պատվիրանները և բոլոր դատավճիռները, որոնք նա գիտեր, և նա հորդորեց իր որդիներին պահպանել արդարությունը և ծածկել ամոթը: իրենց մարմնից և օրհնել իրենց Արարչին, պատվել հորն ու մորը և սիրել իրենց մերձավորին, և պահպանիր նրանց հոգիները պոռնկությունից, անմաքրությունից և բոլոր անօրինություններից:
21 Որովհետև այս երեք բաների պատճառով ջրհեղեղը եկավ երկրի վրա, այն է՝ պոռնկության պատճառով, երբ Դիտորդները իրենց կանոնների օրենքի դեմ պոռնկանում էին մարդկանց դուստրերի հետևից և իրենց կին առան այն ամենից, ինչ նրանք ընտրեցին. սկիզբ դրեց անմաքրության:
22 Եվ նրանք ծնեցին Նաֆիլների որդիներ, և նրանք բոլորը իրար նման էին, և նրանք խժռեցին միմյանց.
23 Եվ ամեն մեկը վաճառեց իրեն՝ անօրենություն գործելու և շատ արյուն թափելու, և երկիրը լցվեց անիրավությամբ:
24 Եվ դրանից հետո նրանք մեղանչեցին գազանների ու թռչունների և երկրի վրա բոլոր շարժվողների և շրջողների դեմ, և շատ արյուն թափվեց երկրի վրա, և մարդկանց բոլոր երևակայություններն ու ցանկությունները շարունակ ունայնություն ու չարություն էին պատկերացնում:
25 Եվ Տերը կործանեց ամեն ինչ երկրի երեսից. նրանց գործերի չարության պատճառով, և այն արյան պատճառով, որ նրանք թափել էին երկրի մեջ, նա կործանեց ամեն ինչ:
26 «Եվ մենք մնացինք, ես և դուք, իմ որդիները և այն ամենը, ինչ մեզ հետ մտավ տապան, և ահա ես տեսնում եմ ձեր գործերը իմ առջև, որպեսզի արդարությամբ չքայլեք, քանի որ կործանման ճանապարհով դուք սկսել եք քայլեք, և դուք բաժանվում եք միմյանցից և նախանձում եք միմյանց, և (այդպես է ստացվում), որ ներդաշնակ չեք, իմ որդիներ, ամեն մեկն իր եղբոր հետ:
27 Որովհետև ես տեսնում եմ, և ահա դևերը սկսել են (իրենց) գայթակղությունները ձեր և ձեր երեխաների դեմ, և այժմ ես վախենում եմ ձեր անունից, որ իմ մահից հետո դուք մարդկանց արյուն կթափեք երկրի վրա, և որ դուք նույնպես. կկործանվի երկրի երեսից:
28 Որովհետև ով որ մարդու արյուն է թափում և ով ուտում է որևէ մարմնի արյուն, բոլորը կկործանվեն երկրից:
29 Եվ չի մնա ոչ մի մարդ, ով ուտում է արյունը, կամ ով թափում է մարդու արյունը երկրի վրա, և նրան չի մնա որևէ սերունդ կամ սերունդ, որը բնակվում է երկնքի տակ. Որովհետև նրանք կգնան շեոլ, և կիջնեն դատապարտության վայրը, և անդունդի խավարը կտարվեն դաժան մահով:
30 Ամբողջ արյունից ձեր վրա արյուն չի երևա, կլինեն այն բոլոր օրերը, երբ դուք սպանել եք որևէ գազան կամ անասուն կամ ինչ որ թռչում է երկրի վրա, և դուք բարի գործ եք անում ձեր հոգիների համար՝ ծածկելով այն, ինչ եղել է: թափվել է երկրի երեսին.
31 Եվ դուք չպետք է նմանվեք նրան, ով արյունով ուտում է, այլ զգույշ եղեք, որ ձեզանից առաջ ոչ ոք արյուն չուտի. ծածկեք արյունը, որովհետև այսպիսով ինձ պատվիրվել է վկայել ձեզ և ձեր երեխաներին՝ բոլոր մարմնի հետ միասին:
32 Եվ մի՛ թույլ տվեք, որ հոգին ուտվի մարմնի հետ, որպեսզի ձեր արյունը, որը ձեր կյանքն է, չպահանջվի երկրի վրա թափող որևէ մարմնի ձեռքից:
33 Որովհետև երկիրը մաքուր չի լինի իր վրա թափված արյունից. քանզի (միայն) նրա արյունով, ով այն թափեց, երկիրը կմաքրվի իր բոլոր սերունդների ընթացքում:
34 Եվ հիմա, զավակնե՛րս, խստացե՛ք. դատաստան և արդարություն գործեք, որը դուք կարող եք արդարությամբ տնկել ամբողջ երկրի երեսին, և ձեր փառքը բարձրացավ իմ Աստծո առաջ, ով փրկեց ինձ ջրհեղեղի ջրերից:
35 Եվ ահա, դուք կգնաք և ձեզ համար քաղաքներ կկառուցեք և դրանց մեջ կտնկեք երկրի վրա գտնվող բոլոր բույսերը, և առավել եւս բոլոր պտղաբեր ծառերը:
36 Երեք տարի կերածի պտուղը չի հավաքվի, և չորրորդ տարում դրա պտուղը սուրբ կհամարվի [և առաջին պտուղները կմատուցեն]՝ ընդունելի Բարձրյալ Աստծո առաջ, ով ստեղծել է երկինքն ու երկիրը: և բոլոր բաները: Գինու և յուղի առաջին պտուղները թող առատորեն մատուցեն Տիրոջ զոհասեղանի վրա, որն ընդունում է այն, և ինչ մնում է, թող Տիրոջ տան ծառաներն ուտեն այն զոհասեղանի առաջ, որն ընդունում է (այն.)
37 Եվ հինգերորդ տարում դուք արձակեք, որպեսզի ազատեք այն արդարությամբ և շիտակությամբ, և դուք արդար կլինեք, և այն ամենը, ինչ տնկեք, կհաջողվի:
38 Որովհետև այսպես պատվիրեց Ենոքը՝ ձեր հոր հայրը Մաթուսաղային, իր որդուն, և Մաթուսաղային՝ նրա որդի Լամեքին, և Ղամեքն ինձ պատվիրեց այն ամենը, ինչ իր հայրերը պատվիրել էին իրեն:
39 Եվ ես նույնպես կպատվիրեմ ձեզ, իմ որդիներ, ինչպես Ենովքը պատվիրեց իր որդուն առաջին հոբելյաններում. դեռ կենդանի լինելով, յոթերորդն իր սերնդի մեջ, նա պատվիրեց և վկայեց իր որդուն և իր որդու որդիներին մինչև իր մահվան օրը. .

ԳԼՈՒԽ 8

1 Քսանիններորդ հոբելյանին, առաջին շաբաթվա [1373թ.] սկզբին Արփաքշադը կին առավ, և նրա անունը Ռասուեջա էր, Էլամի դուստր Սուսանի դուստրը, և նա ծնեց նրան մի կին. որդի այս շաբաթվա երրորդ տարում, [1375 AM] և նա իր անունը դրեց Քայնամ:
2 Եվ որդին մեծացավ, և նրա հայրը սովորեցրեց նրան գրել, և նա գնաց իր համար մի տեղ փնտրելու, որտեղ իր համար քաղաք գրավեր:
3 Եվ նա գտավ մի գրություն, որը նախկինում (սերունդները) քանդակել էին ժայռի վրա, և կարդաց այն, ինչ կար դրա վրա, և նա արտագրեց այն և մեղք գործեց դրա պատճառով. քանի որ այն պարունակում էր Դիտորդների ուսմունքը, համաձայն որի նրանք

դիտում էին արևի, լուսնի և աստղերի նախանշանները երկնքի բոլոր նշաններում:

4 Նա գրի առավ և ոչինչ չասաց դրա մասին. քանզի նա վախենում էր այդ մասին խոսել Նոյի հետ, որ չբարկանա նրա վրա դրա համար:

5 Եվ երեսուներորդ հոբելյանում, [1429 AM] երկրորդ շաբաթվա առաջին տարում նա իր հետ կին առավ, և նրա անունը Մելկա էր, Հաբեթի որդու Մադայի դուստրը, և չորրորդ տարում. [1432 AM] Նա մի որդի ծնեց և նրա անունը դրեց Շելա. «Իսկապես ես ուղարկվել եմ»:

6 [Եվ նա ծնվեց չորրորդ տարում], և Շելան մեծացավ և իր համար կին առավ, և նրա անունը Մուաք էր, նրա հոր եղբոր Կեսեդի դուստրը, երեսուներորդին հինգերորդ տարում: շաբաթ, առաջին տարում [1499 AM] իր.

7 Եվ նա նրանից որդի ծնեց իր հինգերորդ տարում [1503 թ.], և նա նրա անունը դրեց Էբեր: , յոթերորդ շաբաթում, դրա երրորդ տարում: [1564 AM]

8 Եվ նրա վեցերորդ տարում [1567 AM] նա ծնեց նրան որդի, և նա նրա անունը դրեց Փելեգ. որովհետև Նոյի ծնված օրերը սկսեցին երկիրը բաժանել իրար մեջ, դրա համար էլ նրա անունը դրեց Փելեգ:

9 Եվ նրանք գաղտնի բաժանեցին իրենց մեջ և ասացին Նոյին:

10 Եվ եղավ այնպես, որ երեսուն երրորդ հոբելյանի սկզբին [1569 AM] նրանք երկիրը բաժանեցին երեք մասի, Սեմի, Քամի և Հաբեթի համար, ըստ յուրաքանչյուրի ժառանգության, առաջին տարվա առաջին շաբաթվա ընթացքում: , երբ մեզնից մեկը, որ ուղարկվել էր, նրանց հետ էր:

11 Եվ նա կանչեց իր որդիներին, և նրանք մոտեցան իրեն, նրանք և իրենց երեխաները, և նա երկիրը բաժանեց այն վիճակների, որոնք իր երեք որդիները պետք է տիրեին, և նրանք մեկնեցին իրենց ձեռքերը և վերցրեցին գրությունը. նրանց հոր՝ Նոյի ծոցից:

12 Եվ գրքի վրա, որպես Սեմի վիճակ, հայտնվեց երկրի միջնամասը, որը նա պետք է վերցներ որպես ժառանգություն իր և իր որդիների համար հավերժության սերունդների համար, Ռաֆայի լեռնաշղթայի կեսից, երախի բերանից: ջուրը Թինա գետից, և նրա բաժինը այս գետի միջով գնում է դեպի արևմուտք, և այն երկարում է մինչև հասնում է անդունդների ջրին, որտեղից դուրս է գալիս այս գետը: առաջ և իր ջրերը թափում է ծովի Մեաատ, և այս գետը հոսում է մեծ ծովը: Եվ այն ամենը, ինչ դեպի հյուսիս է, Հաբեթինն է, և ամեն ինչ դեպի հարավ՝ Սեմինն է:

13 Եվ այն ձգվում է մինչև Կարասո, սա լեզվի ծոցում է, որը նայում է դեպի հարավ:

14 Նրա բաժինը ձգվում է մեծ ծովի երկայնքով, և այն ուղիղ գծով հասնում է մինչև այն լեզվի արևմուտքը, որը նայում է դեպի հարավ, քանի որ այս ծովը կոչվում է Եգիպտական ծովի լեզու:

15 Եվ այստեղից այն թեքվում է դեպի հարավ՝ դեպի մեծ ծովի եզերքը՝ նրա ջրերի ափին, և այն տարածվում է դեպի արևմուտք՝ մինչև Աֆրա, և այն երկարում է մինչև հասնում է Գեհոն գետի ջրերին և մինչև Գեհոնի ջրերից հարավ՝ այս գետի ափերին:

16 Եվ այն տարածվում է դեպի արևելք, մինչև հասնում է Եդեմի պարտեզը, նրա հարավում, [դեպի հարավ] և ամբողջ Եդեմի երկրի արևելքից և ամբողջ արևելքից, շրջվում է դեպի արևելք և գնում մինչև. հասնում է Ռաֆա անունով լեռան արևելք և իջնում է Թինա գետաբերանի ափը:

17 Այս բաժինը վիճակահանությամբ դուրս եկավ Սեմի և նրա որդիների համար, որպեսզի նրանք հավիտյան ժառանգեն այն նրա սերունդներին հավիտյան:

18 Եվ Նոյն ուրախացավ, որ այս բաժինը հայտնվեց Սեմի և նրա որդիների համար, և նա հիշեց այն ամենը, ինչ ասել էր իր բերանով մարգարեության մեջ. Որովհետև նա ասել էր. «Օրհնյալ է Սեմի Տեր Աստվածը, և թող Տերը բնակվի Սեմի բնակարանում»:

19 Եվ նա գիտեր, որ Եդեմի պարտեզը սրբությունների սուրբն է և Տիրոջ բնակարանը, և Սինա լեռը անապատի կենտրոնն է, և Սիոն լեռը ՝ երկրի պորտի կենտրոնը. այս երեքը ստեղծվել են որպես սուրբ: միմյանց դեմ դիմաց գտնվող տեղերը.

20 Եվ նա օրհնեց աստվածների Աստծուն, որը դրել էր Տիրոջ խոսքը նրա բերանը, և Տիրոջը հավիտյանս հավիտենից:

21 Եվ նա գիտեր, որ օրհնված բաժին և օրհնություն է եկել Սեմին և նրա որդիներին սերնդեսերունդ՝ ամբողջ Եդեմի երկիրը և Կարմիր ծովի ամբողջ երկիրը, և ամբողջ արևելքի երկիրը և Հնդկաստանը, և Կարմիր ծովը և նրա լեռները, Բասանի ամբողջ երկիրը, Լիբանանի ամբողջ երկիրը և Քափթուր կղզիները, Սանիրի և Ամանայի բոլոր լեռները և Ասուրի լեռները հյուսիսում, և Էլամի ամբողջ երկիրը, Աշուրը, Բաբելը, Սուսանը և Մաեդային, Արարատի բոլոր լեռները և ծովից այն կողմ գտնվող ամբողջ տարածքը, որը գտնվում է Ասուրի լեռներից այն կողմ՝ դեպի ափ. հյուսիս, օրհնված և ընդարձակ երկիր, և այն ամենը, ինչ կա դրա մեջ, շատ լավ է:

22 Եվ որովհետև Քամը դուրս եկավ Գեհոնից այն կողմ՝ դեպի հարավ՝ պարտեզի աջ կողմում, և այն տարածվում է դեպի հարավ, և այն տարածվում է մինչև բոլոր կրակի լեռները, և այն տարածվում է դեպի արևմուտք՝ դեպի ծովը: Ատելը, և այն ձգվում է դեպի արևմուտք, մինչև հասնում է Մաուկի ծովին, այն (ծովին), որի մեջ իջնում է այն ամենը, ինչ չի քանդվում:

23 Եվ այն գնում է դեպի հյուսիս՝ մինչև Գադիրի սահմանները, և գնում է դեպի ծովի ջրերի ափը դեպի մեծ ծովի ջրերը, մինչև որ մոտենում է Գիհոն գետին, և գնում է Գեհոն գետի երկայնքով մինչև այն հասնում է Եդեմի պարտեզի աջ կողմը:

24 Եվ սա այն երկիրն է, որը առաջացավ Քամի համար՝ որպես այն բաժինը, որը նա պետք է զբաղեցներ հավիտյան իր և իր որդիների համար իրենց սերունդների համար հավիտյան:

25 Եվ քանզի Հաբեթը դուրս եկավ Թինա գետից այն կողմ՝ դեպի հյուսիս, նրա ջրերի արտահոսքից այն կողմ, և այն տարածվում է դեպի հյուսիս-արևելք՝ մինչև Գոգի ամբողջ շրջանը և դեպի արևելյան ամբողջ երկիրը:

26 Եվ այն տարածվում է հյուսիսից դեպի հյուսիս, և այն տարածվում է դեպի Քելթի լեռները դեպի հյուսիս և դեպի Մաուկի ծովը, և այն գնում է դեպի արևելք Գադիրից մինչև ծովի ջրերի շրջանը: .

27 Եվ այն տարածվում է մինչև Փարայի արևմուտքին մոտենալը և վերադառնում է դեպի Աֆերագ, և այն տարածվում է արևելքից մինչև Մեաաթ ծովի ջրերը:

28 Եվ այն տարածվում է դեպի Թինա գետի շրջանը հյուսիս-արևելյան ուղղությամբ, մինչև որ մոտենում է իր ջրերի սահմանին դեպի Ռաֆա լեռը, և պտտվում է դեպի հյուսիս:

29 Սա այն երկիրն է, որը առաջացել է Հաբեթի և նրա որդիների համար՝ որպես նրա ժառանգության բաժին, որը նա պետք է տիրապետի իր և իր որդիների համար՝ նրանց սերունդների համար հավիտյան. հինգ մեծ կղզիներ և մի մեծ երկիր հյուսիսում:
30 Բայց ցուրտ է, և Քամի երկիրը տաք է, և Սեմի երկիրը ոչ տաք է, ոչ ցուրտ, այլ միախառնված ցրտի և ջերմության մեջ է:

ԳԼՈՒԽ 9

1 Եվ Քամը բաժանեց իր որդիների միջև, և առաջին մասը դուրս եկավ Քուշի համար՝ դեպի արևելք, և նրանից արևմուտք՝ Միզրայիմի համար, և նրանից արևմուտք՝ Փուտի համար, և նրա արևմուտքից [և նրա արևմուտքում:] ծովի վրա Քանանի համար:
2 Եվ Սեմը նույնպես բաժանեց իր որդիներին, և առաջին բաժինը հայտնվեց Քամի և նրա որդիների համար, Տիգրիս գետի արևելյան կողմում, մինչև այն մոտենա արևելքին, ամբողջ Հնդկաստանի երկրին և Կարմիր ծովին՝ նրա ափին, և Դեդանի ջրերը, Մեբրիի և Էլայի բոլոր լեռները, Սուսանի ամբողջ երկիրը և այն ամենը, ինչ գտնվում է Փառնակի կողմից մինչև Կարմիր ծովը և Թինա գետը:
3 Եվ քանի որ Ասուրը դուրս եկավ երկրորդ մասը՝ ամբողջ Ասուրի, Նինվեի, Սինարի և Հնդկաստանի սահմանների երկիրը, և այն բարձրանում է և շրջում գետը:
4 Արփաքսադի համար երրորդ մասը դուրս եկավ՝ Քաղդեացիների շրջանի ամբողջ երկիրը Եփրատից դեպի արևելք՝ սահմանակից Կարմիր ծովին, և անապատի բոլոր ջրերը՝ ծովի լեզվի մոտ, որը նայում է դեպի Եգիպտոս: , ամբողջ Լիբանանի երկիրը և Սանիրը և Ամանաը՝ մինչև Եփրատի սահմանը:
5 Եվ Արամի համար առաջացավ չորրորդ մասը՝ Միջագետքի ամբողջ երկիրը Տիգրիսի և Եփրատի միջև՝ Քաղդեացիներից հյուսիս մինչև Ասուրի լեռների սահմանը և Արարայի երկիրը:
6 Լուդի համար հինգերորդ մասը դուրս եկավ՝ Ասուրի լեռները և նրանց բոլորը, մինչև որ հասնի Մեծ ծովին, և մինչև հասնի նրա եղբոր՝ Ասուրի արևելքը:
7 Եվ Հաբեթը նույնպես բաժանեց իր ժառանգության երկիրը իր որդիների միջև:
8 Առաջին մասը դուրս էր գալիս Գոմերի համար դեպի արևելք՝ հյուսիսային կողմից մինչև Թինա գետը: և հյուսիսում Մագոգի համար դուրս եկան հյուսիսի բոլոր ներքին մասերը, մինչև այն հասնում է մինչև Մեատի ծովը:
9 Եվ քանի որ Մադային դուրս եկավ որպես իր բաժինը, որը պետք է ունենա իր երկու եղբայրների արևմուտքից մինչև կղզիները և մինչև կղզիների ափերը:
10 Եւ Յաւանի համար ելաւ չորրորդ մասը բոլոր կղզիները եւ այն կղզիները, որոնք դէպի Լուդի սահմանն են:
11 Եվ Տուբալի համար հինգերորդ մասը առաջացավ լեզվի մեջտեղում, որը մոտենում է դեպի Լուդի հատվածի սահմանը դեպի երկրորդ լեզուն, դեպի երկրորդ լեզուն այն կողմ մինչև երրորդ լեզուն:
12 Մեսեքը դուրս եկավ վեցերորդ մասը՝ երրորդ լեզվից այն կողմ գտնվող ամբողջ տարածքը, մինչև այն մոտենում է Գադիրի արևելքին:
13 Եվ Տիրասի համար առաջացավ յոթերորդ մասը՝ չորս մեծ կղզիներ ծովի մեջտեղում, որոնք հասնում են մինչև Քամի հատվածը [և Կամատուրի կղզիները վիճակահանությամբ դուրս եկան Արփաքսադի որդիների համար՝ որպես նրա ժառանգություն]:
14 Եվ այսպես, Նոյի որդիները բաժանվեցին իրենց որդիներին իրենց հոր Նոյի ներկայությամբ, և նա նրանց բոլորին երդումով կապեց՝ անեծք դնելով յուրաքանչյուրի վրա, ով փորձում էր խլել այն մասը, որը չէր ընկել (նրան) իր կողմից: շատ.
15 Բոլորն էլ ասացին. այդպես լինի իրենց և իրենց որդիների համար հավիտյան իրենց սերունդների համար մինչև դատաստանի օրը, երբ Տեր Աստված նրանց կդատի սրով և կրակով նրանց անօրինությունների բոլոր անմաքուր չարության համար, որով նրանք լցրել են երկիրը: հանցանք և անմաքրություն, պոռնկություն և մեղք:

ԳԼՈՒԽ 10

1 Եվ այս հոբելյանի երրորդ շաբաթվա ընթացքում անմաքուր դևերը սկսեցին մոլորեցնել Նոյի որդիների երեխաներին և մոլորեցնել և ոչնչացնել նրանց:
2 Եվ Նոյի որդիները եկան իրենց հոր՝ Նոյի մոտ, և պատմեցին նրան դևերի մասին, որոնք մոլորեցնում էին և կուրացնում ու սպանում նրա որդիների որդիներին:
3 Եվ նա աղոթեց իր Տեր Աստծու առաջ և ասաց. «Ամեն մարմնի հոգիների Աստված, որ ողորմեց ինձ: Եվ ինձ և իմ որդիներին փրկեցիր ջրհեղեղի ջրերից և չկործանեցիր ինձ, ինչպես դու կործանեցիր կորստյան որդիներին. Որովհետև քո շնորհքը մեծ է իմ հանդեպ, և քո ողորմությունը մեծ է իմ հոգու վրա. Թող քո շնորհը բարձրանա իմ որդիների վրա, և թող չար ոգիները չտիրապետեն նրանց: Որպեսզի նրանք չկործանեն նրանց երկրից:
4 Բայց դու օրհնիր ինձ և իմ որդիներին, որպեսզի մենք շատանանք, շատանանք և լցնենք երկիրը:
5 Եվ դու գիտես, թե ինչպես են վարվել Քո Դիտորդները՝ այս ոգիների հայրերը, իմ օրերում. քո ծառան, Աստված իմ. քանզի դրանք չարամիտ են և ստեղծված են ոչնչացնելու համար:
6 Եվ թող չտիրեն ողջերի հոգիների վրա. քանզի միայն դու կարող ես տիրել նրանց վրա: Եվ թող իշխանություն չունենան արդարների որդիների վրա այսուհետև հավիտյան»:
7 Եվ մեր Տեր Աստվածը պատվիրեց մեզ կապել բոլորին:
8 Եվ ոգիների գլխավորը՝ Մաստեման, եկավ և ասաց. որովհետև եթե նրանցից մի քանիսն ինձ չմնան, ես չեմ կարողանա իմ կամքի ուժը գործադրել մարդկանց որդիների վրա. որովհետև դրանք ապականության և իմ դատաստանի առաջ մոլորության համար են, որովհետև մեծ է մարդկանց որդիների չարությունը»:
9 Նա ասաց. «Նրանց տասներորդ մասը թող մնա նրա առջև, և ինը մասը թող իջնի դատապարտության վայր»:
10 Եվ մեզանից մեկին Նա պատվիրեց, որ մենք Նոյին սովորեցնենք նրանց բոլոր դեղամիջոցները. քանզի Նա գիտեր, որ նրանք չեն քայլելու ուղղամտությամբ և չեն պայքարելու արդարությամբ:

11 Եվ մենք արեցինք նրա բոլոր խոսքերի համաձայն. բոլոր չարագործներին կապեցինք դատապարտության վայրում և նրանց տասներորդ մասը թողեցինք, որպեսզի նրանք հնազանդվեն Սատանայի երկրի վրա:
12 Եվ մենք Նոյին բացատրեցինք նրանց հիվանդությունների բոլոր դեղամիջոցները, նրանց գայթակղությունների հետ միասին, թե ինչպես նա կարող է բուժել դրանք երկրի խոտաբույսերով:
13 Եվ Նոյը գրի առավ բոլոր բաները մի գրքում, ինչպես մենք հրահանգեցինք նրան ամեն տեսակի դեղամիջոցների վերաբերյալ: Այսպիսով, չար ոգիները բացառվեցին Նոյի որդիներին (վնասելու):
14 Նա տվեց այն ամենը, ինչ գրել էր իր ավագ որդուն՝ Սեմին. քանզի նա իր բոլոր որդիներից շատ էր սիրում նրան:
15 Եվ Նոյը ննջեց իր հայրերի հետ և թաղվեց Լուբար լեռան վրա՝ Արարատյան երկրում:
16 Նա լրացրեց ինը հարյուր հիսուն տարի իր կյանքում՝ տասնինը հոբելյան և երկու շաբաթ հինգ տարի: [1659 AM]
17 Եվ երկրի վրա իր կյանքում նա գերազանցեց մարդկանց զավակներին, բացի Ենոքին արդարության պատճառով, որտեղ նա կատարյալ էր: Որովհետև Ենոքի պաշտոնը կարգված էր որպես վկայություն աշխարհի սերունդներին, որպեսզի նա պատմի սերնդեսերունդ բոլոր գործերը՝ մինչև դատաստանի օրը:
18 Եվ երեսուներեքերորդ տարում, երկրորդ շաբաթվա առաջին տարում, Փաղեգը մի կին առավ, որի անունը Սինաարի դուստր Լոմնա էր, և նա այս շաբաթվա չորրորդ տարում նրան որդի ծնեց. եւ նա կոչեց իր անունը Ռէու. «Ահա մարդկանց զավակները չար են դարձել իրենց համար քաղաք և աշտարակ կառուցելու ամբարիշտ նպատակից Սինարի երկրում»:
19 Որովհետեւ նրանք Արարատի երկրէն մեկնեցին դէպի արեւելք դէպի Սինար. որովհետև նրա օրերում քաղաքն ու աշտարակը կառուցեցին՝ ասելով.
20 Եվ նրանք սկսեցին կառուցել, և չորրորդ շաբաթը կրակով աղյուս շինեցին, և աղյուսները դրանք քարի համար ծառայեցին, և կավը, որով դրանք ցեմենտեցին, ասֆալտ էր, որը դուրս է գալիս ծովից և շատրվաններից: ջուրը Սինարի երկրում:
21 Եվ նրանք կառուցեցին այն. նրա լայնությունը 203 աղյուս էր, իսկ բարձրությունը (աղյուսի) երրորդն էր. նրա բարձրությունը կազմում էր 5433 կանգուն և 2 արմավենի, իսկ (մեկ պատի տարածությունը) տասներեք ասպարեզ (իսկ մյուսը՝ երեսուն ասպարեզ):
22 Եվ մեր Տեր Աստվածն ասաց մեզ. Գնացե՛ք, իջնենք և խառնենք նրանց լեզուն, որպեսզի նրանք չհասկանան միմյանց խոսքը, և ցրվեն քաղաքներում և ազգերում, և մեկ նպատակ այլևս նրանց հետ չի մնա մինչև դատաստանի օրը»:
23 Եվ Տերն իջավ, և մենք նրա հետ իջանք՝ տեսնելու քաղաքն ու աշտարակը, որը կառուցել էին մարդկանց որդիները:
24 Եվ նա շփոթեց նրանց լեզուն, և նրանք այլևս չէին հասկանում միմյանց խոսքը, և դադարեցին կառուցել քաղաքն ու աշտարակը:
25 Դրա համար Սինարի ամբողջ երկիրը կոչվում է Բաբելոն, որովհետև Տերն այնտեղ խառնեց մարդկանց զավակների բոլոր լեզուն, և այնտեղից նրանք ցրվեցին իրենց քաղաքներում՝ յուրաքանչյուրն ըստ իր լեզվի և իր ազգի:
26 Եվ Տերը ուժեղ քամի ուղարկեց աշտարակի վրա և տապալեց այն երկրի վրա, և ահա այն գտնվում էր Ասուրի և Բաբելոնի միջև՝ Սենաարի երկրում, և նրանք կոչեցին նրա անունը «Վերածիր»:
27 Առաջին տարվա չորրորդ շաբաթում [1688 AM] դրա սկզբին՝ չորրորդ և երեսուներորդ հոբելյանին, նրանք ցրվեցին Սինարի երկրից:
28 Եվ Քամն ու նրա որդիները գնացին այն երկիրը, որը նա պետք է գրավեր, որը նա ձեռք բերեց որպես իր բաժին հարավային երկրում:
29 Եվ Քանանը տեսավ Լիբանանի երկիրը մինչև Եգիպտոսի գետը, որ շատ լավ էր, և նա չգնաց իր ժառանգության երկիրը դեպի արևմուտք (այսինքն դեպի ծով) և բնակվեց Լիբանանի երկրում, Հորդանանի սահմանից և ծովի սահմաններից դեպի արևելք և արևմուտք:
30 Եվ Քամը, նրա հայրը և նրա եղբայրները՝ Քուշն ու Միզրեյմն ասացին նրան. որովհետև եթե այդպես վարվես, դու և քո որդիները կընկնես երկրում և անիծված կլինենք ապստամբության պատճառով. որովհետև դուք ապստամբությամբ հաստատվեցիք, և ձեր զավակները կկործանվեն խռովությամբ, և դուք հավիտյան արմատախիլ կլինեք:
31 Մի՛ բնակվիր Սեմի բնակարանում. որովհետև Սեմին և նրա որդիներին դա եղավ իրենց վիճակով:
32 Դու անիծված ես, և Նոյի բոլոր որդիներից ավելի անիծված կլինես այն անեծքով, որով մենք երդվել ենք սուրբ դատավորի և մեր հոր Նոյի առջև»:
33 Բայց նա չլսեց նրանց, և բնակվեց Լիբանանի երկրում՝ Եմաթից մինչև Եգիպտոս մտնելը, նա և իր որդիները մինչև այսօր:
34 Եվ դրա համար այդ երկիրը կոչվում է Քանան:
35 Եվ Յաբեթն ու նրա որդիները գնացին դեպի ծովը և բնակվեցին իրենց մասի երկրում, և Մադային տեսավ ծովի երկիրը, և դա նրան դուր չեկավ, և նա մի բաժին խնդրեց իր կնոջ Քամից, Ասուրից և Արփաքսադից. Եղբայրը, և նա բնակվեց Մեդիայի երկրում՝ իր կնոջ եղբոր մոտ մինչև այսօր:
36 Նա իր բնակավայրը և իր որդիների բնակավայրը կոչեց Մեդիա՝ իրենց հոր՝ Մադայի անունով:

ԳԼՈՒԽ 11

1 Եվ երեսունիհինգերորդ հոբելյանին, երրորդ շաբաթում, առաջին տարում [1681 AM], Ռեյն իր հետ կին առավ, և նրա անունը Օրա էր, Կեսեդի որդի Ուրի դուստրը, և Նա ծնեց նրան մի որդի, և նա կոչեց նրա անունը Սերոհ, այս շաբաթվա այս հոբելյանի յոթերորդ տարում: [1687 AM]
2 Եվ Նոյի որդիները սկսեցին պատերազմել միմյանց դեմ, գերեվարել և սպանել միմյանց, մարդկանց արյունը թափել երկրի վրա և արյուն ուտել և կառուցել ամուր քաղաքներ, պարիսպներ և աշտարակներ, և անհատները (սկսեցին) բարձրանալ իրենց ազգից և հիմնել թագավորությունների սկիզբը և պատերազմել մարդկանց դեմ, և ազգը ազգի դեմ, և քաղաքը քաղաքի դեմ, և բոլորը (սկսեցին) չարիք գործեցին, զենք ձեռք բերեցին և իրենց որդիներին պատերազմ սովորեցնեն, և նրանք սկսեցին քաղաքներ գրավել և ստրուկներ ու ստրուկներ վաճառել:

3 Եվ Կեսեդի որդի Ուրը կառուցեց Քաղդեացիների Արա քաղաքը և նրա անունը դրեց իր և իր հոր անունով: Եվ նրանք իրենց համար ձուլածո կուռքեր շինեցին, և յուրաքանչյուրը երկրպագեցին կուռքին, այն ձուլածո կուռքին, որը իրենք էին պատրաստել իրենց համար, և սկսեցին քանդակված պատկերներ և անմաքուր նմանակներ պատրաստել, և չար ոգիները օգնեցին և գայթակղեցին (նրանց) օրինազանցություն և անմաքրություն գործելու համար: .
4 Եվ իշխան Mastêmâ-ն ջանք գործադրեց անել այս ամենը, և նա ուղարկեց այլ ոգիներ, որոնք դրված էին նրա ձեռքի տակ, որպեսզի անեն ամեն տեսակ անիրավություն և մեղք, և ամեն տեսակ օրինազանցություն, ապականեն, կործանեն և թափեն: արյուն երկրի վրա.
5 Դրա համար էլ նա կոչեց Սերոհ անունը՝ Սերուգ, քանի որ ամեն ոք, ով դիմել է ամեն տեսակի մեղքի ու անօրինության:
6 Եվ նա մեծացավ և բնակվեց Քաղդեացիների Ուրում՝ իր կնոջ մոր հոր մոտ, և երկրպագում էր կուռքերին և կին առավ երեսունվեցերորդ հոբելյանում, հինգերորդ շաբաթում, առաջինում: նրա տարին, [1744 AM] և նրա անունը Մելկա էր, Քաբերի դուստրը, իր հոր եղբոր դուստրը:
7 Եվ նա ծնեց նրան Նահորին այս շաբաթվա առաջին տարում, և նա մեծացավ և բնակվեց Քաղդեացիների Ուրում, և նրա հայրը նրան սովորեցրեց քաղդեացիների ուսումնասիրությունները՝ աստվածաբանելու և ավշելու համար՝ ըստ երկնքի նշանների:
8 Եվ վեցերորդ շաբաթվա երեսունյոթերորդ հոբելյանում, իր առաջին տարում, [1800 առավոտյան] նա իր հետ կին առավ, և նրա անունը «Իյասկա էր, քաղդեացի Նեստագի դուստրը:
9 Նա ծնեց նրան Թարային այս շաբաթվա յոթերորդ տարում: [1806 AM]
10 Եվ իշխան Մաստեման ուղարկեց ագռավներ և թռչուններ՝ լափելու այն սերմը, որը ցանվել էր երկրում, որպեսզի կործանի երկիրը և կողոպտի մարդկանց զավակներին իրենց աշխատանքը: Նախքան սերմի մեջ հերկելը, ագռավները քաղեցին (այն) գետնի երեսից:
11 Եվ դրա համար նա իր անունը դրեց Թարա, որովհետև ագռավներն ու թռչունները զրկեցին նրանց և խժռեցին նրանց սերմերը:
12 Եվ թռչունների պատճառով տարիները սկսեցին ամուլ լինել, և նրանք խժռեցին ծառերի բոլոր պտուղները ծառերից. միայն մեծ ջանքերով նրանք կարողացան մի փոքր փրկել երկրի բոլոր պտուղներից իրենց օրերում:
13 Եվ այս երեսունիններորդ հոբելյանին, առաջին տարվա երկրորդ շաբաթում, [1870 AM] Թարան իր հետ կին առավ, և նրա անունը Եդնա էր, նրա հոր քրոջ դստեր՝ Աբրամի դուստրը: Եվ այս շաբաթվա յոթերորդ տարում [1876 AM] նա ծնեց նրան որդի, և նա նրա անունը դրեց Աբրամ՝ իր մոր հոր անունով.
14 որովհետև նա մահացել էր իր աղջկան որդի չհղիանալուց առաջ:
15 Եվ երեխան սկսեց հասկանալ երկրի սխալները, որոնք բոլորը մոլորվեցին քանդակված պատկերներից և անմաքրությունից հետո, և նրա հայրը սովորեցրեց նրան գրել, և նա երկու շաբաթական էր, [1890 AM] և նա բաժանվեց իր հորից: , որպեսզի նա իր հետ կուռքեր չերկրպագի:
16 Եվ նա սկսեց աղոթել ամեն ինչի Արարչին, որպեսզի նա կարողանա փրկել իրեն մարդկանց զավակների սխալներից, և որ նրա բաժինը չընկնի մոլորության մեջ՝ անմաքրությունից և ստորությունից հետո:
17 Եվ եկավ երկրի վրա սերմ ցանելու ժամանակը, և նրանք բոլորը միասին դուրս եկան՝ պաշտպանելու իրենց սերմը ագռավներից, և Աբրամը գնաց գնացողների հետ, և երեխան տասնչորս տարեկան պատանի էր:
18 Եվ ագռավների մի ամպ եկավ՝ խժռելու սերմը, և Աբրամը վազեց նրանց ընդառաջ՝ նախքան նրանք գետնին նստելը, և աղաղակեց նրանց, նախքան գետնին նստելը, որ խժռեն սերմը, և ասաց. «Մի իջեք. այն տեղը, որտեղից եկաք», և նրանք հետ դարձան:
19 Այդ օրը նա յոթանասուն անգամ ետ դարձրեց ագռավների ամպերը, և բոլոր ագռավներից ամբողջ երկրում, որտեղ Աբրամն էր, այնտեղ բնակություն չգտավ մեկ անգամ:
20 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր նրա հետ էին ամբողջ երկրում, տեսան, որ նա աղաղակում է, և բոլոր ագռավները ետ դարձան, և նրա անունը մեծացավ Քաղդեացիների ամբողջ երկրում:
21 Եվ այս տարի նրա մոտ եկան բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում էին ցանել, և նա գնաց նրանց հետ, մինչև որ ցանելու ժամանակը վերջացավ:
22 Եվ հինգերորդ շաբաթվա առաջին տարում [1891 AM] Աբրամը սովորեցրեց նրանց, ովքեր եզների համար գործիքներ էին պատրաստում, արհեստավորներին փայտից, և նրանք գետնից վերև մի անոթ շինեցին՝ դեմքով դեպի գութանի շրջանակը, որպեսզի սերմը դնեն: դրա վրա, և սերմը դրանից ընկավ գութանի բաժինի վրա և թաքնվեց երկրի մեջ, և նրանք այլևս չէին վախենում ագռավներից:
23 Եվ այսպես, գութանների բոլոր շրջանակների վրա գետնից վերև անոթներ շինեցին, և ամբողջ երկիրը ցանեցին և մշակեցին, ինչպես Աբրամն իրենց պատվիրել էր, և այլևս չէին վախենում թռչուններից:

ԳԼՈՒԽ 12

1 Եվ եղավ այնպես, որ վեցերորդ շաբաթը՝ յոթերորդ տարում, [1904 AM] Աբրամն ասաց իր հոր Թարային՝ ասելով.
2 Նա ասաց. «Ահա ես, որդի՛ս»: Եվ նա ասաց.
«Ի՞նչ օգնություն և օգուտ ունենք այն կուռքերից, որոնց դու պաշտում ես,
Իսկ դու ինչի՞ առաջ ես խոնարհվում:
3 Որովհետև նրանց մեջ ոգի չկա,
Որովհետև դրանք համր ձևեր են և մոլորեցնում են սրտին:
Մի՛ երկրպագիր նրանց.
4 Երկրպագեք երկնքի Աստծուն,
Ով անձրևի ու ցողի իջնում է երկրի վրա
Եվ անում է ամեն ինչ երկրի վրա,
Եվ ամեն ինչ ստեղծել է Նրա խոսքով,
Եվ ամբողջ կյանքը Նրա երեսից է:
5 Ինչո՞ւ եք երկրպագում այն բաներին, որոնց մեջ ոգի չկա:
Որովհետև դրանք (տղամարդկանց) ձեռքի գործ են,
Եվ ձեր ուսերի վրա եք դրանք կրում,

Եվ դուք նրանցից օգնություն չունեք,
Բայց դրանք ամոթի մեծ պատճառ են նրանց համար, ովքեր ստեղծում են դրանք,
Եվ սրտի մոլորություն նրանց երկրպագողներին.
Մի՛ երկրպագիր նրանց»:
6 Նրա հայրն ասաց նրան.
7 Եվ եթե ես նրանց ճշմարտությունն ասեմ, նրանք ինձ կսպանեն. որովհետև նրանց հոգին միանում է նրանց՝ երկրպագելու և հարգելու նրանց:
8 Լռի՛ր, որդի՛ս, որ քեզ չսպանեն»: Եվ այս խոսքերը նա ասաց իր երկու եղբայրներին, և նրանք բարկացան նրա վրա, և նա լռեց:
9 Եվ քառասուներորդ հոբելյանում, երկրորդ շաբաթում, նրա յոթերորդ տարում, [1925 AM] Աբրամն իր հետ կին առավ, և նրա անունը Սարայ էր՝ իր հոր դուստրը, և նա դարձավ նրա կինը:
10 Եվ Խառանը, նրա եղբայրը, երրորդ շաբաթվա երրորդ տարում, [1928 AM] կին առավ, և նա որդի ծնեց այս շաբաթվա յոթերորդ տարում [1932 AM], և նա նրա անունը դրեց Ղովտ:
11 Եվ Նաքորը՝ նրա եղբայրը, կին առավ:
12 Եվ Աբրամի կյանքի վաթսուներորդ տարում, այսինքն՝ չորրորդ շաբաթում, նրա չորրորդ տարում, [1936 AM] Աբրամը գիշերով վեր կացավ և այրեց կուռքերի տունը, և նա այրեց այն ամենը, ինչ այնտեղ էր: տունը, և ոչ ոք դա չգիտեր:
13 Եվ նրանք վեր կացան գիշերը և ջանացին փրկել իրենց աստվածներին կրակի միջից:
14 Եվ Խառանը շտապեց փրկել նրանց, բայց կրակը բռնկվեց նրա վրա, և նա այրվեց կրակի մեջ, և նա մահացավ Քաղդեացիների Ուրում՝ իր հոր Թարայի առաջ, և նրանք թաղեցին նրան Քաղդեացիների Ուր քաղաքում:
15 Եւ Թարան գնաց Քաղդէացիների Ուրից, ինքն ու իր որդիները, որ գնան Լիբանանի երկիրը եւ Քանանի երկիրը, եւ բնակուեց Խառանի երկրում, իսկ Աբրամն իր հօր՝ Թարայի հետ երկու շաբաթ բնակուեց Խառանում: տարիների:
16 Եվ վեցերորդ շաբաթում, նրա հինգերորդ տարում, [1951 AM] Աբրամը նստեց ամբողջ գիշեր յոթերորդ ամսվա նորալուսնի վրա՝ դիտելու աստղերը երեկոյից մինչև առավոտ, որպեսզի տեսնի, թե ինչ կլինի: տարվա բնավորությունը՝ կապված անձրևների հետ, և նա մենակ էր, երբ նստած դիտում էր:
17 Եվ մի խոսք մտավ նրա սրտում, և նա ասաց. «Աստղերի բոլոր նշանները, լուսնի և արևի նշանները բոլորը Տիրոջ ձեռքում են»: Ինչու՞ եմ ես փնտրում (նրանց):
18 Եթէ կամենայ, առաւօտեան ու երեկոյեան անձրև է բերում.
Եվ եթե Նա ցանկանում է, Նա հետ է պահում այն,
Եվ ամեն ինչ նրա ձեռքում է»:
19 Եվ նա աղոթեց այդ գիշեր և ասաց.
«Աստված իմ, Բարձրյալ Աստված, միայն դու ես իմ Աստվածը,
Եվ ես ընտրել եմ քեզ և քո իշխանությունը:
Եվ դու ստեղծեցիր ամեն ինչ,
Եվ այն ամենը, ինչ քո ձեռքի գործն է:
20 Ազատի՛ր ինձ չար ոգիների ձեռքից, որոնք իշխում են մարդկանց սրտերի մտքերի վրա,
Եվ թող ինձ չշեղեն Քեզնից, Աստված իմ:
Եվ հաստատիր Դու ինձ և իմ սերունդին հավիտյան
Որ չմոլորվենք այսուհետև հավիտյան»:
21 Եվ նա ասաց. «Կվերադառնա՞մ Քաղդեացիների Ուր, ովքեր փնտրում են իմ երեսը, որպեսզի դառնամ նրանց մոտ, մնա՞մ այստեղ այս վայրում: Քո առջև գտնվող ճիշտ ճանապարհը բարգավաճիր այն Քո ծառայի ձեռքում, որպեսզի նա կատարի այն, և ես չքայլեմ իմ սրտի խաբեությամբ, ո՛վ իմ Աստված»:
22 Եվ նա վերջացրեց խոսելն ու աղոթելը, և ահա Տիրոջ խոսքը ուղարկվեց նրան իմ միջոցով՝ ասելով. Ես քեզ ցույց կտամ և քեզ մեծ ու բազմամարդ ազգ կդարձնեմ:
23 Եվ ես կօրհնեմ քեզ
Եվ ես քո անունը մեծ կդարձնեմ,
Եվ դու օրհնյալ կլինես երկրի վրա,
Եվ Քեզնով կօրհնվեն երկրի բոլոր ընտանիքները,
Եվ ես կօրհնեմ քեզ օրհնողներին,
Եվ անիծի՛ր քեզ անիծողներին:
24 Եվ ես Աստված կլինեմ քեզ և քո որդու, և քո որդու որդու և քո բոլոր սերնդի համար. մի վախեցիր, այսուհետև երկրի բոլոր սերունդները ես եմ քո Աստվածը»:
25 Եվ Տէր Աստուած ասաց. քանզի այն դադարել էր մարդկանց բոլոր զավակների բերանից սկսած (Բաբելոնի) կործանման օրվանից:
26 Եվ ես բացեցի նրա բերանը, նրա ականջներն ու շուրթերը, և սկսեցի խոսել նրա հետ եբրայերեն արարչագործության լեզվով:
27 Եվ նա վերցրեց իր հայրերի գրքերը, և դրանք գրված էին եբրայերենով, և նա արտագրեց դրանք, և նա սկսեց ուսումնասիրել դրանք, և ես նրան հայտնի դարձրի այն, ինչ նա չէր կարող (հասկանալ), և նա ուսումնասիրեց դրանք: վեց անձրևոտ ամիսների ընթացքում:
28 Եվ եղավ այնպես, որ վեցերորդ շաբաթվա յոթերորդ տարում [1953 AM] նա խոսեց իր հոր հետ և տեղեկացրեց նրան, որ ինքը կթողնի Խառանը՝ գնալու Քանանի երկիր՝ տեսնելու այն և վերադառնալու նրա մոտ:
29 Նրա հայր Թարան ասաց նրան. Գնա խաղաղությամբ.
Թող հավիտենական Աստված ուղղի քո ճանապարհը:
Եվ Տերը [(լինի) քեզ հետ և պահպանի քեզ ամեն չարիքից,
Եվ շնորհիր քեզ շնորհք, ողորմություն և շնորհք նրանց, ովքեր տեսնում են քեզ,
Եվ թող մարդկանց զավակներից ոչ ոք իշխանություն չունենա քեզ վրա՝ վնասելու քեզ.
Գնա խաղաղությամբ:
30 Եվ եթե տեսնես քո աչքին հաճելի երկիր, որտեղ ապրելու համար հաճելի է, ապա վեր կաց և տար ինձ քեզ մոտ և քեզ հետ վերցրու Ղովտին՝ քո եղբոր Առանի որդուն, որպես քո որդի. Տերը քեզ հետ լինի:
31 Քո եղբայր Նաքորը գնա ինձ հետ, մինչև որ խաղաղությամբ վերադառնաս, և մենք բոլորս միասին գնանք քեզ հետ»:

ԳԼՈՒԽ 13

1 Եվ Աբրամը ճանապարհ ընկավ Խառանից, և վերցրեց Սարային, իր կնոջը և Ղովտին՝ իր եղբոր՝ Խառանի որդուն, Քանանի երկիրը, և նա եկավ Ասուր, գնաց Սյուքեմ և բնակվեց մի բարձր կաղնու մոտ:

2 Եվ նա տեսավ, և ահա երկիրը շատ հաճելի էր Եմաթի մուտքից մինչև բարձր կաղնին:
3 Եվ Տերն ասաց նրան. «Քեզ և քո սերնդին կտամ այս երկիրը»:
4 Նա այնտեղ զոհասեղան շինեց, և նրա վրա ողջակեզ մատուցեց Տիրոջը, որը երևացել էր նրան:
5 Եւ նա այնտեղից գնաց լեռը . . . Բեթելը արևմուտքում, Գայիը՝ արևելքում, և այնտեղ իր վրանը խփեց:
6 Եվ նա տեսավ, և ահա, երկիրը շատ լայն էր և բարի, և ամեն ինչ աճեց նրա վրա՝ խաղողի վազեր, թուզ և նուռ, կաղնիներ և եղջերուներ, և տերեբինթոսներ և յուղոտ ծառեր, և մայրիներ, նոճիներ, և արմավենիներ, և դաշտի բոլոր ծառերը: , և սարերի վրա ջուր կար:
7 Եվ նա օրհնեց Տիրոջը, ով նրան դուրս էր բերել Քաղդեացիների Ուրից և բերել նրան այս երկիրը:
8 Եվ եղավ այնպես, որ առաջին տարում, յոթերորդ շաբաթում, 1954 թվականի առաջին ամսվա նորալուսնի օրը, նա զոհասեղան շինեց այս լեռան վրա և կանչեց Տիրոջ անունը. «Դու, հավիտենական Աստված, իմ Աստվածն ես»:
9 Նա զոհասեղանի վրա ողջակեզ մատուցեց Տիրոջը, որպեսզի նա իր հետ լինի և չթողնի նրան իր կյանքի բոլոր օրերում:
10 Եվ նա հեռացավ այնտեղից և գնաց դեպի հարավ, և նա եկավ Քեբրոն, և այդ ժամանակ կառուցվեց Քեբրոնը, և նա բնակվեց այնտեղ երկու տարի, և նա գնաց (այնտեղից) հարավի երկիրը՝ Բեալաթ, և այնտեղ. երկրում սով էր:
11 Աբրամը Եգիպտոս գնաց շաբաթվա երրորդ տարում, և նա Եգիպտոսում բնակվեց հինգ տարի առաջ, երբ նրա կինը կիեռանար իրենից:
12 Եգիպտոսի Տանաիսն այն ժամանակ կառուցված էր՝ Քեբրոնից յոթ տարի հետո:
13 Եվ եղավ այնպես, երբ փարավոնը բռնեց Սարային՝ Աբրամի կնոջը, Տերը մեծ պատուհասներով պատուհասեց փարավոնին և նրա տունը՝ Աբրամի կնոջ՝ Սարայի պատճառով:
14 Եվ Աբրամը շատ փառավոր էր ոչխարների, անասունների, էշերի, ձիերի, ուղտերի, ծառաների և աղախինների, ինչպես նաև արծաթի ու ոսկու չափազանց մեծ ունեցվածքի պատճառով: Ղովտն էլ իր եղբոր որդին հարուստ էր:
15 Եվ փարավոնը վերադարձրեց Աբրամի կնոջը՝ Սարային, և նա ուղարկեց նրան Եգիպտոսի երկրից, և նա գնաց այն տեղը, որտեղ սկզբում իր վրանն էր դրել՝ զոհասեղանի տեղը, Գայիի մոտ արևելքում, իսկ Բեթելը՝ արևմուտքում, և օրհնեց իր Տեր Աստծուն, ով նրան խաղաղությամբ վերադարձրեց:
16 Եվ եղավ այնպես, որ քառասունմեկերորդ հոբելյանին՝ առաջին շաբաթվա երրորդ տարում, [1963թ.], նա վերադարձավ այս վայրը և ողջակեզ մատուցեց այնտեղ, և կանչեց Տիրոջ անունը և ասաց. «Դու, բարձրագույն Աստված, իմ Աստվածն ես հավիտյանս հավիտենից»:
17 Եվ այս շաբաթվա չորրորդ տարում [1964 AM] Ղովտը բաժանվեց նրանից, և Ղովտը բնակվեց Սոդոմում, և Սոդոմի մարդիկ չափազանց մեղավոր էին:
18 Նրա սրտում տրտմեց, որ իր եղբոր որդին բաժանվեց նրանից. քանզի նա երեխաներ չուներ:
19 Այն տարում, երբ Ղովտը գերի ընկավ, Տերն ասաց Աբրամին, երբ Ղովտը բաժանվեց նրանից, այս շաբաթվա չորրորդ տարում. դեպի արևմուտք և դեպի արևելք:
20 Որովհետև այն ամբողջ երկիրը, որը դու տեսնում ես, կտամ քեզ և քո սերնդին հավիտյան, և քո սերունդը կդարձնեմ ծովի ավազի պես. համարակալված.
21 Վեր կաց, քայլիր (երկրով) նրա երկարությամբ և լայնությամբ և տես այս ամենը. քանզի քո սերնդին կտամ այն»: Աբրամը գնաց Քեբրոն և բնակվեց այնտեղ:
22 Եվ այս տարում եկան Քեդորլաոմերը՝ Էլամի թագավորը, և Ամրափելը, Սինարի թագավորը, Արիոքը՝ Սելասարի թագավորը, և Թերգալը՝ ազգերի թագավորը, և սպանեցին Գոմորի թագավորին, և Սոդոմի թագավորը փախավ, և շատերն ընկան միջով: վերքեր Սիդդիմի հովտում՝ Աղի ծովի մոտ:
23 Նրանք գերի վերցրին Սոդոմին, Ադամին ու Զերոյմին, և գերեցին նաև Աբրամի եղբոր որդի Ղովտին և նրա ամբողջ ունեցվածքը, և գնացին Դան:
24 Եվ փախած մեկը եկավ և ասաց Աբրամին, որ իր եղբոր որդուն գերի են վերցրել, և (Աբրամը) զինեց իր տան ծառաներին: . .
25 . . . . Աբրամի և նրա սերնդի համար՝ առաջին պտուղների տասներորդ մասը Տիրոջը, և Տերը դա սահմանեց որպես կանոն հավիտյան, որ նրանք տան այն քահանաներին, ովքեր ծառայում էին նրա առաջ, որպեսզի նրանք հավիտյան տիրեն դրան:
26 Եվ այս օրենքի համար օրերի սահման չկա. քանի որ նա կարգել է սերունդների համար հավիտյան, որ նրանք տան Տիրոջը ամեն ինչի տասներորդը՝ սերմերից, գինուց, յուղից, անասուններից ու ոչխարներից:
27 Եվ նա տվեց (այն) իր քահանաներին, որ ուտեն և խմեն ուրախությամբ Նրա առաջ:
28 Եվ Սոդոմի թագավորը մոտեցավ նրան, խոնարհվեց նրա առաջ և ասաց.
29 Եվ Աբրամն ասաց նրան. «Ես բարձրացնում եմ իմ ձեռքերը դեպի Բարձրյալ Աստված, որպեսզի թելից մինչև կոշիկի սողնակը չվերցնեմ քոնը, որպեսզի չասես՝ ես Աբրամին հարստացրել եմ. բացի երիտասարդների կերածից և ինձ հետ գնացած տղամարդկանցից՝ Աներին, Էսքոլին և Մամրեին: Սրանք իրենց բաժինը պիտի վերցնեն»:

ԳԼՈՒԽ 14

1 Այս բաներից հետո՝ այս շաբաթվա չորրորդ տարում, երրորդ ամսվա նորալուսնի ժամանակ, Տիրոջ խոսքը երազի մեջ եղավ Աբրամին՝ ասելով. «Մի՛ վախեցիր, Աբրամ. Ես քո պաշտպանն եմ, և քո վարձատրությունը չափազանց մեծ կլինի»:
2 Եվ նա ասաց. «Տե՛ր, Տե՛ր, ի՞նչ ես ուզում տալ ինձ, քանի որ ես այստեղից անզավակ եմ գնում, և Մասեկի որդին՝ իմ աղախնի որդին, Դամասեկ Եղիազարն է. նա կլինի իմ ժառանգը, և դու ունես ինձ: սերմ չի տրվել»:
3 Եվ նա ասաց նրան. «Այս մարդը չի լինի քո ժառանգը, այլ նա, ով դուրս կգա քո փորից. նա կլինի քո ժառանգը»:
4 Եվ նա դուրս բերեց նրան և ասաց նրան. «Նայի՛ր դեպի երկինք և համարի՛ր աստղերը, եթե կարող ես դրանք համարել»:
5 Եվ նա նայեց դեպի երկինք և տեսավ աստղերը: Եվ նա ասաց նրան. «Այդպես կլինի քո սերունդը»:

6 Եվ նա հավատաց Տիրոջը, և դա նրա համար արդարություն համարվեց:
7 Նա ասաց նրան. «Ես եմ Տէրը, որ քեզ հանեցի Քաղդէացիների Ուրից, որ քեզ տամ քանանացիների երկիրը, որ յաւիտեան տիրես նրան. և ես քեզ և քեզնից հետո քո սերնդի Աստվածը կլինեմ»:
8 Նա ասաց. «Տէ՛ր, Տէ՛ր, ինչի՞ց իմանամ, որ պիտի ժառանգեմ»:
9 Նա ասաց նրան. «Վերցրու ինձ երեք տարեկան երինջ, երեք տարեկան այծ, երեք տարեկան ոչխար, տատրակ և աղավնի»:
10 Այս բոլորը նա վերցրեց ամսվա կեսին և բնակվեց Մամբրեի կաղնու մոտ, որը Քեբրոնի մոտ է:
11 Նա այնտեղ զոհասեղան շինեց ու այս բոլորը զոհաբերեց. և նրանց արյունը թափեց զոհասեղանի վրա, բաժանեց նրանց մեջտեղում և դրեց նրանց իրար վրա: բայց թռչունները չբաժանեցին:
12 Եվ թռչունները իջան կտորների վրա, և Աբրամը քշեց նրանց, և թույլ չտվեց, որ թռչունները դիպչեն դրանց:
13 Եվ եղավ այնպես, երբ արևը մայր մտավ, Աբրամի վրա հիացմունք ընկավ, և ահա. Նրա վրա մեծ խավարի սարսափ իջավ, և Աբրամին ասվեց. հարյուր տարի:
14 Եվ այն ազգին, ում նրանք ստրկության մեջ կլինեն, ես կդատապարտեմ, և դրանից հետո նրանք դուրս կգան այնտեղից շատ ունեցվածքով:
15 Եվ դու խաղաղությամբ կգնաս քո հայրերի մոտ և կթաղվես բարի ծերության մեջ:
16 Բայց չորրորդ սերունդը պիտի վերադառնայ այստեղ. քանզի ամորհացիների անօրենությունը դեռ չի լրացել»:
17 Եվ նա արթնացավ քնից, և ծագեց, և արևը մայր մտավ. և բոց կար, և ահա. վառարան էր ծխում, և կրակի բոցն անցնում էր կտորների միջև:
18 Եվ այդ օրը Տերն ուխտ կապեց Աբրամի հետ՝ ասելով. «Քո սերնդին կտամ այս երկիրը՝ Եգիպտոսի գետից մինչև մեծ գետը՝ Եփրատ գետը, կենեցիներին, կենեզացիներին, կադմոնացիներին, փերեզացիներին: և ռաֆայմները, փակորացիները, խևացիները, ամորհացիները, քանանացիները, գիրգասացիները և Յեբուսացիներ.
19 Եվ անցավ օրը, և Աբրամը մատուցեց կտորները, թռչունները, նրանց մրգային ընծաները և նրանց խմելու ընծաները, և կրակը լափեց նրանց:
20 Այդ օրը մենք ուխտ կապեցինք Աբրամի հետ, ինչպես որ ուխտ էինք արել Նոյի հետ այս ամսում. Աբրամն իր համար յաւիտեան նորոգեց տօնն ու արարողութիւնը:
21 Աբրամն ուրախացաւ ու այս բոլորը յայտնեց իր կնոջը՝ Սարային. և նա հավատում էր, որ ինքը սեր կունենա, բայց նա չտվեց:
22 Սառան խորհուրդ տվեց իր ամուսնուն՝ Աբրամին և ասաց նրան.
23 Աբրամն իր կնոջ՝ Սարայի ձայնին նկատեց և ասաց նրան. Սառան վերցրեց իր աղախինը՝ եգիպտացուն, Ագարին և տվեց նրան իր ամուսնուն՝ Աբրամին, որ կին լինի:
24 Եվ նա մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց նրան որդի, և նա նրա անունը դրեց Իսմայել, այս շաբաթվա հինգերորդ տարում [1965 AM]. և սա Աբրամի կյանքի ութսունվեցերորդ տարին էր:

ԳԼՈՒԽ 15

1 Եվ այս հոբելյանի չորրորդ շաբաթվա հինգերորդ տարում, [1979 թ.] երրորդ ամսին, ամսվա կեսին, Աբրամը տոնեց հացահատիկի բերքի առաջին պտուղների տոնը:
2 Նա զոհասեղանի վրա նոր ընծաներ մատուցեց՝ բերքի առաջին պտուղները Տիրոջը, երինջ, այծ ու ոչխար զոհասեղանի վրա որպես ողջակեզ Տիրոջը: նրանց մրգային ընծաներն ու ըմպելիքների ընծաները նա մատուցեց զոհասեղանի վրա՝ կնդրուկով:
3 Եվ Տերը հայտնվեց Աբրամին և ասաց նրան. «Ես Ամենակարող Աստվածն եմ. հաստատիր քեզ իմ առաջ և կատարյալ եղիր:
4 Եվ ես իմ ուխտը կկնքեմ իմ և քո միջև և քեզ անչափ կշատացնեմ»:
5 Աբրամն ընկավ երեսի վրա, և Աստված խոսեց նրա հետ և ասաց.
6 «Ահա իմ կանոնը քեզ հետ է.
Եվ դու շատ ազգերի հայր կլինես:
7 Քո անունը այլևս Աբրամ չի կոչվի,
Բայց քո անունը այսուհետև հավիտյան կլինի Աբրահամ:
Քանի որ ես քեզ շատ ազգերի հայր եմ ստեղծել:
8 Եվ ես քեզ շատ մեծ կդարձնեմ,
Եվ ես քեզ ազգեր կդարձնեմ,
Եվ քեզնից թագավորներ են դուրս գալու:
9 Եվ ես իմ ուխտը կհաստատեմ իմ ու քո, և քեզնից հետո քո սերնդի միջև՝ իրենց սերունդների ընթացքում, հավերժական ուխտի համար, որպեսզի ես լինեմ Աստված քեզ և քո սերնդի համար՝ քեզնից հետո:
10 <Եվ ես կտամ քեզ և քեզնից հետո քո սերնդին> այն երկիրը, որտեղ դու պանդուխտ էիր, Քանանի երկիրը, որ դու հավիտյան ժառանգես այն, և ես նրանց Աստվածը կլինեմ»:
11 Եվ Տերն ասաց Աբրահամին. «Իսկ դու պահիր իմ ուխտը, դու և քո սերունդը քեզնից հետո. Իմ և քո միջև:
12 Ութերորդ օրը ձեր սերնդից յուրաքանչյուր արու երեխային թլփատեք՝ տանը ծնվածին կամ փողով գնած օտարականից, որին ձեռք եք բերել, որը ձեր սերնդից չէ:
13 Նա, ով ծնվել է քո տանը, անշուշտ պիտի թլփատվի, և նրանք, ում դու փողով գնեցիր, պիտի թլփատվեն, և իմ ուխտը կլինի քո մարմնի մեջ՝ որպես հավերժական կարգ:
14 Եվ անթլփատ արուն, որը ութերորդ օրը թլփատված չէ իր նախաբազուկի մարմնով, այդ հոգին կվերանա իր ժողովրդի միջից, որովհետև նա դրժեց իմ ուխտը»:
15 Եվ Աստված ասաց Աբրահամին. «Ինչ վերաբերում է քո կնոջը՝ Սարային, նրա անունը այլևս Սարայ չի կոչվի, այլ նրա անունը Սառա կլինի:
16 Եվ ես կօրհնեմ նրան և նրանից քեզ որդի կտամ, և ես կօրհնեմ նրան, և նա ազգ կդառնա, և ազգերի թագավորները նրանից դուրս կգան»:
17 Աբրահամն ընկավ երեսի վրա և ուրախացավ և ասաց իր սրտում.
18 Եվ Աբրահամն ասաց Աստծուն.
19 Եվ Աստված ասաց. «Այո, և Սառան նույնպես քեզ որդի կծնի, և դու նրա անունը Իսահակ կդնես, և ես նրա հետ իմ ուխտը կհաստատեմ՝ հավիտենական ուխտ, և նրա սերնդի համար՝ նրանից հետո:
20 Եվ ինչ վերաբերում է Իսմայելին, ես նույնպես լսել եմ քեզ, և ահա ես կօրհնեմ նրան և կմեծացնեմ նրան և

չափազանց կշատացնեմ նրան, և նա տասներկու իշխան կծնի, և ես նրան մեծ ազգ կդարձնեմ:
21 Բայց իմ ուխտը պիտի հաստատեմ Իսահակի հետ, որին Սառան պիտի ծնի քեզ հետ այս օրերին՝ գալիք տարում»:
22 Եվ նա դադարեց նրա հետ խոսելը, և Աստված վերացավ Աբրահամի մոտից:
23 Եվ Աբրահամն արեց այնպես, ինչպես Աստված ասել էր իրեն, և նա վերցրեց իր որդուն՝ Իսմայելին, և բոլոր նրանց, ովքեր ծնվել էին նրա տանը, և որոնց նա գնել էր իր փողով, իր տան բոլոր արուներին, և թլփատեց նրանց նախաբազուկի մարմինը: .
24 Եվ հենց այդ օրը Աբրահամը թլփատվեց, և նրա հետ թլփատվեցին նրա տան բոլոր մարդիկ, և նրանք, ովքեր ծնվել էին տանը, և բոլոր նրանք, ում նա փողով գնել էր օտարի երեխաներից:
25 Այս օրենքը բոլոր սերունդների համար է հավիտյան. քանզի դա հավերժական արարողություն է՝ կարգված և գրված երկնային տախտակների վրա:
26 Եվ ամեն ով ծնված, որի նախաբազկի մարմինը ութերորդ օրը չի թլփատվում, պատկանում է ոչ թե այն ուխտի որդիներին, որ Տերն արել է Աբրահամի հետ, այլ՝ կործանման որդիներին. ոչ էլ նրա վրա որևէ նշան չկա, որ նա Տիրոջն է, այլ (նա նախատեսված է) կործանվելու և սպանվելու երկրից և արմատախիլ լինելու երկրից, քանի որ նա խախտել է մեր Տիրոջ ուխտը: Աստված.
27 Որովհետև ներկայության բոլոր հրեշտակները և սրբացման բոլոր հրեշտակները այնպես են ստեղծվել իրենց ստեղծման օրվանից, և ներկայության հրեշտակների և սրբացման հրեշտակների առաջ նա սրբացրել է Իսրայելին, որպեսզի նրանք լինեն Նրա հետ և նրա հետ: Նրա սուրբ հրեշտակները.
28 Եվ դու պատվիրիր Իսրայելի որդիներին, և թող նրանք պահեն այս ուխտի նշանը իրենց սերունդների համար որպես հավերժական օրենք, և նրանք արմատախիլ չեն լինի երկրից:
29 Որովհետև հրամանը ուխտի համար է, որ նրանք հավիտյան պահեն այն Իսրայելի բոլոր որդիների մեջ:
30 Իսմայելի և նրա որդիների, նրա եղբայրների և Եսավի համար Տերը չպատճառեց իրեն մոտենալ, և նա ընտրեց նրանց ոչ թե այն պատճառով, որ նրանք Աբրահամի որդիներն են, քանի որ նա ճանաչում էր նրանց, այլ նա ընտրեց Իսրայելին որպես իր ժողովուրդ:
31 Եվ նա սրբացրեց այն և հավաքեց այն մարդկանց բոլոր զավակների միջից. քանզի կան շատ ազգեր և շատ ժողովուրդներ, և բոլորն իրենն են, և բոլորի վրա նա իշխանություն է դրել ոգիներին՝ մոլորեցնելու նրանց Իրենից:
32 Բայց Իսրայելի վրա նա ոչ մի հրեշտակ կամ ոգի չնշանակեց, քանի որ միայն Նա է նրանց տիրակալը, և Նա կպահպանի նրանց և կպահանջի նրանց իր հրեշտակների և իր հոգիների ձեռքով և Իր բոլոր զորությունների ձեռքով, որպեսզի Նա թող պահպանի նրանց և օրհնի նրանց, և որ նրանք լինեն Նրանը, և Նա լինի նրանցը այսուհետ հավիտյան:
33 Եվ հիմա ես հայտարարում եմ քեզ, որ Իսրայելի որդիները հավատարիմ չեն պահի այս կանոնին, և նրանք չեն թլփատեն իրենց որդիներին այս ամբողջ օրենքի համաձայն. որովհետև իրենց թլփատության մարմնով նրանք կթողնեն իրենց որդիների այս թլփատությունը, և բոլորը՝ Բելիարի որդիները, կթողնեն իրենց որդիներին անթլփատ, ինչպես որ ծնվել են:
34 Եվ Տիրոջ կողմից մեծ բարկություն կլինի Իսրայելի որդիների վրա: որովհետև նրանք թողել են Նրա ուխտը և շեղվել Նրա խոսքից, բարկացրել են ու հայհոյել, քանի որ չեն պահում այս օրենքի կանոնները. որովհետև նրանք իրենց անդամների հետ վարվել են հեթանոսների պես, որպեսզի նրանք հեռացվեն և արմատախիլ անեն երկրից: Եվ այլևս ներում կամ ներում չի լինի նրանց համար [որպեսզի լինի ներում և ներում] այս հավերժական սխալի ողջ մեղքի համար:

ԳԼՈՒԽ 16

1 Եվ չորրորդ ամսվա նորալուսնի օրը մենք հայտնվեցինք Աբրահամին Մամբրեի կաղնու մոտ, և խոսեցինք նրա հետ և հայտնեցինք, որ որդի է տալու նրան իր կնոջ՝ Սառայի կողմից:
2 Սառան ծիծաղեց, որովհետև լսեց, որ մենք այս խոսքերն ասել ենք Աբրահամի հետ, և մենք խրատեցինք նրան, և նա վախեցավ և ուրացավ, որ ծիծաղել է այդ խոսքերի պատճառով:
3 Եվ մենք նրան ասացինք իր որդու անունը, ինչպես որ նրա անունը սահմանվել է և գրված է երկնային տախտակների մեջ, այսինքն՝ Իսահակ.
4 Եվ (որ) երբ մենք որոշ ժամանակում վերադառնանք նրա մոտ, նա որդի կունենար:
5 Եվ այս ամսին Տերն իր դատավճիռները կատարեց Սոդոմի, Գոմորի, Զեբոյիմի և Հորդանանի ամբողջ շրջանի վրա, և կրակով ու ծծումբով այրեց դրանք և կործանեց նրանց մինչև այսօր, ինչպես որ ես եմ արել. պատմեցին քեզ իրենց բոլոր գործերը, որ իրենք չափազանց ամբարիշտ են և մեղավոր, և որ իրենք իրենց պղծում են և պոռնկանում են իրենց մարմնի մեջ և անմաքրություն են գործում մարդկանց վրա: երկիր.
6 Եվ, նույն կերպ, Աստված դատաստան կկատարի այն վայրերի վրա, որտեղ նրանք արել են սոդոմիացիների անմաքրության համաձայն, ինչպես Սոդոմի դատաստանը:
7 Բայց մենք փրկեցինք Ղովտին. որովհետեւ Աստուած յիշեց Աբրահամին եւ արձակեց նրան կործանման միջից:
8 Եվ նա և իր դուստրերը մեղք գործեցին երկրի վրա, այնպիսին, ինչպիսին չէր եղել երկրի վրա Ադամի օրերից մինչև նրա ժամանակը. որովհետեւ մարդը պառկած էր իր դուստրերի հետ:
9 Եվ, ահա, հրամայվեց և փորագրվեց նրա բոլոր սերնդի վերաբերյալ՝ երկնային տախտակների վրա, հեռացնել դրանք և արմատախիլ անել, և դատաստան կատարել նրանց վրա, ինչպես Սոդոմի դատաստանը, և մարդու սերունդ չթողնել երկրի վրա: դատապարտման օրը:
10 Այս ամսին Աբրահամը տեղափոխվեց Քեբրոնից, գնաց ու բնակվեց Կադեսի ու Սուրի միջև՝ Գերար լեռներում:
11 Հինգերորդ ամսվա կեսին նա այնտեղից տեղափոխվեց և բնակվեց Երդման ջրհորի մոտ:
12 Եվ վեցերորդ ամսվա կեսին Տերը այցելեց Սառային և արեց նրան, ինչպես որ ասել էր, և նա հղիացավ:

13 Եվ նա մի որդի ծնեց երրորդ ամսում, և այն ամսվա կեսին, որի մասին Տերը խոսել էր Աբրահամի հետ՝ հունձքի առաջին պտուղների տոնին, ծնվեց Իսահակը:
14 Աբրահամն ութերորդ օրը թլփատեց իր որդուն.
15 Եվ չորրորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում մենք եկանք Աբրահամի մոտ՝ Երդման ջրհորը, և հայտնվեցինք նրան [ինչպես ասել էինք Սառային, որ մենք պետք է վերադառնանք նրա մոտ, և նա որդի կունենար:
16 Եվ մենք վերադարձանք յոթերորդ ամսին, և Սառային գտանք մեր առջև հղի, և օրհնեցինք նրան և հայտնեցինք նրան այն ամենը, ինչ կարգադրվել էր նրա մասին, որ նա չպետք է մահանա, մինչև որ ևս վեց որդի չծնի: և պետք է տեսնի (դրանց) նախքան մահանալը. այլ (որ) Իսահակի անունով կոչուի նորա անունն ու սերունդը:
17 Եվ (որ) նրա որդիների բոլոր սերունդները հեթանոսներ լինեն և հեթանոսների հետ հաշվվեն. բայց Իսահակի որդիներից մեկը պետք է սուրբ սերունդ դառնա և չհամարվի հեթանոսների մեջ:
18 Որովհետև նա պետք է դառնար Ամենաբարձրյալի բաժինը, և նրա ամբողջ սերունդն ընկած էր Աստծո տիրապետության տակ, որպեսզի այն լինի Տիրոջ համար մի ժողովուրդ, որը (Նրա) տիրապետությունն էր բոլոր ազգերից վեր, և որ այն դառնար թագավորություն և քահանաներ: և սուրբ ազգ.
19 Եվ մենք գնացինք, և Սառային հայտնեցինք այն ամենը, ինչ նրան ասել էինք, և նրանք երկուսն էլ ուրախացան չափազանց մեծ ուրախությամբ:
20 Եվ նա այնտեղ զոհասեղան շինեց Տիրոջը, որը փրկեց նրան, և որը ուրախացնում էր նրան իր պանդխտության երկրում, և այս ամսում յոթը օր տոնեց այն զոհասեղանի մոտ, որը նա շինել էր. Երդման լավը:
21 Այս տոնին նա տաղավարներ շինեց իր և իր ծառաների համար, և նա առաջինն էր, որ տոնեց տաղավարների տոնը երկրի վրա:
22 Եվ այս յոթ օրվա ընթացքում նա ամեն օր զոհասեղանին ողջակեզ էր բերում Տիրոջը՝ երկու արջառ, երկու խոյ, յոթ ոչխար, մեկ այծ՝ որպես մեղքի պատարագ, որպեսզի դրանով քավեր իր և իր սերնդի համար: .
23 Եվ որպես երախտագիտության ընծա՝ յոթ խոյ, յոթ ուլ, յոթ ոչխար և յոթ նոխազ և նրանց մրգային ընծաներն ու խմելու ընծաները. Նա այրեց նրա ամբողջ ճարպը զոհասեղանի վրա՝ որպես անուշահոտ ընծա Տիրոջը:
24 Առաւօտ ու երեկոյ այրեց անուշահոտ նիւթեր՝ կնդրուկ, գալբանան, նարդուկ, նարդոս, զմուռս, համեմունք եւ զգեստներ. այս յոթն էլ նա մատուցեց, տրորեց, խառնեց իրար հավասար մասերով (և) մաքուր:
25 Եւ նա այս տօնը տօնեց եօթը օրուայ ընթացքում, ուրախանալով իր ամբողջ սրտով ու իր ամբողջ հոգով, ինքն ու բոլոր նրանք, ովքեր իր տանը էին, եւ նրա հետ ոչ մի օտարական չկար, ոչ էլ անթլփատ:
26 Եվ նա օրհնեց իր Արարչին, ով ստեղծեց նրան իր սերնդի մեջ, քանի որ նա ստեղծեց նրան իր հաճության համաձայն. քանզի նա գիտեր և հասկացավ, որ նրանից պիտի ծագի արդարության բույսը հավերժական սերունդների համար, և նրանից սուրբ սերմ, որպեսզի այն դառնա Նրա, ով ստեղծել է ամեն ինչ:
27 Եվ նա օրհնեց և ուրախացավ, և այս տոնի անունը կոչեց Տիրոջ տոն, բարձրագույն Աստծուն ընդունելի ուրախություն:
28 Եվ մենք օրհնեցինք նրան հավիտյան, և նրանից հետո նրա բոլոր սերունդները՝ երկրի բոլոր սերունդների ընթացքում, որովհետև նա տոնեց այս տոնը իր ժամանակին, ըստ երկնային տախտակների վկայության:
29 Այդ իսկ պատճառով Իսրայելի վերաբերյալ դրված է երկնային տախտակների վրա, որ նրանք յոթերորդ ամսում յոթերորդ ամսում ցնծությամբ տոնեն Տաղավարների տոնը՝ ամեն տարի իրենց սերունդների համար հավիտյան օրենք:
30 Եվ սրա համար օրերի սահման չկա. որովհետև Իսրայելի համար հավիտյան կարգադրված է, որ նրանք տոնեն այն և բնակվեն տաղավարներում, ծաղկեպսակներ դնեն իրենց գլխին և առուից վերցնեն տերևավոր ճյուղեր ու ուռիներ:
31 Աբրահամն առաւ արմաւենիների ճիւղեր ու բարի ծառերի պտուղներ, եւ ամէն օր առաւօտեան եօթը անգամ շրջելով զոհասեղանի շուրջը ճիւղերով, ուրախութեամբ փառաբանում եւ գոհութիւն էր յայտնում իր Աստծուն ամէն բանի համար:

ԳԼՈՒԽ 17

1 Եվ հինգերորդ շաբաթվա առաջին տարում Իսահակը կաթից կտրվեց այս հոբելյանին [1982 թ.], և Աբրահամը մեծ խնջույք արեց երրորդ ամսում, այն օրը, երբ նրա որդի Իսահակը կաթից կտրվեց:
2 Եգիպտացի Հագարի որդին՝ Իսմայելը, նրա փոխարեն Աբրահամի առաջ էր, նրա հայրը, և Աբրահամը ուրախացավ և օրհնեց Աստծուն, որ տեսել էր իր որդիներին և անզավակ չէր մահացել:
3 Եվ նա հիշեց այն խոսքերը, որոնք նա ասել էր իրեն այն օրը, երբ Ղովտը բաժանվեց նրանից, և նա ուրախացավ, որովհետև Տերը նրան սերմ էր տվել երկրի վրա՝ երկիրը ժառանգելու համար, և նա իր ամբողջ բերանով օրհնեց Արարչին. բոլոր բաներից:
4 Սառան տեսավ, որ Իսմայելը նվագում և պարում էր, և Աբրահամը մեծ ուրախությամբ ուրախանում էր, և նա նախանձեց Իսմայելին և ասաց Աբրահամին. որովհետև այս աղախնի որդին ժառանգորդ չի լինի իմ որդու՝ Իսահակի հետ»:
5 Աբրահամի աչքին դաժան բան եղավ իր աղախնի ու իր որդու պատճառով, որ նա վանեց նրանց իրենից:
6 Եվ Աստված ասաց Աբրահամին. Այն ամենի մեջ, ինչ Սառան ասաց քեզ, հնազանդվիր նրա խոսքերին և կատարիր դրանք. որովհետև Իսահակով պիտի կոչվեն քո անունն ու սերունդը:
7 Իսկ ինչ վերաբերում է այս աղախնուհու որդուն, ես նրան մեծ ազգ կդարձնեմ, քանի որ նա քո սերնդից է»:
8 Աբրահամը առաւօտ կանուխ վեր կացաւ, հաց ու մի տիկ ջուր առաւ, դրեց Ագարի ու մանկան ուսերին ու արձակեց նրան:
9 Եվ նա գնաց ու թափառեց Բերսաբեի անապատում, և սրվակի ջուրը սպառվեց, և երեխան ծարավ էր, և չկարողացավ շարունակել, և ընկավ:
10 Եվ նրա մայրը վերցրեց նրան, գցեց ձիթենու տակ, և գնաց ու նստեցրեց նրան նրա դիմաց՝ աղեղի հեռավորության վրա: «Թույլ տվեք չտեսնեմ իմ երեխայի մահը», և երբ նստած էր, լաց եղավ:

11 Եվ Աստծո հրեշտակը, սուրբերից մեկը, ասաց նրան. «Ինչո՞ւ ես լացում, Հագար. Վեր կաց, վերցրու երեխային և բռնիր նրան քո ձեռքում. որովհետև Աստված լսեց քո ձայնը և տեսավ երեխային»:
12 Եվ նա բացեց իր աչքերը, և նա տեսավ ջրի մի ջրհոր, և նա գնաց, ջրով լցրեց իր սրվակը, և նա տվեց իր երեխային խմելու, և նա վեր կացավ և գնաց դեպի Փառանի անապատը:
13 Եվ երեխան մեծացավ և դարձավ նետաձիգ, և Աստված նրա հետ էր, և նրա մայրը Եգիպտոսի դուստրերից նրան կին առավ:
14 Նա նրան մի որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Նաբաիոթ. «Տերը մոտ էր ինձ, երբ ես նրան կանչեցի»:
15 Եվ եղավ այնպես, որ յոթերորդ շաբաթը, նրա առաջին տարում, [2003թ.] այս հոբելյանի առաջին ամսին, այս ամսվա տասներկուսին, երկնքում ձայներ եղան Աբրահամի վերաբերյալ, որ նա հավատարիմ էր ամեն ինչում. որ Նա ասաց նրան, և որ նա սիրում է Տիրոջը, և որ ամեն նեղության մեջ նա հավատարիմ է:
16 Եվ Մաստեմա իշխանը եկավ և ասաց Աստծո առաջ. Առաջարկիր նրան մատուցել նրան որպես ողջակեզ զոհասեղանի վրա, և դու կտեսնես, թե արդյոք նա կկատարի այս պատվիրանը, և դու կիմանաս, թե արդյոք նա հավատարիմ է այն ամենի մեջ, ինչում դու փորձես նրան:
17 Եվ Տերը գիտեր, որ Աբրահամը հավատարիմ էր իր բոլոր չարչարանքների մեջ. Որովհետև նա փորձեց նրան իր երկրի միջով և սովով, փորձեց նրան թագավորների հարստությամբ և նորից փորձեց նրան իր կնոջ միջոցով, երբ նա պոկվեց (նրանից) և թլփատությամբ: և փորձեց նրան Իսմայելի և նրա աղախին Հագարի միջոցով, երբ նա ուղարկեց նրանց:
18 Եվ ամեն ինչում, ինչում նա փորձեց նրան, նա հավատարիմ գտնվեց, և նրա հոգին չհամբերեց, և նա չուշացավ գործել. քանզի նա հավատարիմ էր և Տիրոջ սիրող:

ԳԼՈՒԽ 18

1 Աստված ասաց նրան. «Աբրահամ, Աբրահամ». «Ահա ես եմ»:
2 Նա ասաց. «Վերցրու քո սիրելի որդուն, ում սիրում ես՝ Իսահակին, և գնա բարձունքը և մատուցիր նրան լեռներից մեկի վրա, որը ես ցույց կտամ քեզ»:
3 Նա վեր կացավ վաղ առավոտյան և թամբեց իր էշը, և իր հետ վերցրեց իր երկու երիտասարդներին և իր որդի Իսահակին և կտրեց ողջակեզի փայտը, և նա գնաց այն տեղը երրորդ օրը և տեսավ. հեռու տեղը.
4 Եվ նա եկավ ջրհորի մոտ և ասաց իր երիտասարդներին.
5 Նա վերցրեց ողջակեզի փայտը և դրեց իր որդի Իսահակի վրա, և նա վերցրեց կրակն ու դանակը, և նրանք երկուսով միասին գնացին այնտեղ:
6 Իսահակն ասաց իր հորը. «Ահա՛ ես, որդի՛ս»: Նա ասաց նրան. «Ահա կրակը, դանակն ու փայտը. բայց ո՞ւր է ողջակեզի ոչխարը, հայր»:
7 Նա ասաց. «Աստված իր համար ողջակեզի ոչխար կպահի, որդի՛ս»: Եւ նա մօտեցաւ Աստուծոյ լերան տեղը:
8 Նա զոհասեղան շինեց, փայտը դրեց զոհասեղանի վրա, կապեց իր որդուն՝ Իսահակին, դրեց զոհասեղանի վրա եղած փայտի վրա, և ձեռքը մեկնեց՝ վերցնելու դանակը, որ սպանի իր որդուն՝ Իսահակին:
9 Եվ ես կանգնեցի նրա և Մաստեմայի իշխանի առաջ, և Տերն ասաց.
10 Եվ ես կանչեցի նրան երկնքից և ասացի նրան. «Աբրահամ, Աբրահամ. և նա սարսափահար ասաց. «Ահա ես եմ»:
11 Եվ ես ասացի նրան. քանզի հիմա ես ցույց տվեցի, որ դու վախենում ես Տիրոջից, և քո որդուն՝ քո անդրանիկ որդուն, չես հետ պահել ինձնից»:
12 Եվ Մաստեմ իշխանը ամաչեց. Աբրահամը բարձրացրեց իր աչքերը և նայեց, և ահա մի խոյ բռնվեց: . . Իր եղջյուրներով, և Աբրահամը գնաց, վերցրեց խոյը և ողջակեզ մատուցեց իր որդու փոխարեն:
13 Եվ Աբրահամն այդ տեղը կոչեց «Տերը տեսավ», այնպես որ ասվում է այն լեռան վրա, որը Տերը տեսել է. դա Սիոն լեռն է:
14 Եվ Տերը երկրորդ անգամ երկնքից կանչեց Աբրահամին, քանի որ նա մեզ ցույց տվեց, որ խոսենք նրա հետ Տիրոջ անունով:
15 Եվ նա ասաց. «Ես ինքս երդվել եմ, ասում է Տերը, որովհետև դու արեցիր այս բանը, և քո որդուն՝ քո սիրելի որդուն, չխնայեցիր ինձնից, որ օրհնելով քեզ կօրհնեմ և կշատանամ: բազմացրո՛ւ քո սերմը: Ինչպես երկնքի աստղերը, Եվ ինչպես ավազը, որը ծովի ափին է: Եվ քո սերունդը կժառանգի իր թշնամիների քաղաքները,
16 Եվ քո սերունդով կօրհնվեն երկրի բոլոր ազգերը. Որովհետև դու հնազանդվեցիր իմ ձայնին, և ես ցույց տվեցի բոլորին, որ դու հավատարիմ ես ինձ այն ամենում, ինչ քեզ ասացի. Գնա խաղաղությամբ»:
17 Եվ Աբրահամը գնաց իր երիտասարդների մոտ, և նրանք վեր կացան և միասին գնացին Բերսաբեե, և Աբրահամը [2010 AM] բնակվեց Երդման ջրհորի մոտ:
18 Եվ նա ամեն տարի նշում էր այս տոնը՝ յոթ օր ուրախությամբ, և այն անվանեց Տիրոջ տոն՝ ըստ այն յոթ օրերի, որոնց ընթացքում նա գնաց և վերադարձավ խաղաղությամբ:
19 Եվ ըստ այդմ, կարգվել և գրված է երկնային տախտակների վրա Իսրայելի և նրա սերնդի վերաբերյալ, որ նրանք այս տոնը յոթը օր կատարեն տոնի ուրախությամբ:

ԳԼՈՒԽ 19

1 Քառասուներորդ հոբելյանի առաջին շաբաթվա առաջին տարում Աբրահամը վերադարձավ և բնակվեց Քեբրոնի դիմաց, այսինքն՝ Կիրաթ Արբան, տարի երկու շաբաթ:
2 Այս հոբելյանի երրորդ շաբաթվա առաջին տարում լրացան Սառայի կյանքի օրերը, և նա մահացավ Քեբրոնում:
3 Եվ Աբրահամը գնաց սգալու նրա վրա և թաղելու նրան, և մենք փորձեցինք նրան, որպեսզի տեսնենք, թե արդյոք նրա հոգին համբերատար է, և նա չի բարկացած իր բերանի խոսքերով. եւ նա համբերատար գտավ այս հարցում, եւ չխռովեց:
4 Որովհետև հոգու համբերությամբ նա խոսեց Քեթի որդիների հետ, որպեսզի նրանք նրան մի տեղ տան, որտեղ թաղի իր մահացածներին:

5 Եվ Տերը շնորհեց նրան բոլոր նրանց առաջ, ովքեր տեսան նրան, և նա հեզությամբ աղաչեց Քեթի որդիներին, և նրանք նրան տվեցին Մամբրեի դիմաց գտնվող կրկնակի քարայրի երկիրը, այսինքն՝ Քեբրոնը, չորս հարյուր արծաթով:

6 Նրանք աղաչեցին նրան՝ ասելով. բայց նա իզուր չէր խլում այն նրանց ձեռքից, քանի որ նա տվեց տեղի գինը, գումարը ամբողջությամբ, և նա երկու անգամ խոնարհվեց նրանց առաջ, իսկ դրանից հետո նա թաղեց իր մեռելներին կրկնակի քարայրում:

7 Սառայի կյանքի բոլոր օրերը հարյուր քսանյոթ տարի եղան, այսինքն՝ երկու հոբելյան, չորս շաբաթ և մեկ տարի: Սրանք Սառայի կյանքի տարիների օրերն են:

8 Սա տասներորդ փորձությունն է, որով Աբրահամը փորձվեց, և նա գտնվեց հավատարիմ, հոգով համբերատար:

9 Եվ նա ոչ մի խոսք չասաց երկրում տարածված լուրերի մասին, թե Աստված ասել էր, որ դա կտա իրեն և իր սերնդին, և նա աղաչեց այնտեղ մի տեղ՝ իր մեռելներին թաղելու համար. քանզի նա հավատարիմ գտնվեց և գրվեց երկնային տախտակների վրա որպես Աստծո ընկեր:

10 Եվ չորրորդ տարում նա կին առավ իր որդու՝ Իսահակի համար, և նրա անունը Ռեբեկա էր [2020 AM] [Աբրահամի եղբոր՝ Նաքորի որդու Բաթուելի դուստրը]՝ Լաբանի քրոջ և Բեթուելի դուստրը. և Բաթուելը Մելքայի որդին էր, որը Աբրահամի եղբոր Նաքորի կինն էր:

11 Աբրահամը երրորդ կին առաւ, որի անունն Քեթուրա էր, իր տան ծառաների դուստրերից, որովհետեւ Հագարը Սառայից առաջ մեռաւ: Նա նրանից վեց որդի ծնեց՝ Զամրամին, Յոքսանին, Մեդանին, Մադիանին, Իսբակին և Շուային երկու շաբաթվա ընթացքում:

12 Եվ վեցերորդ շաբաթվա ընթացքում՝ երկրորդ տարում, Ռեբեկան Իսահակին ծնեց երկու որդի՝ Հակոբին և Եսավին,

13 Եվ [2046 AM] Հակոբը հարթ և ուղղամիտ մարդ էր, իսկ Եսավը կատաղի, դաշտի մարդ էր և մազոտ, և Հակոբը ապրում էր վրաններում:

14 Եվ երիտասարդները մեծացան, և Հակոբը սովորեց գրել. Բայց Եսավը չսովորեց, որովհետև նա դաշտի մարդ էր և որսորդ, և նա սովորեց պատերազմ, և նրա բոլոր գործերը դաժան էին:

15 Աբրահամը սիրում էր Հակոբին, իսկ Իսահակը սիրում էր Եսավին:

16 Եվ Աբրահամը տեսավ Եսավի գործերը, և նա իմացավ, որ Հակոբի անունով պետք է կոչվեն իր անունը և սերունդը. Նա կանչեց Ռեբեկային և պատվիրեց Հակոբի մասին, որովհետև նա գիտեր, որ նա էլ ավելի շատ է սիրում Հակոբին, քան Եսավը:

17 Եվ նա ասաց նրան. Աղջի՛կս, հսկի՛ր իմ որդի Հակոբին, որովհետև նա կլինի իմ փոխարեն երկրի վրա և օրհնության համար մարդկանց զավակների մեջ, և Սեմի ողջ սերնդի փառքի համար: .

18 Որովհետև ես գիտեմ, որ Տերը կընտրի նրան որպես իր սեփականության ժողովուրդ, քան բոլոր ժողովուրդները, որոնք երկրի երեսին են:

19 Եվ ահա, իմ որդի Իսահակը ավելի շատ է սիրում Եսավին, քան Հակոբին, բայց ես տեսնում եմ, որ դու իսկապես սիրում ես Հակոբին:

20 Ավելացրո՛ւ նրա հանդեպ քո ողորմությունը, և թող քո աչքերը սիրով նրա վրա լինեն. Որովհետև նա օրհնություն կլինի մեզ համար երկրի վրա այսուհետև մինչև երկրի բոլոր սերունդները:

21 Թող քո ձեռքերն ամուր լինեն, և քո սիրտը թող ուրախանա քո որդի Հակոբով. Որովհետև ես նրան իմ բոլոր որդիներից շատ եմ սիրել: Նա օրհնյալ կլինի հավիտյան, և նրա սերունդը կլցնի ամբողջ երկիրը:

22 Եթե մարդ կարող է հաշվել երկրի ավազը, նրա սերունդն էլ պետք է համարվի:

23 Եվ բոլոր օրհնությունները, որոնցով Տերն օրհնել է ինձ և իմ սերունդը, միշտ պիտի պատկանեն Հակոբին և նրա սերնդին:

24 Եվ նրա սերունդով կօրհնվի իմ անունը և իմ հայրերի՝ Սեմի, Նոաքի, Ենոքի, Մաղալայելի, Ենոսի, Սեթի և Ադամի անունը:

25 Եվ դրանք պիտի ծառայեն երկնքի հիմքերը դնելու և երկիրը ամրացնելու և երկնակամարում գտնվող բոլոր լուսատուներին նորոգելու համար:

26 Եվ նա կանչեց Հակոբին իր մոր՝ Ռեբեկայի աչքի առաջ, համբուրեց նրան, օրհնեց և ասաց.

27 «Հակոբ, իմ սիրելի որդի, որին սիրում է իմ հոգին, թող Աստված օրհնի քեզ երկնակամարից վերև, և թող տա քեզ այն բոլոր օրհնությունները, որոնցով նա օրհնեց Ադամին, Ենոքին, Նոյին և Սեմին. և այն ամենը, ինչ նա ասաց ինձ, և այն ամենը, ինչ նա խոստացավ տալ ինձ, թող նա կապի քեզ և քո սերնդին հավիտյան, երկրի վերևում գտնվող երկնքի օրերի համաձայն:

28 Եվ Mastêmâ-ի ոգիները չեն իշխի քո կամ քո սերնդի վրա, որպեսզի հեռացնեն քեզ Տիրոջից, որը քո Աստվածն է այսուհետ և հավիտյան:

29 Եվ թող Տեր Աստված հայր լինի քեզ և քո անդրանիկ որդուն և ժողովրդին միշտ:

30 Գնա խաղաղությամբ, որդի՛ս»: Երկուսն էլ միասին դուրս եկան Աբրահամից:

31 Ռեբեկան սիրում էր Հակոբին իր ամբողջ սրտով և իր ամբողջ հոգով, շատ ավելի, քան Եսավը. բայց Իսահակը Եսաւին Յակոբից շատ էր սիրում:

ԳԼՈՒԽ 20

1 Եվ քառասուներկուերորդ հոբելյանին՝ յոթերորդ շաբաթվա առաջին տարում, Աբրահամը կանչեց Իսմայելին [2052 (2045?) AM] և նրա տասներկու որդիներին, Իսահակին և նրա երկու որդիներին, և Կետուրայի վեց որդիներին, և նրանց որդիները:

2 Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք պահեն Տիրոջ ճանապարհը. որ նրանք գործեն արդարություն, և յուրաքանչյուրը սիրի իր մերձավորին և այսպես վարվի բոլոր մարդկանց մեջ. որ նրանցից յուրաքանչյուրն այնպես քայլի իրենց հանդեպ, որպեսզի դատաստան և արդարություն գործի երկրի վրա:

3 Որպեսզի նրանք թլփատեն իրենց որդիներին՝ համաձայն ուխտի, որը նա կապել էր նրանց հետ, և չշեղվեն աջ կամ ձախ այն բոլոր ճանապարհներից, որոնք Տերը պատվիրել էր մեզ. և որ մենք մեզ պահենք ամեն պոռնկությունից և անմաքրությունից, [և հրաժարվենք մեր միջից ամեն պոռնկությունից և անմաքրությունից]:

4 Եվ եթե ձեր մեջ որևէ կին կամ աղախին պոռնկություն անի, այրեք նրան կրակով և թող չպոռնկանան նրա հետ իրենց աչքերի ու սրտի պես.

Քանանի աղջիկներից իրենց համար կանայք թող չառնեն. քանզի Քանանի սերունդը արմատախիլ է անելու երկրից:
5 Եվ նա պատմեց նրանց հսկաների դատաստանի և սոդոմացիների դատաստանի մասին, թե ինչպես են նրանք դատվել իրենց ամբարշտության համար և մահացել իրենց պոռնկության, անմաքրության և պոռնկության միջոցով փոխադարձ ապականության պատճառով:
6 «Եվ զգույշ եղեք ամեն պոռնկությունից ու անմաքրությունից և մեղքի բոլոր պղծություններից, որպեսզի մեր անունը անեծք չդարձնեք, և ձեր ամբողջ կյանքը սուլոց լինի, և ձեր բոլոր որդիները սրով կործանվեն, և դուք անիծված լինեք Սոդոմի պես: , Եվ քո ողջ մնացորդը՝ որպես Գոմորի որդիներ:
7 Ես աղաչում եմ ձեզ, իմ որդիներ, սիրեք երկնքի Աստծուն և կառչեք նրա բոլոր պատվիրաններից: Եվ մի՛ քայլեք նրանց կուռքերի և նրանց անմաքրությունների հետևից,
8 Եվ ձեզ համար ձուլածո կամ փորագրված աստվածներ մի շինեք. Որովհետև դրանք ունայնություն են, և նրանց մեջ հոգի չկա. Որովհետև դրանք (մարդկանց) ձեռքի գործ են, և բոլոր նրանք, ովքեր վստահում են նրանց, ոչ մի բանի չեն վստահում:
9 Մի՛ ծառայեցէ՛ք անոնց ու մի՛ երկրպագէք անոնց, հապա ծառայեցէ՛ք Բարձրեալ Աստուծոյն ու անդադար պաշտեցէ՛ք անոր, ու ամէն ատեն յուսացէ՛ք անոր երեսին, եւ անոր առջեւ ուղղութիւն ու արդարութիւն գործեցէ՛ք, որպէսզի նա հաճեցնէ ձեզանից եւ շնորհի ձեզ իր ողորմութիւնը: Եվ առավոտ ու իրիկուն անձրև ուղարկիր քեզ վրա, օրհնիր քո բոլոր գործերը, որ արել ես երկրի վրա, օրհնիր քո հացն ու ջուրը, և օրհնիր քո պտուղը: Քո երկրի արգանդն ու պտուղը, քո անասունների հոտերը և քո ոչխարների հոտերը:
10 Եվ դուք օրհնություն կլինեք երկրի վրա, և երկրի բոլոր ազգերը կփափագեն ձեզ, և կօրհնեք ձեր որդիներին իմ անունով, որպեսզի նրանք օրհնվեն, ինչպես ես եմ:
11 Նա նվերներ տվեց Իսմայելին, նրա որդիներին և Կետուրայի որդիներին և նրանց ուղարկեց իր որդի Իսահակից, և նա ամեն ինչ տվեց իր որդի Իսահակին:
12 Եվ Իսմայելը և նրա որդիները, Կետուրայի և նրանց որդիները միասին գնացին և բնակվեցին Փառանից մինչև Բաբելոնի մուտքը այն ամբողջ երկրում, որը դեպի արևելք է դեպի անապատը:
13 Եվ սրանք խառնվեցին իրար, և նրանց անունը արաբ և իսմայելացի կոչվեց:

ԳԼՈՒԽ 21

1 Եվ այս հոբելյանի յոթերորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում Աբրահամը կանչեց իր որդուն Իսահակին և [2057 (2050?) AM] պատվիրեց նրան ասելով. «Ես ծերացել եմ և չգիտեմ իմ մահվան օրը, և լի իմ օրերով.
2 Եվ ահա, ես հարյուր յոթանասունհինգ տարեկան եմ, և իմ կյանքի բոլոր օրերի ընթացքում ես հիշում եմ Տիրոջը և իմ ամբողջ սրտով ձգտել եմ կատարել Նրա կամքը և ուղիղ քայլել Նրա բոլոր ճանապարհներով:
3 Իմ հոգին ատել է կուռքերը, <և ես արհամարհել եմ նրանց, ովքեր ծառայում են նրանց, և ես տվել եմ իմ սիրտն ու հոգին>, որպեսզի կարողանամ հետևել, որ կատարեմ Նրա կամքը, ով ստեղծել է ինձ:
4 Որովհետև Նա կենդանի Աստված է, և նա սուրբ է և հավատարիմ, և նա արդար է բոլորից վեր. քանզի Աստված արդար է և դատում է բոլոր նրանց, ովքեր խախտում են Նրա պատվիրանները և արհամարհում Նրա ուխտը:
5 Եվ դու, որդի՛ս, պահի՛ր նրա պատվիրանները, նրա կանոններն ու դատաստանները, և մի՛ քայլիր գարշելի բաների, քանդակված կուռքերի և ձուլածո կուռքերի հետևից:
6 Անասուններից, անասուններից և երկնքում թռչող թռչուններից արյուն մի՛ կերեք:
7 Եվ եթե զոհին սպանում ես որպես ընդունելի խաղաղության ընծա, սպանիր նրան և թափիր նրա արյունը զոհասեղանի վրա, և զոհասեղանի վրա զոհաբերության ողջ ճարպը բարակ ալյուրով և յուղով խառնված մսի ընծան. նրա ըմպելիքի ընծան. բոլորը միասին մատուցեք ողջակեզի զոհասեղանի վրա. դա անուշ բուրմունք է Տիրոջ առաջ:
8 Եվ շնորհակալության զոհի ճարպը կմատուցես զոհասեղանի վրա գտնվող կրակի վրա, ճարպը, որ որովայնի վրա է, և ամբողջ ճարպը ներքին ու երկու երիկամների վրա, և ամբողջ ճարպը, որը գտնվում է վրան. դրանք, իսկ մեջքի ու լյարդի վրա կհանես երիկամների հետ միասին:
9 Եվ այս բոլորը մատուցեք Տիրոջ առաջ ընդունելի անուշահոտի համար՝ իր մսի ընծանով և իր ըմպելիքի ընծայով, որպես անուշահոտ՝ Տիրոջը մատուցվող ընծայի հաց:
10 Այդ օրը և երկրորդ օրը դրա միսը կերեք, և երկրորդ օրը արևը թող մայր չմտնի նրա վրա, մինչև այն ուտի, և երրորդ օրը ոչինչ չմնա: որովհետև դա ընդունելի չէ [քանի որ հաստատված չէ] և թող այլևս չուտվի, և բոլոր նրանք, ովքեր ուտում են դրանից, իրենց վրա մեղք կբերեն. որովհետև այսպես ես գտա այն գրված իմ նախահայրերի գրքերում և Ենոքի խոսքերում և Նոյի խոսքերում:
11 Քո բոլոր ընծաների վրա աղ քսես, և ուխտի աղը թող չպակասի Տիրոջ առաջ քո բոլոր ընծաների մեջ:
12 Իսկ ինչ վերաբերում է զոհաբերությունների փայտին, զգույշ եղիր, որ զոհասեղանի համար բացի դրանցից (այլ) փայտ բերես՝ նոճի, դափի, նուշ, եղևնի, սոճու, մայրի, սավին, թուզ, ձիթապտուղ, զմուռս, դափնի, ասպալատուս:
13 Եվ այս տեսակի փայտից դրված էր զոհասեղանի տակ զոհասեղանի վրա, որոնք փորձված են իրենց տեսքի առումով, և մի՛ դրեք (դրա վրա) ոչ մի ճեղքված կամ մուգ փայտ, (այլ) կոշտ և մաքուր, առանց մեղքի ձայնի: և նոր աճ; և մի՛ դրեք հին փայտ (որովհետև դրա բուրմունքն անհետացել է), որովհետև դրա մեջ այլևս բուրմունք չկա, ինչպես նախկինում:
14 Այս տեսակի փայտից բացի ուրիշ մեկը չկա, որ դնես (զոհասեղանի վրա), որովհետև բուրմունքը ցրվում է, և նրա բուրմունքի հոտը երկինք չի բարձրանում:
15 Պահի՛ր այս պատվիրանը և արա՛, որդի՛ս, որպեսզի քո բոլոր գործերի մեջ ուղիղ լինես:
16 Եվ միշտ մաքուր եղիր քո մարմնով և լվացվիր ջրով, նախքան զոհասեղանի վրա ընծայի մոտենալը, և լվացիր ձեռքերդ ու ոտքերդ նախքան զոհասեղանին մոտենալը: և երբ դու ավարտես զոհաբերությունը, նորից լվացի՛ր ձեռքերդ և ոտքերդ:

17 Եվ թող արյուն չհայտնվի քո վրա և քո հագուստի վրա. Զգո՛ւյշ եղիր, որդի՛ս, արյունից, խիստ զգո՛ւյշ եղիր. ծածկել այն փոշով:
18 Եվ մի՛ կերեք արյուն, որովհետև դա հոգին է. արյուն մի՛ կերեք:
19 Եվ մի՛ նվերներ մի՛ առեք մարդու արյան համար, որպեսզի այն չթափվի անպատիժ, առանց դատաստանի. որովհետև թափված արյունն է, որ ստիպում է երկիրը մեղք գործել, և երկիրը չի կարող մաքրվել մարդու արյունից, բացի այն թափածի արյունով:
20 Եւ մի՛ ընծայ կամ ընծայ մարդի արեան համար, արիւն՝ արեան փոխարէն, որպէսզի ընդունուիք Տէրոջ՝ Բարձրեալ Աստուծոյ առջեւ. Որովհետև Նա բարիների պաշտպանությունն է, և որ դու պահպանվես ամեն չարիքից, և Նա կարող է փրկել քեզ ամեն տեսակի մահից:
21 Ես տեսնում եմ, որդի՛ս, որ մարդկանց զավակների բոլոր գործերը մեղք ու չարություն են, և նրանց բոլոր գործերը անմաքրություն են, զարշելի ու պղծություն, և նրանց մեջ արդարություն չկա:
22 Զգո՛ւյշ եղիր, որ չընկնես նրանց ճանապարհներով և չքայլես նրանց շավիղներով, և մեղք գործես մինչև մահ, Բարձրյալ Աստծո առաջ: Հակառակ դեպքում նա կթաքցնի իր երեսը քեզնից և կվերադարձնի քեզ քո անօրինության ձեռքը և արմատախիլ կանի քեզ երկրից, և քո սերունդը նույնպես երկնքի տակից, և քո անունը և քո սերունդը կվերանան ամբողջ երկրից:
23 Հեռացի՛ր նրանց բոլոր գործերից ու նրանց բոլոր անմաքրությունից, և պահի՛ր Բարձրյալ Աստծո կանոնները, կատարի՛ր նրա կամքը և եղի՛ր ուղիղ ամեն ինչում:
24 Եվ նա կօրհնի քեզ քո բոլոր գործերի մեջ, և քեզնից արդարության բույս կբարձրացնի ամբողջ երկրի վրա, երկրի բոլոր սերունդների մեջ, և իմ անունը և քո անունը հավիտյան չեն մոռացվի երկնքի տակ:
25 Գնա, որդի՛ս խաղաղությամբ: Թող Բարձրյալ Աստվածը, իմ Աստվածը և քո Աստվածը, զորացնի քեզ Իր կամքը կատարելու համար, և թող Նա օրհնի քո բոլոր սերունդը և քո սերնդի մնացորդը սերունդների համար, բոլոր արդար օրհնություններով, որպեսզի դու օրհնություն լինես: ամբողջ երկիրը»:
26 Եվ նա ուրախությամբ դուրս եկավ նրանից:

ԳԼՈՒԽ 22

1 Եվ եղավ այնպես, որ քառասունչորսերորդ հոբելյանի առաջին շաբաթում, երկրորդ տարում, այսինքն՝ այն տարում, երբ Աբրահամը մահացավ, Իսահակն ու Իսմայելը եկան Երդման ջրհորից՝ տոնելու շաբաթների տոնը. այսինքն՝ բերքի առաջին պտուղների տոնը՝ Աբրահամին, նրանց հորը, և Աբրահամը ուրախացավ, քանի որ եկել էին նրա երկու որդիները:
2 Որովհետև Իսահակը շատ ունեցվածք ուներ Բերսաբեում, և Իսահակը սովոր էր գնալ և տեսնել իր ունեցվածքը և վերադառնալ իր հոր մոտ:
3 Այդ օրերին Իսմայելը եկավ իր հորը տեսնելու, և երկուսն էլ հավաքվեցին, և Իսահակը ողջակեզի զոհ մատուցեց և մատուցեց իր հոր զոհասեղանի վրա, որը նա պատրաստել էր Քեբրոնում:
4 Նա երախտագիտության ընծան մատուցեց և ուրախության տոն արեց իր եղբոր՝ Իսմայելի առաջ, և Ռեբեկան նոր հացահատիկից նոր կարկանդակներ պատրաստեց և տվեց իր որդուն՝ Հակոբին, որ առաջինից տանի իր հորը՝ Աբրահամին: երկրի պտուղները, որպեսզի նա ուտի և օրհնի ամեն ինչի Արարչին իր մահից առաջ:
5 Եվ Իսահակը նույնպես Հակոբի ձեռքով ուղարկեց Աբրահամին երախտագիտության լավագույն ընծան, որ ուտի և խմի:
6 Եվ նա կերավ և խմեց, և օրհնեց Բարձրյալ Աստծուն, ով ստեղծել է երկինքն ու երկիրը, ով ստեղծել է երկրի բոլոր պարարտ բաները և տվել դրանք մարդկանց զավակներին, որպեսզի նրանք ուտեն և խմեն և օրհնեն իրենց Ստեղծողին.
7 Եվ հիմա ես շնորհակալություն եմ հայտնում քեզ, իմ Աստված, որովհետև դու ինձ ցույց տվեցիր այս օրը. ինձ խաղաղություն.
8 Հակառակորդի սուրը չհաղթեց ինձ այն ամենում, ինչ դու ինձ ու իմ երեխաներին տվեցիր իմ կյանքի բոլոր օրերում մինչև այսօր:
9 Աստված իմ, թող քո ողորմությունը և քո խաղաղությունը լինի քո ծառայի և նրա որդիների սերնդի վրա, որպեսզի նրանք լինեն քեզ համար ընտրված ազգ և ժառանգություն երկրի բոլոր ազգերի միջից այսուհետև մինչև կյանքի բոլոր օրերը: երկրի սերունդները՝ բոլոր դարերում»:
10 Եվ նա կանչեց Հակոբին և ասաց. «Որդյա՛կ Հակոբ, թող բոլորի Աստվածը օրհնի քեզ և զորացնի քեզ՝ արդարություն անելու և Նրա կամքը Իր առջև, և թող նա ընտրի քեզ և քո սերունդը, որպեսզի դու դառնաս ժողովուրդ՝ իր ժառանգության համար: Նրա կամքի համաձայն միշտ:
11 Եվ դու, որդի՛ս, Հակոբ, մոտեցի՛ր և համբուրի՛ր ինձ»: Նա մոտեցավ ու համբուրեց նրան, և նա ասաց. «Օրհնյալ լինի իմ որդի Հակոբը և Բարձրյալ Աստծո բոլոր որդիները հավիտյանս հավիտենից. Թող Աստված քեզ արդարության սերունդ տա. Եվ քո որդիներից մի քանիսին թող նա սրբացնի ամբողջ երկրի մեջ. Թող ազգերը ծառայեն քեզ, և բոլոր ազգերը խոնարհվեն քո սերնդի առաջ:
12 Զորացե՛ք մարդկանց առջև և իշխանություն գործադրե՛ք Սեթի բոլոր սերնդի վրա: Այն ժամանակ քո ճանապարհները և քո որդիների ճանապարհները արդարացված կլինեն, և նրանք սուրբ ազգ կդառնան:
13 Թող Բարձրյալ Աստված քեզ տա բոլոր օրհնությունները, որոնցով նա օրհնեց ինձ, և որով օրհնեց Նոյին և Ադամին. Թող նրանք հավիտյան հանգչեն սերնդից սերունդ քո սուրբ գլխի վրա:
14 Եվ թող նա մաքրի քեզ ամեն անիրավությունից ու անմաքրությունից, որպեսզի քեզ ներվեն բոլոր հանցանքները. որը դու կատարել ես անգիտությամբ. Եվ թող Նա զորացնի քեզ և օրհնի քեզ: Եվ զուցե դու ժառանգես ամբողջ երկիրը,
15 Եվ թող Նա նորոգի Իր ուխտը քեզ հետ: Որպեսզի դու նրա համար լինես ազգ՝ որպես ժառանգություն բոլոր դարերում, և նա քեզ և քո սերնդի համար լինի ճշմարտությամբ և արդարությամբ Աստված երկրի բոլոր օրերում:
16 Եվ դու, որդի՛ս Հակոբ, հիշի՛ր իմ խոսքերը և պահի՛ր քո հոր՝ Աբրահամի պատվիրանները. բաժանի՛ր քեզ ազգերից և մի՛ կեր նրանց հետ: Որովհետև նրանց գործերը պիղծ են, և նրանց բոլոր ճանապարհները պղծություն են, պիղծ ու անմաքրություն:

17 Նրանք իրենց զոհերը մատուցում են մեռելներին, և երկրպագում են չար ոգիներին, և ուտում են գերեզմանների վրա, և նրանց բոլոր գործերը ունայն են և ոչնչություն:
18 Նրանք սիրտ չունեն հասկանալու համար, և նրանց աչքերը չեն տեսնում, թե ինչ են իրենց գործերը, և ինչպես են նրանք սխալվում փայտի կտորին ասելով. «Դու ես իմ Աստվածը», իսկ քարին՝ «Դու ես իմ Տերը և դու»: դու ես իմ ազատարարը»: [Եվ նրանք սիրտ չունեն:]
19 Իսկ դու, որդի՛ս Հակոբ, թող Բարձրյալ Աստված օգնի քեզ, և երկնքի Աստվածը օրհնի քեզ և հեռացնի քեզ նրանց անմաքրությունից և նրանց բոլոր մոլորություններից:
20 Զգույշ եղիր, որդի՛ս Հակոբ, Քանանի դուստրերից որևէ մեկից կին առնելուց. Որովհետև նրա ամբողջ սերմը պետք է արմատախիլ արվի երկրից:
21 Որովհետև Քամի օրինազանցության պատճառով Քանանը մոլորվեց, և նրա բոլոր սերունդը կկործանվի երկրից և նրա ամբողջ մնացորդը, և նրանից բխող ոչ ոք չի փրկվի դատաստանի օրը:
22 Եվ ինչ վերաբերում է բոլոր կուռքերի երկրպագուներին և անառակներին
ա) նրանց համար հույս չի լինի ողջերի երկրում.
բ) Եվ երկրի վրա նրանց հիշատակը չի լինի.
գ) Որովհետև նրանք պիտի իջնեն Շեոլ,
դ) Եվ դատապարտության տեղը նրանք պիտի գնան,
Ինչպես Սոդոմի որդիները վերցվեցին երկրից, այնպես էլ բոլոր նրանք, ովքեր պաշտում են կուռքերը:
23 Մի՛ վախեցիր, որդի՛ս Հակոբ, և մի՛ զարհուրիր, ո՛վ Աբրահամի որդի, թող Բարձրյալ Աստված պահպանի քեզ կորստից և թող փրկի քեզ մոլորության բոլոր ճանապարհներից:
24 Այս տունը ես ինքս եմ կառուցել, որպեսզի իմ անունը դնեմ դրա վրա երկրի վրա. [այն տրված է քեզ և քո սերնդին հավիտյան, և այն կկոչվի Աբրահամի տուն. այն տրված է քեզ և քո սերնդին հավիտյան. Որովհետև դու կշինես իմ տունը և իմ անունը հավիտյան կհաստատես Աստծո առաջ. քո սերունդը և քո անունը կկանգնեն երկրի բոլոր սերունդների մեջ»:
25 Եվ նա դադարեց նրան պատվիրելուց և օրհնելուց:
26 Եվ երկուսը միասին պառկեցին մեկ մահճակալի վրա, և Հակոբը քնեց իր հոր հոր՝ Աբրահամի գրկում, և նա յոթ անգամ համբուրեց նրան, և նրա սիրտն ու սիրտը ցնծաց նրա վրա:
27 Նա օրհնեց նրան իր ամբողջ սրտով և ասաց. և որ ես հաստատեմ սուրբ սերմ, օրհնյալ լինի Բարձրյալը հավիտյան»:
28 Եվ նա օրհնեց Հակոբին և ասաց. «Որդի՛ս, ում վրա ես ուրախանում եմ իմ ամբողջ սրտով և իմ սիրով, թող քո շնորհն ու ողորմությունը բարձրանան նրա վրա և նրա սերնդի վրա միշտ:
29 Եվ մի՛ լքիր նրան, և մի՛ անարգիր նրան այսուհետև մինչև հավերժության օրերը, և թող քո աչքերը բացվեն նրա և նրա սերնդի վրա, որպեսզի դու կարողանաս պահպանել նրան և օրհնել նրան, և կարող ես սրբացնել նրան որպես ազգ: քո ժառանգության համար.
30 Եվ օրհնիր նրան Քո բոլոր օրհնություններով այսուհետև մինչև հավերժության բոլոր օրերը, և նորոգիր Քո ուխտն ու Քո շնորհը նրա և նրա սերնդի հետ՝ ըստ Քո ողջ հաճության՝ երկրի բոլոր սերունդներին»:

ԳԼՈՒԽ 23

1 Եվ նա դրեց Հակոբի երկու մատները նրա աչքերի վրա, և նա օրհնեց աստվածների Աստծուն, և նա ծածկեց իր երեսը և երկարեց իր ոտքերը և քնեց հավիտենական քունը և հավաքվեց իր հայրերի մոտ:
2 Եվ չնայած այս ամենին, Հակոբը պառկած էր իր գրկում և չգիտեր, որ Աբրահամը՝ իր հոր հայրը, մահացել է:
3 Եվ Հակոբն արթնացավ քնից, և ահա Աբրահամը սառույցի պես սառն էր, և ասաց. բայց ոչ ոք չկար, որ խոսեր, և նա գիտեր, որ մեռած է:
4 Նա վեր կենալով իր ծոցից վազեց և պատմեց Ռեբեկկային՝ իր մորը. Ռեբեկան գիշերը գնաց Իսահակի մոտ և ասաց նրան. և նրանք միասին գնացին, և Հակոբը նրանց հետ, և նրա ձեռքում մի ճրագ կար, և երբ նրանք ներս մտան, գտան Աբրահամին մեռած պառկած:
5 Իսահակն ընկավ իր հոր երեսին, լաց եղավ ու համբուրեց նրան:
6 Եվ ձայները լսվեցին Աբրահամի տանը, և նրա որդի Իսմայելը վեր կացավ և գնաց իր հոր մոտ՝ Աբրահամի մոտ, և լաց եղավ նրա հոր Աբրահամի վրա, նա և Աբրահամի ամբողջ տունը, և նրանք լաց եղան մեծ լացով:
7 Նրա որդիները՝ Իսահակն ու Իսմայելը, թաղեցին նրան կրկնակի քարայրում՝ իր կնոջ՝ Սառայի մոտ, և նրա համար քառասուն օր լաց եղան՝ նրա տան բոլոր մարդիկ, Իսահակն ու Իսմայելը, նրանց բոլոր որդիներն ու Կետուրայի բոլոր որդիները: իրենց տեղերում; և Աբրահամի համար լացի օրերն ավարտվեցին:
8 Նա ապրեց երեք հոբելյան և չորս շաբաթ՝ հարյուր յոթանասունհինգ տարի և լրացրեց իր կյանքի օրերը՝ ծեր ու օրերով լի:
9 Որովհետև նրանց նախահայրերի կյանքի օրերը տասնինը հոբելյան էին. և Ջրհեղեղից հետո նրանք սկսեցին աճել տասնինը հոբելյանից պակաս, և հոբելյանների նվազումը, և արագ ծերանալը և լի լինելով իրենց օրերով, բազմաթիվ նեղությունների և իրենց ճանապարհների չարության պատճառով, բացառությամբ Աբրահամի:
10 Որովհետեւ Աբրահամը կատարեալ էր Տիրոջ հետ իր բոլոր գործերում, եւ իր կեանքի բոլոր օրերում արդարութեամբ հաճելի. և ահա նա իր կյանքում չորս հոբելյան չլրացրեց, երբ ծերացել էր չարության պատճառով և լի էր իր օրերով:
11 Եվ բոլոր սերունդները, որոնք պիտի ծագեն այս ժամանակից մինչև մեծ դատաստանի օրը, շուտով կծերանան, նախքան նրանք կլրացնեն երկու հոբելյանները, և նրանց գիտելիքը կթողնի նրանց իրենց ծերության պատճառով: Երկիր նրանց ողջ գիտելիքը կկլերանա:].
12 Եվ այդ օրերին, եթե մարդ ապրի մեկուկես տարի, ապա նրա մասին պետք է ասեն. :
13 Որովհետև դժբախտությունը հետևում է դժբախտությանը, և վերքը վերքի վրա, և նեղությունը՝ նեղությանը, և չար լուրը չար լուրի վրա, և հիվանդությունը հիվանդության վրա, և բոլոր չար դատաստանները, ինչպիսիք են սրանք, մեկը մյուսի հետ, հիվանդություն և տապալում, ձյուն և սառնամանիք, սառույց, և ջերմություն, և ցրտեր, և

ցնցումներ, և սով, և մահ, և սուր, և գերություն, և բոլորը տեսակի դժբախտություններ և ցավեր»:
14 Եվ այս բոլորը կգան մի չար սերնդի վրա, որը օրինազանց է երկրի վրա.
15 Այնուհետև նրանք կասեն. բայց ահա, մեր կյանքի օրերը, եթե մարդ շատ է ապրել, երեք միավոր տարի և տասը տարի է, և եթե նա ուժեղ է, չորս հարյուր տարի, և այդ չարը, և խաղաղություն չկա այս չար սերնդի օրերին: .
16 Եվ այդ սերնդում որդիները կդատապարտեն իրենց հայրերին և իրենց երեցներին մեղքի և անարդարության, և իրենց բերանի խոսքերի և մեծ ամբարշտությունների համար, որոնք նրանք անում են, և այն ուխտը թողնելու վերաբերյալ, որը Տերը կապեց նրանց և Նրա միջև. նրանք պետք է պահեն և կատարեն Նրա բոլոր պատվիրանները, Նրա արարողությունները և Նրա բոլոր օրենքները, առանց աջից կամ ձախից շեղվելու:
17 Որովհետև բոլորը չարիք են գործել, և ամեն բերան անօրինություն է խոսում, և նրանց բոլոր գործերը պղծություն և գարշելի են, և նրանց բոլոր ճանապարհները՝ պղծություն, անմաքրություն և ավերածություն:
18 Ահա երկիրը կկործանվի նրանց բոլոր գործերի պատճառով, և որթատունկի սերմ և յուղ չի լինի. որովհետև նրանց գործերը բոլորովին անհավատ են, և նրանք բոլորը միասին կկորչեն՝ գազանները, անասունները, թռչունները և ծովի բոլոր ձկները մարդկանց զավակների պատճառով:
19 Եվ նրանք կռիվ կտան միմյանց հետ՝ երիտասարդը ծերերի հետ, ծերը՝ երիտասարդների, աղքատները՝ հարուստների հետ, խոնարհները՝ մեծերի հետ, և մուրացկանները՝ իշխանի հետ՝ օրենքի ու ուխտի պատճառով. քանզի նրանք մոռացել են պատվիրանները, ուխտը, տոները, ամիսները, շաբաթները, հոբելյանները և բոլոր դատաստանները:
20 Նրանք կկանգնեն աղեղներով, սրերով և պատերազմով, որպեսզի հետ տանեն նրանց ճանապարհին: բայց նրանք չեն վերադառնա, քանի դեռ շատ արյուն չի թափվել երկրի վրա, մեկը մյուսի հետ:
21 Եվ նրանք, ովքեր փախել են, չեն վերադառնա իրենց չարությունից դեպի արդարության ճանապարհը, այլ նրանք բոլորն իրենց կբարձրացնեն խաբեության և հարստության համար, որպեսզի յուրաքանչյուրը կարողանա վերցնել այն ամենը, ինչ իր մերձավորինն է, և նրանք կկոչեն մեծ անունը, բայց ոչ ճշմարտությամբ և ոչ թե արդարությամբ, և նրանք կպղծեն սրբությունների սրբությունները իրենց անմաքրությամբ և իրենց պղծության ապականությամբ:
22 Եվ այս սերնդի գործերին մեծ պատիժ է սպասվում Տիրոջից, և Նա նրանց կմատնի սրին, դատաստանին ու գերությանը, և կկողոպտի ու կուլ կտա:
23 Եվ նա արթնացնելու է նրանց դեմ հեթանոսների մեղավորներին, ովքեր ոչ ողորմություն ունեն, ոչ գթասրտություն, և ովքեր չեն հարգի ոչ ոքի, ոչ ծերերի, ոչ երիտասարդների, ոչ որևէ մեկի, քանի որ նրանք ավելի ամբարիշտ են և ուժեղ՝ չարություն անելու համար, քան բոլոր մարդկանց զավակները. Նրանք պիտի բռնեն Իսրայէլի դէմ, Յակոբի դէմ յանցանք գործեն, եւ երկրի վրայ շատ արիւն պիտի թափուի, եւ հաւաքող ու թաղող չի լինի:
24 Այդ օրերին նրանք բարձրաձայն կաղաղակեն և կկանչեն ու կաղոթեն, որ փրկվեն մեղավորների՝ հեթանոսների ձեռքից. Բայց ոչ ոք չի փրկվի:
25 Եվ երեխաների գլուխները սպիտակ մազերով կլինեն, և երեք շաբաթական երեխան հարյուր տարեկան մարդու պես ծեր պիտի երևա, և նրանց հասակը կկործանվի նեղությունից և կեղեքումից:
26 Եվ այդ օրերին երեխաները կսկսեն ուսումնասիրել օրենքները, և որոնել պատվիրանները և վերադառնալ դեպի արդարության ուղին:
27 Եվ օրերը կսկսեն շատանալ և աճել մարդկանց այդ զավակների մեջ, մինչև որ նրանց օրերը մոտենան հազար տարվան: Եվ ավելի շատ տարիներ, քան (նախկինում) օրերի թիվը:
28 Եվ չի լինի ոչ մի ծերուկ, ոչ էլ մեկը, ով <չկշտանա> իր օրերից, քանզի բոլորը կլինեն (ինչպես) երեխաներ և երիտասարդներ:
29 Եվ նրանց բոլոր օրերը նրանք կլրացնեն և կապրեն խաղաղության և ուրախության մեջ, և չի լինի Սատանան և ոչ մի չար կործանիչ. Որովհետև նրանց բոլոր օրերը կլինեն օրհնության և բժշկության օրեր:
30 Եվ այն ժամանակ Տերը կբուժի իր ծառաներին, և նրանք վեր կենան և կտեսնեն մեծ խաղաղություն և կքշեն իրենց հակառակորդներին: Արդարները պիտի տեսնեն ու երախտապարտ լինեն, և կուրախանան հավիտյանս հավիտենից, և կտեսնեն իրենց բոլոր դատաստաններն ու բոլոր անեծքները իրենց թշնամիների վրա:
31 Եվ նրանց ոսկորները կհանգչեն երկրի վրա, և նրանց հոգիները մեծ ուրախություն կունենան, և նրանք կիմանան, որ Տերն է, ով դատում է և ողորմում է հարյուրներին ու հազարներին և բոլոր նրանց, ովքեր սիրում են իրեն:
32 Եվ դու, Մովսես, գրի՛ր այս խոսքերը. որովհետև այսպես են գրված, և դրանք գրանցում են երկնային տախտակների վրա՝ որպես վկայություն հավիտյան սերունդների համար:

ԳԼՈՒԽ 24

1 Եվ եղավ այնպես, որ Աբրահամի մահից հետո Տերը օրհնեց իր որդուն Իսահակին, և նա վեր կացավ Քեբրոնից և գնաց և բնակվեց Տեսիլքի ջրհորի մոտ այս հոբելյանի երրորդ շաբաթվա [2073թ.] առաջին տարում: , յոթ տարի:
2 Եվ չորրորդ շաբաթվա առաջին տարում սով սկսվեց երկրում, [2080 AM] բացի առաջին սովից, որը եղել էր Աբրահամի օրերում:
3 Յակոբը ոսպի եփուկ եփեց, իսկ Եսաւը սոված եկան դաշտից: Նա ասաց իր եղբորը՝ Հակոբին. «Տո՛ւր ինձ այս կարմիր կճուճից»: Յակոբն ասաց նրան. «Վա՛ր ինձ քո [առաջնահերթութիւնը, այս] անդրանիկ իրաւունքը, եւ ես քեզ հաց կտամ, ինչպես նաեւ այս ոսպի կերակուրից»:
4 Եսավն ասաց իր սրտում. «Ես կմեռնեմ. ի՞նչ օգուտ է ինձ համար այս անդրանիկ իրավունքը:
5 «Եվ նա ասաց Հակոբին. «Ես դա տալիս եմ քեզ»: Եվ Հակոբն ասաց. «Երդվի՛ր ինձ այսօր», և նա երդվեց նրան:
6 Յակոբն իր եղբօրը՝ Եսաւին հաց ու կերակուր տուեց, եւ նա կերաւ, մինչեւ որ կշտացաւ, եւ Եսաւն արհամարհեց նրա անդրանկութիւնը: Այդ պատճառով

Եսավի անունը Եդոմ կոչվեց այն կարմիր կերակուրի պատճառով, որ Հակոբը տվել էր նրան իր անդրանկության համար:
7Եւ Յակոբը երէց եղաւ, եւ Եսաւը վայր զցուեցաւ իր պատիւից:
8 Սովը տիրեց երկրին, և Իսահակը այս շաբաթվա երկրորդ տարում գնաց Եգիպտոս իջնելու և գնաց Փղշտացիների թագավորի մոտ Գերար՝ Աբիմելեքի մոտ:
9 Եվ Տերը հայտնվեց նրան և ասաց նրան. «Մի իջիր Եգիպտոս. բնակի՛ր այն երկրում, որի մասին ես քեզ կասեմ, և բնակի՛ր այս երկրում, և ես քեզ հետ կլինեմ և կօրհնեմ քեզ:
10 Որովհետև ես քեզ և քո սերնդին կտամ ամբողջ այս երկիրը, և ես կհաստատեմ իմ երդումը, որը երդվել եմ քո հայր Աբրահամին, և ես կբազմացնեմ քո սերունդը, ինչպես երկնքի աստղերը, և քո սերնդին կտամ ամբողջ այս երկիրը: .
11 Եվ քո սերունդով կօրհնվեն երկրի բոլոր ազգերը, որովհետև քո հայրը հնազանդվեց իմ ձայնին և պահեց իմ պատվերն ու իմ պատվիրանները, իմ օրենքները, իմ կանոնները և իմ ուխտը. և հիմա հնազանդվեք Իմ ձայնին և բնակվեք այս երկրում»:
12 Նա ապրում էր Գելարում երեք շաբաթ տարիներ շարունակ:
13 Եվ Աբիմելեքը պատուիրեց նրա մասին [2080-2101 AM] և այն ամենի մասին, ինչ իրենն էր՝ ասելով.
14 Եւ Իսահակը փղշտացիների մէջ զօրացաւ, եւ շատ ունեցուածք ունեցաւ՝ արջառներ, ոչխարներ, ուղտեր, էշեր եւ մեծ տուն:
15 Նա ցանեց Փղշտացիների երկրում և բերեց հարյուրապատիկ, և Իսահակը չափազանց մեծացավ, և Փղշտացիները նախանձեցին նրան:
16 Բոլոր այն ջրհորները, որոնք Աբրահամի ծառաները փորել էին Աբրահամի կյանքի ընթացքում, փղշտացիները փակել էին դրանք Աբրահամի մահից հետո և լցրել դրանք հողով:
17 Աբիմելեքն ասաց Իսահակին. «Գնա՛ մեզանից, որովհետև դու մեզանից շատ ավելի հզոր ես», և Իսահակը այնտեղից մեկնեց յոթերորդ շաբաթվա առաջին տարում և պանդխտացավ Գերարի հովիտներում:
18 Եվ նրանք նորից փորեցին ջրի այն ջրհորները, որոնք փորել էին նրա հոր՝ Աբրահամի ծառաները, և որոնք փղշտացիները փակել էին իր հոր՝ Աբրահամի մահից հետո, և նա նրանց անունները դրեց այնպես, ինչպես իր հայրը՝ Աբրահամն էր նրանց անվանել:
19 Իսահակի ծառաները ձորում ջրհոր փորեցին և կենդանի ջուր գտան, և Գերարի հովիվները վիճեցին Իսահակի հովիվների հետ՝ ասելով. «Ջուրը մերն է»: Իսահակը ջրհորի անունը դրեց «այլասերություն», քանի որ նրանք խեղաթյուրված էին մեզ հետ:
20 Եվ երկրորդ ջրհորը փորեցին, և դրա համար էլ պայքարեցին, և նա դրա անունը դրեց «Թշնամություն»: Եվ նա այնտեղից վեր կացավ, և նրանք մի այլ ջրհոր փորեցին, և դրա համար չվիճեցին, և դրա անունը դրեց «սենյակ», և Իսահակն ասաց. «Այժմ Տերը մեզ համար տեղ է տվել, և մենք շատացել ենք երկրում: .
21 Եվ նա այնտեղից բարձրացավ Երդման ջրհորը [2108 AM] քառասունչորս հոբելյանի առաջին շաբաթվա առաջին տարում:
22 Եվ Տերը հայտնվեց նրան այդ գիշեր՝ առաջին ամսվա նորալուսնի ժամանակ, և ասաց նրան. «Ես քո հոր Աբրահամի Աստվածն եմ. մի՛ վախեցիր, որովհետև ես քեզ հետ եմ և կօրհնեմ քեզ և կշատացնեմ քո սերունդը երկրի ավազի պես՝ հանուն իմ ծառայ Աբրահամի»:
23 Նա այնտեղ մի զոհասեղան շինեց, որը նախ կառուցել էր նրա հայրը՝ Աբրահամը, և կանչեց Տիրոջ անունը և զոհ մատուցեց իր հոր՝ Աբրահամի Աստծուն:
24 Նրանք ջրհոր փորեցին և կենդանի ջուր գտան:
25 Իսահակի ծառաները մի ուրիշ ջրհոր փորեցին և ջուր չգտան, և գնացին ու ասացին Իսահակին, որ ջուր չեն գտել, և Իսահակն ասաց. '
26 Եվ նա այդ տեղի անունը դրեց Երդման ջրհոր. որովհետև այնտեղ նա երդվել էր Աբիմելեքին և նրա ընկերոջը՝ Աքուզաթին, և պրեֆեկտ Ֆիկոլին կամ նրա տանտերին:
27 Այդ օրը Իսահակը իմացավ, որ հարկադրված երդվել էր նրանց հետ խաղաղություն հաստատել:
28 Այդ օրը Իսահակը անիծեց Փղշտացիներին և ասաց. թող Աստված նրանց ծաղր ու անեծք դարձնի և բարկության ու վրդովմունքի առարկա դարձնի մեղավոր հեթանոսների և կիտիմների ձեռքում:
29 Եվ ով որ խուսափի թշնամու և կիտիմի սրից, թող արդար ազգը դատաստանով արմատախիլ արվի երկնքի տակից. քանզի նրանք կլինեն իմ զավակների թշնամիներն ու թշնամիները երկրի վրա իրենց սերունդների ընթացքում:
30 Եվ ոչ մի մնացորդ չի մնա նրանց, ոչ էլ նա, ով կփրկվի դատաստանի բարկության օրը. Որովհետև փղշտացիների ամբողջ սերունդը (պահված) է կործանումը, արմատախիլ անելը և երկրից վտարումը, և այս կապտորիմների համար այլևս անուն կամ սերունդ չի մնա երկրի վրա:
31 Որովհետև եթե նա երկինք բարձրանա, այնտեղից կիջեցվի, և եթե նա իրեն զորացնի երկրի վրա, այնտեղից կքաշվի, և թեև թաքնվի ազգերի մեջ, նույնիսկ այնտեղից կհեռացվի. Եվ եթե նա իջնի Շեոլ, այնտեղ էլ նրա դատապարտությունը մեծ կլինի, և այնտեղ էլ խաղաղություն չի ունենա:
32 Եվ եթե նա գերի ընկնի, նրա կյանքը փնտրողների ձեռքով նրան կսպանեն ճանապարհին, և նրան ոչ անուն, ոչ սերունդ չեն թողնի ամբողջ երկրի վրա: Որովհետև նա կգնա դեպի հավիտենական անարգանք»:
33 Եվ այսպես գրված և փորագրված է նրա մասին երկնային տախտակների վրա, որպեսզի նրան անեն դատաստանի օրը, որպեսզի նա արմատախիլ արվի երկրից:

ԳԼՈՒԽ 25

1 Եվ այս շաբաթվա երկրորդ տարում, այս հոբելյանի օրը, Ռեբեկան կանչեց իր որդուն Հակոբին և խոսեց [2109 AM] նրա հետ՝ ասելով. եղբայրը, որ Քանանի աղջիկներից երկու կին առավ, և նրանք դառնացրին իմ հոգին իրենց բոլոր անմաքուր գործերով, որովհետև նրանց բոլոր գործերը պոռնկությունն ու ցանկասիրությունը, և նրանց մեջ արդարություն չկա, քանի որ (նրանց գործերը) չար են:
2 Եվ ես, որդի՛ս, անչափ սիրում եմ քեզ, և իմ սիրտն ու իմ սերը օրհնում են քեզ օրվա և գիշերվա ամեն ժամին:

3 Եվ հիմա, որդի՛ս, լսի՛ր իմ ձայնը և կատարի՛ր քո մոր կամքը և մի՛ առնես քեզ այս երկրի աղջիկներից կին, այլ միայն իմ հոր տնից և իմ հոր ազգականից: Քեզ համար իմ հոր տան կին կառնես, և Բարձրյալ Աստված կօրհնի քեզ, և քո զավակները կլինեն արդար սերունդ և սուրբ սերունդ»:
4 Եվ հետո Հակոբը խոսեց Ռեբեկայի՝ իր մոր հետ, և ասաց նրան. «Ահա, մայրիկ, ես ինը շաբաթական եմ, և ոչ գիտեմ, ոչ դիպչել եմ որևէ կնոջ, ոչ էլ նշանվել եմ որևէ մեկի հետ, ոչ էլ նույնիսկ. մտածիր ինձ համար Քանանի դուստրերից կին վերցնելու մասին:
5 Որովհետև ես հիշում եմ, մայրիկ, մեր հոր՝ Աբրահամի խոսքերը, որովհետև նա պատվիրեց ինձ կին չառնել Քանանի դուստրերից, այլ ինձ համար կին առնել իմ հայրական տան սերնդից և իմ ազգականից:
6 Ես նախկինում լսել եմ, որ դուստրեր են ծնվել քո եղբոր՝ Լաբանի համար, և ես իմ սիրտը դրել եմ նրանց վրա, որ նրանց միջից կին վերցնեմ:
7 Եվ դրա համար ես իմ հոգով պաշտպանել եմ ինձ մեղք գործելուց կամ ապականվելուց իմ բոլոր ճանապարհներով իմ կյանքի բոլոր օրերում. Որովհետև ցանկության և պոռնկության համար Աբրահամը՝ իմ հայրը, ինձ շատ պատվիրաններ տվեց:
8 Եվ չնայած այն ամենին, ինչ նա պատվիրեց ինձ, այս քսաներկու տարի եղբայրս կռվեց ինձ հետ և հաճախակի խոսեց ինձ հետ և ասաց. բայց ես հրաժարվում եմ անել այնպես, ինչպես նա է արել:
9 Քո առջև, մայրիկ, երդվում եմ, որ կյանքիս բոլոր օրերին Քանանի սերնդի դուստրերից ինձ կին չեմ առնի և եղբորս պես չարություն չեմ անի:
10 Մի՛ վախեցիր, մայրիկ. Համոզված եղիր, որ ես կկատարեմ քո կամքը և կքայլեմ ուղիղ ճանապարհով, և հավիտյան չեմ ապականի իմ ճանապարհները»:
11 Եվ այդ ժամանակ նա իր երեսը բարձրացրեց դեպի երկինք և երկարեց իր ձեռքի մատները և բացեց իր բերանը և օրհնեց Բարձրյալ Աստծուն, ով ստեղծել էր երկինքն ու երկիրը, և նա շնորհակալություն հայտնեց և գովաբանեց նրան:
12 Եվ նա ասաց. «Օրհնյալ լինի Տեր Աստված, և օրհնյալ լինի Նրա սուրբ անունը հավիտյանս հավիտենից, ով ինձ տվեց Հակոբին որպես մաքուր որդի և սուրբ սերունդ. քանզի նա քոնն է, և քոնը կլինի նրա սերունդը միշտ և բոլոր սերունդների մեջ հավիտյան:
13 Օրհնի՛ր նրան, Տե՛ր, և իմ բերանում դիր արդարության օրհնությունը, որ ես օրհնեմ նրան»:
14 Եվ այդ ժամին, երբ արդարության հոգին իջավ նրա բերանը, նա իր երկու ձեռքերը դրեց Հակոբի գլխին և ասաց.
15 Օրհնյալ ես դու, արդարության Տեր և դարերի Աստված, և նա օրհնի քեզ մարդկանց բոլոր սերունդներից վեր: Թող Նա տա քեզ, որդի՛ս, արդարության ճանապարհը, և արդարությունը բացահայտի քո սերնդին:
16 Եվ թող նա շատացնի քո որդիներին քո կյանքի ընթացքում, և թող նրանք ծագեն ըստ տարվա ամիսների թվի: Եվ թող նրանց որդիները շատանան և մեծանան երկնքի աստղերից այն կողմ, և նրանց թիվն ավելի շատ լինի, քան ծովի ավազը:
17 Եվ թող Նա տա նրանց այս գեղեցիկ երկիրը, ինչպես նա ասաց, որ այն կտա Աբրահամին և նրանից հետո նրա սերնդին միշտ, և թող նրանք այն պահեն որպես կալվածք հավիտյան:
18 Եվ թող տեսնեմ (ծնված) քեզ համար, որդի՛ս, իմ կյանքի ընթացքում օրհնված զավակներ, և օրհնյալ և սուրբ սերունդ լինի քո բոլոր սերունդը:
19 Եվ քանի որ դու թարմացրել ես քո մոր հոգին նրա կյանքի ընթացքում, նրա արգանդը, ով ծնել է քեզ, օրհնում է քեզ այսպես, [Իմ ջերմությունը] և իմ կրծքերը օրհնում են քեզ, և իմ բերանը և իմ լեզուն մեծապես գովաբանում են քեզ:
20 Աճի՛ր և տարածի՛ր երկրի վրա, և քո սերունդը հավիտյան կատարյալ լինի երկնքի ու երկրի ուրախության մեջ. Եվ թող քո սերմը ուրախանա, Եվ խաղաղության մեծ օրը թող խաղաղություն ունենա:
21 Եվ թող քո անունը և քո սերունդը մնա բոլոր դարերում, և թող Բարձրյալ Աստված լինի նրանց Աստվածը, և թող արդարության Աստվածը բնակվի նրանց հետ, և թող նրանցով կառուցվի նրա սրբարանը հավիտյանս հավիտյան:
22 Երանի նրան, ով օրհնում է քեզ, և ամեն մարմին, որ քեզ սուտ անիծում է, թող անիծված լինի»:
23 Նա համբուրեց նրան և ասաց. «Թող աշխարհի Տերը սիրի քեզ, ինչպես քո մոր սիրտն ու նրա սերը ցնծա քեզնով և օրհնի քեզ»: Եվ նա դադարեց օրհնելուց:

ԳԼՈՒԽ 26

1 Եվ այս շաբաթվա յոթերորդ տարում Իսահակը կանչեց Եսավին՝ իր ավագ որդուն, և ասաց նրան. իմ մահը.
2 Եվ հիմա վերցրու քո որսորդական զենքերը քո կապարակն ու աղեղը, և դուրս արի դաշտ, և որսացիր և բռնիր ինձ (որսի միս), որդի՛ս, և պատրաստիր ինձ այնպիսի համեղ միս, ինչպիսին իմ հոգին է սիրում, և բեր ինձ այն. Ես կարող եմ ուտել, և իմ հոգին օրհնի քեզ իմ մահից առաջ»:
3 Բայց Ռեբեկան լսեց, որ Իսահակը խոսում էր Եսավի հետ:
4 Եվ Եսավը վաղ դուրս եկավ դաշտ՝ որսի, բռնելու և իր հոր մոտ տուն բերելու:
5 Ռեբեկան կանչեց իր որդուն՝ Հակոբին, և ասաց նրան. ինձ դա
6 Ես կարող եմ ուտել և օրհնել քեզ Տիրոջ առջև, նախքան մահանալը: Եվ հիմա, որդի՛ս, լսիր իմ ձայնը այն բանում, որ ես պատվիրում եմ քեզ. քո հոր համար այնպիսի համեղ միս, ինչպիսին նա սիրում է, և դու կբերես (այն) քո հորը, որպեսզի նա ուտի և օրհնի քեզ Տիրոջ առջև, նախքան իր մահը, և դու կարողանաս լինել. օրհնված:
7 Եվ Հակոբն ասաց իր մորը՝ Ռեբեկային. «Մայրի՛կ, ես չեմ պահի այն բանը, որ հայրս ուտում է և հաճելի կլինի նրան: Միայն թե ես վախենում եմ, մայրս, որ նա կճանաչի իմ ձայնը և կամենա դիպչել ինձ:
8 Եվ դու գիտես, որ ես հարթ եմ, իսկ Եսավը՝ իմ եղբայրը, մազոտ է, և ես նրա աչքի առաջ կհայտնվեմ որպես չարագործ և կանեմ այն գործը, որը նա ինձ չէր պատվիրել, և նա կբարկանա ինձ վրա, Ես իմ վրա անեծք կբերեմ և ոչ թե օրհնություն»:
9 Եվ Ռեբեկան՝ նրա մայրը, ասաց նրան.
10 Եվ Հակոբը լսեց իր մոր՝ Ռեբեկայի ձայնը, և գնաց և բերեց այծերի երկու լավ ու հաստ ուլ, և բերեց դրանք

իր մոր մոտ, և նրա մայրը պատրաստեց նրանց այնպիսի համեղ միս, ինչպիսին նա էր սիրում:

11 Ռեբեկան վերցրեց իր ավագ որդու՝ Եսավի բարի անձրևը, որն իր հետ էր տանը, և հագցրեց իր կրտսեր որդուն՝ Հակոբին, և մանուկների մորթին դրեց նրա ձեռքերի և ափերի վրա: նրա պարանոցի բաց հատվածները.

12 Նա իր պատրաստած միսն ու հացը տվեց իր որդի Հակոբի ձեռքը:

13 Յակոբը մտաւ իր հօր մօտ ու ասաց. «Ես քո որդին եմ, ինչպէս պատուիրեցիր ինձ, արեցի. վեր կաց, նստիր ու կեր իմ բռնածից, հայր, որ քո հոգին օրհնի ինձ»:

14 Իսահակն ասաց իր որդուն.

15 Եվ Հակոբն ասաց. «Որովհետև քո Տեր Աստվածը ինձ գտավ»:

16 Իսահակն ասաց նրան.

17 Եվ Հակոբը մոտեցավ իր հոր՝ Իսահակին, և նա զգաց նրան ու ասաց. «Ձայնը Հակոբի ձայնն է, իսկ ձեռքերը Եսավի ձեռքերն են»:

18 և նա չտեսավ նրան, որովհետև երկնքից տնտեսություն էր՝ հեռացնելու նրա ըմբռնման ուժը, և Իսահակը չնկատեց, որովհետև նրա ձեռքերը մազոտ էին, ինչպես իր եղբայր Եսավինը, և նա օրհնեց նրան:

19 Նա ասաց. «Դո՞ւ ես իմ որդի Եսավը: «Ես քո որդին եմ», և նա ասաց. «Մոտեցիր ինձ, որ ուտեմ քո բռնածից, որդի՛ս, որ իմ հոգին օրհնի քեզ»:

20 Եվ նա մոտեցրեց նրան, և նա կերավ, և նա բերեց նրան գինի, և նա խմեց:

21 Նրա հայրը՝ Իսահակը, ասաց նրան.

22 Եվ նա մոտեցավ և համբուրեց նրան: Եվ նա զգաց իր հագուստի հոտը, օրհնեց նրան և ասաց. «Ահա, իմ որդու հոտը նման է <լիարժեք> արտի հոտին, որը Տերն է օրհնել:

23 Եվ թող Տերը քեզ տա երկնքի ցողից և երկրի ցողից, առատ ցորեն ու ձեթ: Թող ազգերը ծառայեն քեզ, և ժողովուրդները խոնարհվեն քեզ առաջ:

24 Տէր եղիր քո եղբայրներին, Եւ քո մօր որդիները թող խոնարհուեն քեզ. Եվ թող բոլոր օրհնությունները, որոնցով Տերն օրհնեց ինձ և օրհնեց Աբրահամին՝ իմ հորը. Քեզ և քո սերնդին ընդմիշտ շնորհվի. Անիծյալ լինի քեզ անիծողը և օրհնյալ լինի նա, ով օրհնում է քեզ»:

25 Եվ եղավ այնպես, որ հենց որ Իսահակը վերջացրեց իր որդի Հակոբին օրհնելը, և Հակոբը դուրս եկավ իր հոր Իսահակից, նա թաքնվեց, իսկ Եսավը՝ նրա եղբայրը, եկավ նրա որսից:

26 Նա նաև անուշահոտ միս պատրաստեց և բերեց իր հորը և ասաց իր հորը.

27 Նրա հայրը՝ Իսահակը, նրան ասաց. «Ո՞վ ես դու. «Եվ նա ասաց նրան. «Ես քո անդրանիկն եմ, քո որդի Եսավ, ես արեցի այն, ինչ դու ինձ պատվիրեցիր»:

28 Եվ Իսահակը շատ զարմացավ և ասաց. և նրա բոլոր սերունդները հավիտյան»:

29 Եվ եղավ այնպես, երբ Եսավը լսեց իր հոր՝ Իսահակի խոսքերը, նա աղաղակեց չափազանց մեծ և դառն աղաղակով և ասաց իր հորը.

30 Եվ նա ասաց նրան. «Քո եղբայրը նենգությամբ եկավ և վերցրեց քո օրհնությունը»: Նա ասաց. «Հիմա ես գիտեմ, թե ինչու է նրա անունը Հակոբ կոչվել. ահա, նա այս երկու անգամ փոխարինեց ինձ. նա խլեց իմ ծննդյան իրավունքը, և այժմ վերցրեց իմ օրհնությունը»:

31 Նա ասաց. «Մի՞թե դու ինձ համար օրհնություն չպահեցիր, հայր»: Իսահակը պատասխանեց և ասաց Եսավին. «Ահա ես նրան դարձրի քո տերը, և նրա բոլոր եղբայրներին տվեցի նրան որպես ծառաներ և առատ ցորենով, գինիով և յուղով զորացրի նրան: Իսկ հիմա ի՞նչ անեմ: քեզ համար, որդի՛ս»:

32 Եսավն ասաց իր հորը՝ Իսահակին. «Մեկ օրհնություն ունե՞ս, ով հայր: Օրհնիր ինձ (նույնիսկ) ինձ, հայր.

33 Եվ Եսավը բարձրացրեց իր ձայնը և լաց եղավ: Իսահակը պատասխանեց ու ասաց նրան.

34 Եվ քո սրով կապրես, և քո եղբորը կծառայես: Եվ կլինի այնպես, որ երբ մեծանաս և նրա լուծը թոթափես քո վզից, կատարյալ մեղք կգործես մինչև մահ, և քո սերունդը կվերանա երկնքի տակից»:

35 Եսավը շարունակում էր սպառնալ Հակոբին այն օրհնության համար, որով իր հայրը օրհնեց նրան, և նա ասաց իր սրտում.

ԳԼՈՒԽ 27

1 Նրա ավագ որդու՝ Եսավի խոսքերը երազում ասացին Ռեբեկային, և Ռեբեկան մարդ ուղարկեց ու կանչեց իր կրտսեր որդուն՝ Հակոբին.

2 և ասաց նրան. «Ահա քո եղբայր Եսավը վրեժ կլուծի քեզանից, որպեսզի սպանի քեզ:

3 Ուրեմն, որդի՛ս, հնազանդվիր իմ ձայնին, և վեր կաց և փախիր իմ եղբայր Լաբանի մոտ՝ Խառան, և մնա նրա հետ մի քանի օր, մինչև որ քո եղբոր բարկությունը դադարի, և նա հեռացնի իր բարկությունը քեզնից և մոռանա: այն ամենը, ինչ դու արել ես. ապա ես կուղարկեմ և այնտեղից քեզ կբերեմ»:

4 Յակոբն ասաց. «Ես չեմ վախենում. եթե նա կամենա սպանել ինձ, ես կսպանեմ նրան»:

5 Բայց նա ասաց նրան.

6 Եվ Հակոբն ասաց իր մորը՝ Ռեբեկային. «Ահա, դու գիտես, որ իմ հայրը ծերացել է և չի տեսնում, որովհետև նրա աչքերը բթացել են, և եթե ես թողնեմ նրան, դա վատ կլինի նրա աչքում, որովհետև ես թողնում եմ նրան և գնում: հեռու քեզնից, և հայրս կբարկանա և անիծի ինձ: ես չեմ գնա; երբ նա ինձ ուղարկի, այն ժամանակ միայն ես կգնամ»:

7 Ռեբեկան ասաց Հակոբին. «Ես կմտնեմ և կխոսեմ նրա հետ, և նա կուղարկի քեզ»:

8 Ռեբեկան ներս մտավ և Իսահակին ասաց. և եթե Հակոբը երկրի նման դուստրերից կին առնի, ես ի՞նչ նպատակով եմ ապրելու, որովհետև Քանանի աղջիկները չար են»:

9 Իսահակը կանչեց Հակոբին, օրհնեց նրան, խրատեց և ասաց նրան.

10 Վեր կաց և գնա Միջագետք՝ քո մոր հոր՝ Բաթուելի տունը, և այնտեղից քեզ կին առ քո մոր եղբոր՝ Լաբանի դուստրերից:

11 Եվ Ամենակարող Աստված օրհնի քեզ և շատացնի ու բազմացնի քեզ, որպեսզի դու դառնաս ազգերի խումբ, և տաս քեզ իմ հայր Աբրահամի օրհնությունները քեզ և քեզնից հետո քո սերնդին, որպեսզի դու ժառանգես քո պանդխտության երկիրը և բոլորը: այն երկիրը, որ Աստված տվեց Աբրահամին. գնա, որդի՛ս, խաղաղությամբ»:

12 Իսահակը Յակոբին արձակեց, եւ նա գնաց Միջագետք Ասորի Բաթուէլի որդի Լաբանի մօտ՝ Յակոբի մօր՝ Ռեբեկայի եղբօրը:
13 Եվ եղավ այնպես, երբ Հակոբը վեր կացավ Միջագետք գնալու համար, Ռեբեկայի ոգին տրտմեց իր որդու համար, և նա լաց եղավ:
14 Իսահակն ասաց Ռեբեկային. քանզի նա գնում է խաղաղությամբ, և նա կվերադառնա խաղաղությամբ:
15 Բարձրյալ Աստված կպահի նրան ամեն չարիքից և նրա հետ կլինի. քանզի Նա չի թողնի նրան իր բոլոր օրերում.
16Որովհետև ես գիտեմ, որ նրա ճանապարհները ամեն ինչում բարգավաճ կլինեն, ուր էլ որ նա գնա, մինչև որ նա խաղաղությամբ վերադառնա մեզ մոտ, և մենք նրան խաղաղությամբ տեսնենք:
17 Նրա պատճառով մի՛ վախեցիր, քույր իմ, որովհետև նա ուղիղ ճանապարհի վրա է և կատարյալ մարդ է, և նա հավատարիմ է և չի կորչի: Լաց մի՛ եղիր»:
18 Իսահակը մխիթարեց Ռեբեկային իր որդի Հակոբի համար և օրհնեց նրան:
19 Եվ Հակոբը երդման ջրհորից գնաց, որ գնա Խառան՝ քառասունչորսերորդ հոբելյանի երկրորդ շաբաթվա առաջին տարում, և եկավ Լուզ՝ լեռների վրա, այսինքն՝ Բեթել, առաջինի նորալուսնի օրը: այս շաբաթվա ամիսը, [2115 AM], և նա երեկոյան ժամին եկավ այդ տեղը և այդ գիշեր ճանապարհից թեքվեց դեպի արևմուտք, և նա այնտեղ քնեց. քանզի արևը մայր էր մտել:
20 Եվ նա վերցրեց այդ վայրի քարերից մեկը և դրեց իր գլխին ծառի տակ, և նա մենակ էր գնում, և քնեց:
21 Եվ նա երազ տեսավ այդ գիշեր, և ահա մի սանդուղք կանգնեցված է երկրի վրա, և դրա գագաթը հասնում էր դեպի երկինք, և ահա Տիրոջ հրեշտակները բարձրացան և իջան դրա վրա, և ահա Տերը կանգնեց դրա վրա:
22 Նա խոսեց Հակոբի հետ և ասաց. «Ես Աբրահամի Տեր Աստվածն եմ, քո հայրը և Իսահակի Աստվածը. այն երկիրը, որի վրա դու քնած ես, քեզ կտամ, և քեզնից հետո քո սերնդին:
23 Եվ քո սերունդը կլինի ինչպես երկրի փոշին, և դու կշատացնես դեպի արևմուտք և դեպի արևելք, դեպի հյուսիս և հարավ, և քեզնով և քո սերնդով կօրհնվեն ազգերի բոլոր տոհմերը:
24 Եվ ահա, ես քեզ հետ կլինեմ և կպահեմ քեզ ուր էլ որ գնաս, և ես քեզ նորից կբերեմ այս երկիր խաղաղությամբ. քանզի ես քեզ չեմ թողնի, մինչև չանեմ այն ամենը, ինչ ասել եմ քեզ»:
25 Յակոբն արթնացաւ քնից ու ասաց. Եվ նա վախեցավ և ասաց. «Սարսափելի է այս վայրը, որը ոչ այլ ինչ է, քան Աստծո տունը, և սա երկնքի դարպասն է»:
26 Յակոբը առաւօտ կանուխ վեր կացաւ, վերցրեց այն քարը, որ դրել էր իր գլխի տակ, կանգնեցրեց որպես նշանի սյուն, և յուղ լցրեց դրա գլխին: Նա այդ վայրի անունը դրեց Բեթել. բայց տեղանքի անունը սկզբում Լուզ էր:
27 Եվ Հակոբը ուխտ երդվեց Տիրոջն ասելով. «Եթե Տերը կամենա ինձ հետ լինել և ինձ պահի այս ճանապարհով, որ ես գնամ, և ինձ հաց տա ուտելու և հագուստ հագնելու, որպեսզի ես նորից գամ. իմ հօր տունը խաղաղութեամբ, այն ատեն Տէրը պիտի ըլլայ իմ Աստուածը, եւ այս քարը, որ որպէս նշան դրած եմ այս վայրին մէջ, պիտի ըլլայ Տէրոջ տունը, եւ այն ամէնը, ինչ դու տաս: ինծի տասներորդը պիտի տամ քեզ, Աստուած իմ»:

ԳԼՈՒԽ 28

1 Եվ նա գնաց իր ճանապարհը և եկավ արևելյան երկիր՝ Ռեբեկայի եղբոր՝ Լաբանի մոտ, և նա նրա հետ էր, և մեկ շաբաթ նրան ծառայեց իր աղջկա՝ Ռաքելի համար:
2 Եվ երրորդ շաբաթվա առաջին տարում [2122 AM] նա ասաց նրան. «Տուր ինձ իմ կնոջը, որի համար ես քեզ յոթ տարի ծառայել եմ»: Լաբանն ասաց Հակոբին. «Ես քեզ կտամ քո կինը»:
3 Լաբանը խնջույք արեց, վերցրեց իր ավագ աղջկան՝ Լիային, կին տվեց Հակոբին և նրա աղախինը Զելփային տվեց որպես աղախին: և Հակոբը չգիտեր, քանի որ կարծում էր, թե նա Ռաքելն է:
4 Եվ նա մտավ նրա մոտ, և ահա նա Լիան էր. Յակոբը բարկացաւ Լաբանի վրայ ու ասաց նրան. Չէ՞ որ ես քեզ ծառայեցի Ռաքելի և ոչ Լիայի համար: Ինչո՞ւ ես ինձ անիրավություն արել:
5 Վերցրու քո աղջկան, և ես կգնամ. որովհետև դու ինձ չարություն արեցիր»: Որովհետեւ Յակոբը Ռաքէլին աւելի սիրեց, քան Լիային. քանզի Լիայի աչքերը թույլ էին, բայց նրա կերպարանքը՝ շատ գեղեցիկ. բայց Ռաքելը ուներ գեղեցիկ աչքեր և գեղեցիկ ու շատ գեղեցիկ կերպարանք:
6 Լաբանն ասաց Հակոբին. «Մեր երկրում այդպես չէ, որ կրտսերը մեծից առաջ տանք»: Եվ դա անելը ճիշտ չէ. որովհետև այսպես է կարգված և գրված երկնային տախտակների մեջ, որ ոչ ոք չպետք է տա իր կրտսեր աղջկան ավագի առաջ. բայց ավագը նախ տալիս է, իսկ հետո կրտսերին, և ով այդպես է անում, նրա դեմ հանցանք է դնում երկնքում, և արդար չէ, որ այս բանն անի, որովհետև այս գործը չար է Տիրոջ առաջ:
7 Պատվիրիր Իսրայելի որդիներին, որ նրանք այս բանը չանեն. թող չտանեն ու չտան փոքրին, նախքան մեծին տալը, որովհետև դա շատ չար է:
8 Լաբանն ասաց Հակոբին. «Թող անցնեն այս տոնի յոթ օրը, և ես Ռաքելին կտամ քեզ, որպեսզի դու ինձ ծառայես ևս յոթ տարի, որպեսզի արածես իմ ոչխարներին, ինչպես որ արեցիր նախորդ շաբաթում: .
9 Եվ այն օրը, երբ լրացան Լիայի տոնի յոթ օրը, Լաբանը Ռաքելին տվեց Հակոբին, որպեսզի նա ծառայի նրան ևս յոթ տարի, և նա որպես աղախին տուեց Զելփայի քրոջը՝ Ռաքէլ Բալլային:
10 Եվ ևս յոթ տարի նա ծառայեց Ռաքելի համար, որովհետև Լիան իզուր էր տրվել նրան:
11 Եվ Տերը բացեց Լիայի արգանդը, և նա հղիացավ և Հակոբին որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Ռուբեն իններորդ ամսվա տասնչորսերորդ օրը՝ երրորդ շաբաթվա առաջին տարում: [2122 AM]
12 Բայց Ռաքելի արգանդը փակ էր, որովհետև Տերը տեսավ, որ Լիային ատում էին, և Ռաքելը սիրում էր:
13 Եվ կրկին Հակոբը մտավ Լիայի մոտ, և նա հղիացավ, և Հակոբին ծնեց երկրորդ որդի, և նա նրա անունը դրեց Սիմեոն, տասներորդ ամսվա քսանմեկին և այս շաբաթվա երրորդ տարում: [2124 AM]
14 Եվ Հակոբը դարձյալ մտավ Լիայի մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց նրան երրորդ որդի, և նա նրա անունը

դրեց Ղևի, այս շաբաթվա վեցերորդ տարվա առաջին ամսվա նորալուսինին: [2127 AM]
15 Եվ դարձյալ Հակոբը մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց նրան չորրորդ որդի, և նա նրա անունը դրեց Հուդա՝ չորրորդ շաբաթվա առաջին տարվա երրորդ ամսվա տասնիհինգին: [2129 AM]
16 Այս ամենի համար Ռաքելը նախանձեց Լիային, քանի որ նա չծնեց, և նա ասաց Հակոբին. «Ինձ զավակներ տուր»: Հակոբն ասաց. «Քո արգանդի պտուղները քեզնից խնայե՞լ եմ: Ես քեզ թողե՞լ եմ»:
17 Երբ Ռաքելը տեսավ, որ Լիան չորս որդի է ծնել Հակոբի համար՝ Ռուբենին, Շմավոնին, Ղևիին ու Հուդային, ասաց նրան. (Եվ նա իր աղախինը Բիլլային տվեց կնոջը):
18 Եվ նա մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց նրան մի որդի, և նա նրա անունը դրեց Դան՝ երրորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում, վեցերորդ ամսվա իններորդ օրը: [2127 AM]
19 Յակոբը դարձեալ մտաւ Բալլա երկրորդ անգամ, եւ նա յղիացաւ, եւ Յակոբին եւս մի որդի ծնեց, եւ Ռաքէլը նրա անունը դրեց Նեփթաղիմ՝ չորրորդ շաբաթվա երկրորդ տարում, յոթերորդ ամսվա հինգերորդ օրը: [2130 AM]
20 Եվ երբ Լիան տեսավ, որ նա ստերջացել է և չի ծնել, նախանձեց Ռաքելին, և նա նույնպես իր աղախնին Զիլփային տվեց Հակոբին կին, և նա հղիացավ և մի որդի ծնեց, և Լիան տասներկուերորդ օրը նրա անունը Գադ դրեց. ութերորդ ամսվա, չորրորդ շաբաթվա երրորդ տարում: [2131 AM]
21 Եվ նա նորից մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց նրան երկրորդ որդի, և Լիան նրա անունը դրեց Ասեր՝ տասնմեկերորդ ամսվա երկրորդ օրը, չորրորդ շաբաթվա հինգերորդ տարում: [2133 AM]
22 Եվ Հակոբը մտավ Լիայի մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց մի որդի, և նա նրա անունը դրեց Իսաքար, հինգերորդ ամսվա չորրորդ օրը, չորրորդ շաբաթվա չորրորդ տարում, [2132 AM], և նա տվեց նրան մի բուժքույր.
23 Եվ Հակոբը նորից մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ և ծնեց երկու երեխա՝ որդի և դուստր, և նա որդու անունը դրեց Զաբուղոն, իսկ դստեր անունը՝ Դինա, յոթերորդի յոթերորդ օրը: ամիս, չորրորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում: [2134 AM]
24 Եվ Տերը ողորմեց Ռաքելին և բացեց նրա արգանդը, և նա հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նրա անունը դրեց Հովսեփ՝ չորրորդ ամսվա նորալուսնի օրը՝ այս չորրորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում: [2134 AM]
25 Եվ այն օրերին, երբ ծնվեց Հովսեփը, Հակոբն ասաց Լաբանին. որովհետև ես լրացրեցի այն տարիները, երբ ծառայեցի քեզ քո երկու դուստրերի համար, և ես կգնամ իմ հոր տուն»:
26 Լաբանն ասաց Հակոբին. «Քո վարձի համար ինձ հետ մնա և դարձյալ ինձ համար արածիր իմ հոտը և վերցրու քո վարձը»:
27 Եվ նրանք պայմանավորվեցին միմյանց հետ, որ նա իրեն վարձատրի այն գառների և ուլունքների, որոնք ծնվել են սև, խայտաբղետ և սպիտակ, (դրանք) պետք է լինեն նրա վարձը:
28 Եվ բոլոր ոչխարները բծավոր, խայտաբղետ և սև, տարբեր նշաններով դուրս բերեցին, և նրանք նորից իրենց նման գառներ բերեցին, և բոլոր հայտնաբերվածները Հակոբինն էին, իսկ նրանք, որոնք չէին, Լաբանինն էին:
29Եւ Յակոբի ունեցուածքը չափազանց շատացան, եւ նա ունէր արջառներ, ոչխարներ, էշեր, ուղտեր, ծառաներ ու աղախիններ:
30 Լաբանն ու նրա որդիները նախանձեցին Հակոբին, և Լաբանը հետ վերցրեց նրա ոչխարները նրանից, և նա դիտեց նրան չար մտադրությամբ:

ԳԼՈՒԽ 29

1 Եվ եղավ այնպես, երբ Ռաքելը ծնեց Հովսեփին, Լաբանը գնաց իր ոչխարները խուզելու. քանզի երեք օրուան ճանապարհ էին հեռու նրանից:
2 Եվ Հակոբը տեսավ, որ Լաբանը պատրաստվում էր խուզել իր ոչխարները, և Հակոբը կանչեց Լիային ու Ռաքելին և բարիությամբ ասաց նրանց, որ նրանք նրա հետ գան Քանանի երկիրը:
3 Որովհետև նա պատմեց նրանց, թե ինչպես է երազում տեսել ամեն ինչ, նույնիսկ այն ամենը, ինչ ասել էր նրան, որ վերադառնա իր հոր տուն, և նրանք ասացին.
4 Եվ Հակոբը օրհնեց իր հոր՝ Իսահակի Աստծուն և իր հոր հոր՝ Աբրահամի Աստծուն, և նա վեր կացավ, նստեց իր կանանց ու իր երեխաներին, վերցրեց իր ամբողջ ունեցվածքը, անցավ գետը և եկավ Գաղաադի երկիրը, և Հակոբը թաքցրեց իր մտադրությունը Լաբանից և չասաց նրան:
5 Չորրորդ շաբաթվա յոթերորդ տարում Հակոբը շրջվեց դեպի Գաղաադը առաջին ամսվա քսանմեկերորդ ամսին: [2135 AM] Լաբանը հետապնդեց նրան և հասավ Հակոբին Գաղաադ լեռան վրա երրորդ ամսում՝ տասներեքերորդ ամսին:
6 Եվ Տերը թույլ չտվեց, որ նա վիրավորի Հակոբին. որովհետեւ գիշերը երազի մէջ երեւաց անոր: Լաբանը խօսեց Յակոբի հետ.
7 Եվ այդ օրերի տասնհինգերորդ օրը Հակոբը խնջույք արեց Լաբանի և բոլոր նրանց համար, ովքեր եկել էին նրա հետ, և Հակոբը երդվեց Լաբանին այդ օրը, և Լաբանը նաև Հակոբին, որ Գաղաադի լեռը չարությամբ չանցնի մյուսի մոտ: նպատակը:
8 Նա այնտեղ մի կույտ շինեց վկայի համար. ուստի այդ վայրի անունը այս կույտի անունով կոչվում է «Վկաների կույտ»:
9 Բայց մինչ այդ նրանք Գաղաադի երկիրը Ռաֆայմների երկիր էին կոչում. որովհետև դա Ռաֆայիմների երկիրն էր, և այնտեղ ծնվեցին ռաֆայմները, հսկաներ, որոնց հասակը տասը, ինը, ութը մինչև յոթ կանգուն էր:
10 Եվ նրանց բնակությունը Ամմոնի որդիների երկրից էր մինչև Հերմոն լեռը, և նրանց թագավորության նստավայրերն էին Քարնաիմը և Աշտարոթը, Եդրեյը, Միսուրը և Բեոնը:
11 Եվ Տերը կործանեց նրանց իրենց չար գործերի պատճառով. որովհետև նրանք շատ չար էին, և ամորհացիները բնակվում էին նրանց փոխարեն՝ ամբարիշտ ու մեղավոր, և այսօր չկա ոչ մի ժողովուրդ, որը լիովին գործեց նրանց բոլոր մեղքերը, և նրանք այլևս երկար կյանք չունեն երկրի վրա:
12 Եվ Հակոբը ճանապարհեց Լաբանին, և նա գնաց Միջագետք՝ Արևելքի երկիր, և Հակոբը վերադարձավ Գաղաադի երկիրը:

13 Նա անցավ Յաբոկի վրայով իններորդ ամսում՝ տասնմեկերորդ օրը: Այդ օրը նրա եղբայր Եսավը եկավ նրա մոտ, և նա հաշտվեց նրա հետ և գնաց նրանից Սեյրի երկիրը, իսկ Հակոբը բնակվեց վրաններում:
14 Եվ այս հոբելյանի հինգերորդ շաբաթվա առաջին տարում նա անցավ Հորդանանը և բնակվեց Հորդանանի այն կողմում, և նա արածեց իր ոչխարներին կույտի ծովից մինչև Բեթսան, և մինչև Դոթան և դեպի անտառը: Ակրաբիմ.
15 Եվ նա ուղարկեց իր հորը՝ Իսահակին, իր ողջ ունեցվածքից, հագուստից, ուտելիքից, միսից, խմիչքից, կաթից, կարագից, պանիրից և ձորի որոշ խուրմերից:
16 Եվ նրա մորը՝ Ռեբեկային, նույնպես տարին չորս անգամ՝ ամիսների միջև՝ հերկելու և հնձելու, և աշնան ու անձրևի միջև ընկած ժամանակահատվածում, և ձմռան ու գարնան միջև՝ մինչև Աբրահամի աշտարակը:
17 Որովհետև Իսահակը վերադարձել էր երդման ջրհորից և բարձրացել էր իր հոր՝ Աբրահամի աշտարակը, և այնտեղ բնակվեց իր որդի Եսավից առանձին:
18 Որովհետև այն օրերին, երբ Հակոբը գնաց Միջագետք, Եսավը կին առավ Իսմայելի դուստր Մաղաղաթին, և նա հավաքեց իր հոր և իր կանանց բոլոր հոտերը, վեր ելավ և բնակվեց Սեիր լեռան վրա, և թողեց Իսահակին: նրա հայրը միայնակ Երդման ջրհորում:
19 Եվ Իսահակը բարձրացավ Երդման ջրհորից և բնակվեց իր հոր՝ Աբրահամի աշտարակում՝ Քեբրոնի լեռներում,
20 Եվ այնտեղ Հակոբը ուղարկում էր այն ամենը, ինչ նա ուղարկում էր իր հորն ու մորը ժամանակ առ ժամանակ, այն ամենը, ինչ նրանց կարիքն ուներ, և նրանք օրհնեցին Հակոբին իրենց ամբողջ սրտով և իրենց ամբողջ հոգով:

ԳԼՈՒԽ 30

1 Եվ վեցերորդ շաբաթվա առաջին տարում նա չորրորդ ամսին խաղաղությամբ բարձրացավ Սաղեմ՝ Սյուքեմից արևելք:
2 Եվ այնտեղ տարան Դինային՝ Հակոբի աղջկան, երկրի իշխան Խևացի Համորի որդի Սյուքեմի տունը, և նա պառկեց նրա հետ և պղծեց նրան, և նա մի փոքրիկ աղջիկ էր. տասներկու տարեկան երեխա.
3 Նա աղաչում էր իր հորն ու նրա եղբայրներին, որ նա իրեն կին տան: Յակոբն ու նրա որդիները բարկացան Սիւքէմի մարդկանց վրայ. քանի որ նրանք պղծել էին իրենց քրոջը՝ Դինային, և նրանք չար մտադրությամբ խոսեցին նրանց հետ և խաբեությամբ վարվեցին նրանց հետ և խաբեցին նրանց:
4 Սիմեոնն ու Ղևին անսպասելիորեն եկան Սյուքեմ և դատաստան արեցին Սյուքեմի բոլոր մարդկանց վրա և սպանեցին բոլոր այն մարդկանց, ում գտան այնտեղ, և ոչ մեկին չթողեցին այնտեղ. քույր Դինա.
5 Եվ այսպես, այսուհետև թող չլինի, որ Իսրայելի դուստրը պղծվի. որովհետև երկնքում դատաստան է սահմանվել նրանց դեմ, որ նրանք սրով ոչնչացնեն սյուքեմացիների բոլոր մարդկանց, որովհետև նրանք ամոթանք են արել Իսրայելում:
6 Եվ Տերը նրանց մատնեց Հակոբի որդիների ձեռքը, որպեսզի նրանք կարողանան ոչնչացնել նրանց սրով և դատաստան իրականացնել նրանց վրա, և որ Իսրայելում այլևս այդպես չվարվի, որ Իսրայելի կույսը պղծվի:
7 Եթէ Իսրայէլի մէջ մէկը կամենայ իր աղջկան կամ իր քրոջը տալ որեւէ մարդու, ով հեթանոսների սերնդից է, նա անպայման պիտի մեռնի, եւ նրան քարկոծեն: քանի որ նա ամոթ է արել Իսրայելում. և կնոջը կրակով պիտի այրեն, քանի որ նա անարգել է իր հոր տան անունը, և նա արմատախիլ է լինելու Իսրայելից:
8 Եվ Իսրայելում շնացող ու անմաքրություն թող չգտնվի երկրի բոլոր սերունդների ընթացքում. Որովհետեւ Իսրայէլը սուրբ է Տիրոջ համար, եւ ամէն մարդ, ով պղծել է այն, անպայման պիտի մեռնի. նրան քարերով պիտի քարկոծեն:
9 Որովհետև այսպես է կարգվել և գրվել երկնային տախտակների մեջ Իսրայելի ողջ սերնդի համար.
10 Եվ այս օրենքի համար օրերի սահման չկա, ոչ թողություն, ոչ էլ քավություն, այլ այն մարդը, ով պղծել է իր աղջկան, պետք է արմատախիլ արվի ամբողջ Իսրայելի մեջ, որովհետև նա իր սերնդից տվել է Մողոքին, ամբարտաւանաբար այն պղծելու համար:
11 Եվ դու, Մովսես, պատվիրիր Իսրայելի որդիներին և հորդորիր նրանց, որ իրենց աղջիկներին չտան հեթանոսներին և իրենց որդիների փոխարեն չվերցնեն հեթանոսների դուստրերից որևէ մեկին, որովհետև դա գարշելի է Տիրոջ առաջ:
12 Դրա համար ես Օրենքի խոսքերով քեզ համար գրեցի Սյուքեմիների բոլոր գործերը, որ նրանք արեցին Դինայի դեմ, և ինչպես ասացին Հակոբի որդիները՝ ասելով. «Մեր աղջկան չենք տա մի մարդու, անթլփատ; քանի որ դա նախատինք էր մեզ համար»:
13 Եվ դա նախատինք է Իսրայելի, պարողների և հեթանոսների աղջիկներին բռնողների համար. քանզի սա պիղծ է և պիղծ Իսրայելի համար:
14Եւ Իսրայէլը այս պղծութիւնից ազատ չի լինի, եթէ հեթանոսների աղջիկներից կին ունենայ, կամ իր աղջիկներից մէկը տուի մի մարդու, որը հեթանոսներից է:
15 Որովհետև պատուհասի վրա կլինի ժանտախտի վրա և անեծքի վրա անեծքի վրա, և ամեն դատաստան, պատուհաս ու անեծք կլինի նրա վրա. Տեր, կամ նրանք, ովքեր պղծում են Նրա սուրբ անունը, (այդ դեպքում) ամբողջ ազգը միասին կդատվի այս մարդու բոլոր անմաքրության և պղծության համար:
16 Եվ ոչ անձերի հանդեպ հարգանք չի լինի [և ոչ անձերի հանդեպ վերաբերմունք], ոչ էլ նրա ձեռքից պտուղներ, ընծաներ, ողջակեզներ և ճարպեր ընդունել, ոչ էլ քաղցր հոտի բուրմունք, որպեսզի ընդունեն այն. տղամարդ կամ կին Իսրայելում, ով պղծում է սրբարանը:
17 Դրա համար ես քեզ պատվիրեցի ասելով. «Այս վկայությունը վկայիր Իսրայելին. տե՛ս, թե ինչպես են սյուքեմացիներն ու նրանց որդիները. ինչպես նրանք մատնվեցին Հակոբի երկու որդիների ձեռքը, և նրանք սպանեցին նրանց տանջանքների տակ, և դա տեղի ունեցավ. (համարվում է) նրանց արդարության համար, և դա գրված է նրանց արդարության համար:
18 Եւ Ղեւիի սերունդը ընտրուեցաւ քահանայութեան համար եւ Ղեւտացի լինելու, որպէսզի նրանք ծառայեն Տիրոջ առաջ, ինչպէս մենք՝ յաւիտեան, եւ որ Ղեւին ու նրա որդիները յաւիտեան օրհնուեն. որովհետև նա նախանձախնդիր էր արդարություն, դատաստան և

վրեժ լուծելու բոլոր նրանց վրա, ովքեր ելան Իսրայելի դեմ:
19 Եվ այսպես, որպես վկայություն նրա օգտին գրում են երկնային տախտակների վրա օրհնություն և արդարություն բոլորի Աստծո առաջ.
20 Եվ մենք հիշում ենք այն արդարությունը, որը մարդը կատարեց իր կյանքի ընթացքում, տարվա բոլոր ժամանակաշրջաններում. մինչև հազար սերունդ նրանք կգրանցեն այն, և այն կգա իրեն և նրա հետնորդներին, և նա գրանցված է երկնային տախտակների վրա որպես ընկեր և արդար մարդ:
21 Այս ամբողջ պատմությունը ես գրել եմ քեզ համար և պատվիրել եմ ասել Իսրայելի որդիներին, որ նրանք չպետք է մեղք գործեն, չխախտեն կանոնները և չխախտեն ուխտը, որը սահմանվել է նրանց համար, այլ որ նրանք կատարեն. այն և գրանցվեք որպես ընկերներ:
22 Բայց եթե նրանք ամեն կերպ օրհնազանցություն անեն և անմաքրություն գործեն, նրանք կգրվեն երկնային տախտակների վրա որպես հակառակորդներ, և նրանք կկործանվեն կյանքի գրքից և կգրվեն նրանց գրքում, ովքեր կկործանվեն և կգրանցվեն. նրանց հետ, ովքեր արմատախիլ կլինեն երկրից:
23 Եվ այն օրը, երբ Հակոբի որդիները սպանեցին Սյուքեմին, երկնքում նրանց օգտին գրված գրություն գրվեց, որ նրանք արդարություն, ուղղամտություն և վրեժխնդրություն են արել մեղավորների վրա, և այն գրվել է որպես օրհնություն:
24 Նրանք Դինային՝ իրենց քրոջը, դուրս բերեցին Սյուքեմի տնից, և նրանք գերի վերցրեցին այն ամենը, ինչ Սյուքեմում էր՝ նրանց ոչխարներին, իրենց արջառներին, էշերին, նրանց ողջ ունեցվածքն ու բոլոր հոտերը, և նրանց բոլորին տարան: Հակոբը՝ նրանց հայրը:
25 Եվ նա նախատեց նրանց, որովհետև նրանք սրի էին մատնել քաղաքը, քանի որ նա վախենում էր երկրում բնակվողներից՝ քանանացիներից և փերեզացիներից:
26 Եվ Տիրոջ սարսափը պատեց Սյուքեմի շրջակայքում գտնվող բոլոր քաղաքներին, և նրանք չելան Հակոբի որդիների հետևից հետապնդելու. քանզի սարսափ էր ընկել նրանց վրա:

ԳԼՈՒԽ 31

1 Ամսվա նորալուսին Հակոբը խոսեց իր տան բոլոր մարդկանց հետ: «Մաքրվեք և փոխեք ձեր զգեստները, և եկեք վեր կենանք և բարձրանանք Բեթել, որտեղ ես ուխտ արեցի նրան այն օրը, երբ փախա իմ եղբոր Եսավից, որովհետև նա ինձ հետ էր և բերեց ինձ: Խաղաղությամբ մտեք այս երկիրը, և ձեր մեջ գտնվող օտար աստվածներին հեռացրե՛ք»:
2 Եվ նրանք մատնեցին օտար աստվածներին և այն, ինչ իրենց ականջներում էր, և ինչը նրանց վզին էր, և այն կուռքերը, որոնք Ռաքելը գողացավ իր հոր Լաբանից, որը նա ամբողջությամբ տվեց Հակոբին: Նա այրեց, կտոր-կտոր արեց դրանք, ոչնչացրեց և թաքցրեց Սյուքեմի երկրում գտնվող կաղնու տակ:
3 Եվ նա յոթերորդ ամսվա նորալուսնի օրը բարձրացավ Բեթել: Նա զոհասեղան շինեց այն վայրում, որտեղ նա քնած էր, և այնտեղ մի սյուն կանգնեցրեց և լուր ուղարկեց իր հորը՝ Իսահակին, որ գա իր մոտ իր զոհաբերության համար, և նրա մոր՝ Ռեբեկայի մոտ:
4 Իսահակն ասաց. «Թող գա իմ որդի Հակոբը և թող տեսնեմ նրան նախքան մահանալը»:
5 Յակոբը գնաց իր հօր՝ Իսահակի եւ իր մօր՝ Ռեբեկայի մօտ, իր հօր՝ Աբրահամի տունը, եւ իր հետ վերցրեց իր երկու որդիներին՝ Ղեւիին ու Յուդային, եւ եկաւ իր հօր՝ Իսահակի եւ իր մօր՝ Ռեբեկայի մօտ:
6 Եվ Ռեբեկան աշտարակից դուրս եկավ նրա դիմաց, որպեսզի համբուրի Հակոբին և գրկի նրան. «Ահա քո որդի Հակոբը եկել է»: և նա համբուրեց նրան:
7 Եվ նա տեսավ նրա երկու որդիներին, ճանաչեց նրանց և ասաց նրան. «Սրանք քո որդինե՞րն են, որդի՛ս»: և նա գրկեց նրանց, համբուրեց և օրհնեց նրանց՝ ասելով.
8Եւ Յակոբը մտաւ իր հօր՝ Իսահակի մօտ, այն սենեակը, ուր նա պառկած էր, եւ նրա երկու որդիները նրա հետ էին, եւ նա բռնեց իր հօր ձեռքը, եւ կռանալով՝ համբուրեց նրան, իսկ Իսահակը կառչեց Յակոբի վզից. որդի և լաց եղավ նրա պարանոցի վրա:
9 Եվ խավարը հեռացավ Իսահակի աչքերից, և նա տեսավ Հակոբի երկու որդիներին՝ Ղևիին և Հուդային, և ասաց. «Սրանք քո որդիներն են, որդի՛ս: որովհետեւ նրանք քեզ նման են»:
10 Եվ նա ասաց նրան, որ նրանք իսկապես իր որդիներն են. «Եվ դու իսկապես տեսար, որ նրանք իսկապես իմ որդիներն են»:
11 Եվ նրանք մոտեցան նրան, և նա դարձավ, համբուրեց նրանց և երկուսին միասին գրկեց:
12 Եվ մարգարեության ոգին իջավ նրա բերանը, և նա բռնեց Ղևիին իր աջից և Հուդային՝ ձախից:
13 Եվ նա դարձավ նախ Ղևիին և սկսեց նախ օրհնել նրան և ասաց նրան.
14 Եվ թող Տերը քեզ և քո սերնդին մեծություն և մեծ փառք տա, և քեզ և քո սերունդներին, բոլոր մարմնի միջից, մոտենա Իրեն՝ ծառայելու Նրա սրբարանում որպես ներկայության հրեշտակներ և որպես սուրբեր: (Նույնիսկ) ինչպես նրանք, այնպես էլ քո որդիների սերունդը կլինի փառքի, մեծության և սրբության համար, և թող Նա նրանց մեծացնի բոլոր դարերում:
15 Եվ նրանք կլինեն դատավորներ և իշխաններ և Հակոբի որդիների բոլոր սերունդների գլխավորները. Նրանք արդարությամբ կխոսեն Տիրոջ խոսքը, և արդարությամբ կդատեն նրա բոլոր դատաստանները: Եվ նրանք կհայտնեն իմ ճանապարհները Հակոբին և իմ ճանապարհները դեպի Իսրայել: Տիրոջ օրհնությունը կտրվի նրանց բերանում՝ օրհնելու սիրելիի բոլոր սերունդները:
16 Քո մայրը քո անունը Ղևի է դրել, և արդարացիորեն քո անունը դրել է. Դու պիտի միանաս Տիրոջը և կլինես Հակոբի բոլոր որդիների ընկերը. Նրա սեղանը թող քոնը լինի, և դու և քո որդիներն ուտե՞ք դրանից: Թող քո սեղանը լի լինի բոլոր սերունդների համար, և քո կերակուրը չպակասի բոլոր դարերում:
17 Եվ թող բոլոր նրանք, ովքեր ատում են քեզ, ընկնեն քո առաջ, և թող քո բոլոր հակառակորդները արմատախիլ լինեն ու կործանվեն. Եվ օրհնյալ լինի քեզ օրհնողը, և անիծյալ լինի քեզ անիծող բոլոր ազգերը»:
18 Եվ Հուդային նա ասաց. Դու և քո որդիներից մեկը իշխան կլինես Հակոբի որդիների վրա. Թող քո անունը և քո որդիների անունը դուրս գա և անցնի ամեն երկիր և շրջան: Այն ժամանակ հեթանոսները պիտի վախենան քո երեսից, և բոլոր ազգերը պիտի սարսռան:

19 Քո մեջ կլինի Հակոբի օգնությունը, և քո մեջ կլինի Իսրայելի փրկությունը:

20 Եվ երբ դու նստես քո արդարության պատվի գահին, մեծ խաղաղություն կլինի սիրելիի որդիների բոլոր սերնդի համար. Երանի նրան, ով օրհնում է քեզ, և բոլոր նրանք, ովքեր ատում են քեզ, նեղում ու անիծում են քեզ, արմատախիլ կլինեն, կկործանվեն երկրից և անիծված կլինեն»:

21 Եվ նա դարձյալ համբուրեց նրան, գրկեց նրան և շատ ուրախացավ. որովհետև նա ճշմարտությամբ տեսել էր իր որդի Հակոբի որդիներին:

22 Եվ նա դուրս եկավ նրա ոտքերի միջից, ընկավ ու խոնարհվեց նրա առաջ, և նա օրհնեց նրանց և հանգստացավ այնտեղ իր հոր՝ Իսահակի մոտ, այդ գիշեր, և նրանք ուրախությամբ կերան ու խմեցին:

23 Նա քնեցրեց Հակոբի երկու որդիներին՝ մեկին իր աջ կողմում, իսկ մյուսին՝ ձախ կողմում, և դա նրան համարվեց որպես արդարություն:

24Եւ Յակոբը գիշերը պատմեց իր հօրը ամէն ինչ, թէ ինչպէս Տէրը նրան մեծ ողորմութիւն ցոյց տուեց, եւ թէ ինչպէս նա բարգաւաճեց (նրան) իր բոլոր ճանապարհներում եւ պաշտպանեց նրան ամէն չարիքից:

25Եւ Իսահակը օրհնեց իր հօր՝ Աբրահամի Աստծուն, որը չվերցրեց իր ողորմութիւնն ու արդարութիւնը իր ծառայ Իսահակի որդիներից:

26 Առավոտյան Հակոբը պատմեց իր հորը՝ Իսահակին, այն ուխտը, որը նա ուխտել էր Տիրոջը, և այն տեսիլքը, որը նա տեսել էր, և որ նա զոհասեղան է կառուցել, և որ ամեն ինչ պատրաստ է զոհաբերության համար Տիրոջ առաջ. ինչպես երդվել էր, և որ եկել էր նրան էշի վրա նստեցնելու:

27 Իսահակն ասաց իր որդի Հակոբին. «Ես չեմ կարող քեզ հետ գնալ. քանզի ես ծեր եմ և չեմ կարող տանել ճանապարհը. գնա, որդի՛ս, խաղաղությամբ. քանի որ ես այսօր հարյուր վաթսունինը տարեկան եմ. Ես այլևս չեմ կարող ճանապարհորդել. դիր քո մորը (էշի վրա) և թող գնա քեզ հետ:

28 Եվ ես գիտեմ, որդի՛ս, որ դու եկել ես իմ պատճառով, և թող օրհնյալ լինի այս օրը, երբ դու ինձ կենդանի տեսար, և ես նույնպես տեսա քեզ, որդի՛ս:

29 Կը յաջողես ու կատարես քո երդումը. ու քո ուխտը մի՛ դադրիր. Որովհետև դու պատասխանատվության կենթարկվես՝ կապված ուխտի հետ. հիմա, ուրեմն, շտապի՛ր կատարել այն, և թող գոհ լինի Նա, ով արել է ամեն ինչ, որին դու ուխտել ես»:

30 Նա ասաց Ռեբեկային. «Գնա քո որդու Հակոբի հետ»: Ռեբեկան գնաց իր որդու՝ Հակոբի և Դեբորան՝ նրա հետ, և նրանք եկան Բեթել:

31 Յակոբը յիշեց այն աղօթքը, որով իր հայրը օրհնել էր իրեն ու իր երկու որդիներին՝ Ղեւիին ու Յուդային, եւ ուրախացաւ ու օրհնեց իր հայրերի՝ Աբրահամի եւ Իսահակի Աստծուն:

32 Եվ նա ասաց. «Այժմ ես գիտեմ, որ ես հավիտենական հույս ունեմ, և իմ որդիներն էլ՝ բոլորի Աստծո առաջ»: և այսպիսով այն կարգված է երկուսի վերաբերյալ. և նրանք դա արձանագրում են որպես հավերժական վկայություն իրենց համար երկնային տախտակների վրա, թե ինչպես Իսահակը օրհնեց նրանց:

ԳԼՈՒԽ 32

1 Այդ գիշեր նա մնաց Բեթելում, և Ղևին երազում տեսավ, որ նրանք կարգել են և կարգել են նրան Բարձրյալ Աստծու քահանա՝ իրեն և նրա որդիներին հավիտյան: և նա արթնացավ քնից և օրհնեց Տիրոջը:

2 Եվ Հակոբը վեր կացավ վաղ առավոտյան՝ այս ամսվա տասնչորսին, և նա տվեց տասանորդը այն ամենից, ինչ եկել էր իր հետ՝ և՛ մարդկանցից, և՛ անասուններից, և՛ ոսկուց, և՛ ամեն անոթ ու հագուստ, այո, նա տվեց բոլորի տասանորդը: .

3 Այդ օրերին Ռաքելը հղիացավ իր որդի Բենիամինի հետ: Յակոբը իր որդիներին հաշվեց նրանից վերև, և Ղևին ընկավ Տիրոջ բաժինը, և նրա հայրը նրան քահանայության զգեստներ հագցրեց և լցրեց նրա ձեռքերը:

4 Այս ամսի տասնհինգին նա զոհասեղանին բերեց տասնչորս արջառ անասունների միջից, քսանութ խոյ, քառասունինը ոչխար, յոթ գառ և քսանմեկ այծ որպես ողջակեզ: զոհաբերության զոհասեղանի վրա, հաճելի բուրմունք Աստծո առաջ:

5 Սա նրա ընծան էր՝ այն երդման հետևանքով, որը նա երդվել էր, որ կտա տասանորդը՝ իրենց պտուղների և խմելու ընծաներով:

6 Երբ կրակը լափեց այն, խունկ ծխեց կրակի վրա կրակի վրա և երախտագիտության համար երկու եզ, չորս խոյ, չորս ոչխար, չորս այծ, մեկ տարեկան երկու ոչխար և երկու ուլ: այծերից; և այսպես նա արեց ամեն օր յոթ օր:

7 Եվ նա և իր բոլոր որդիներն ու իր մարդիկ յոթ օր այնտեղ ուրախությամբ ուտում էին (սա) և օրհնում և շնորհակալություն հայտնում Տիրոջը, որը ազատեց նրան իր բոլոր նեղություններից և տվեց նրան իր ուխտը:

8 Նա տասանորդ տվեց բոլոր մաքուր կենդանիներին և ողջակեզ մատուցեց, իսկ անմաքուր անասունները չտվեց իր որդի Լևիին, և նա տվեց նրան բոլոր մարդկանց հոգիները:

9 Եվ Ղևին քահանայական պաշտոնը կատարեց Բեթելում՝ իր հոր՝ Հակոբի առաջ՝ իր տասը եղբայրներից առաջ, և նա այնտեղ քահանա էր, և Հակոբն իր ուխտը տվեց. Նրան:

10 Եվ այս պատճառով այն սահմանվել է երկնային տախտակների վրա որպես օրենք տասանորդի համար նորից տասանորդը տարեցտարի ուտել Տիրոջ առաջ, այն վայրում, որտեղ ընտրված է, որ Նրա անունը բնակվի, և այս օրենքը կա. ընդմիշտ օրերի սահմանափակում չկա:

11 Այս արարողությունը գրված է, որ այն կարող է կատարվել տարեցտարի Տիրոջ առաջ երկրորդ տասանորդն ուտելով այն վայրում, որտեղ այն ընտրվել է, և դրանից ոչինչ չի մնա այս տարվանից մինչև հաջորդ տարի:

12 Որովհետև իր տարում սերմը պետք է ուտվի մինչև տարվա սերմերի հավաքման օրերը, և գինին մինչև գինու օրերը, և յուղը՝ մինչև իր ժամանակի օրերը:

13 Եվ այն ամենը, ինչ մնացել է դրանից և հնացել է, թող աղտոտված համարվի, կրակով այրվի, քանի որ անմաքուր է:

14 Եվ այսպես, թող նրանք միասին ուտեն այն սրբարանում, և թող չթողնեն, որ այն ծերանա:

15 Եվ արջառների և ոչխարների բոլոր տասանորդները պետք է սուրբ լինեն Տիրոջ համար և պատկանեն նրա քահանաներին, որոնք նրանք տարեցտարի ուտեն նրա առջև. քանի որ այսպիսով այն կարգված և փորագրված է տասանորդի վերաբերյալ երկնային տախտակների վրա:
16 Եվ հաջորդ գիշերը, այս ամսվա քսաներկուերորդ օրը, Հակոբը որոշեց կառուցել այդ վայրը և պարսպով շրջապատել գավիթը, այն սրբացնել և հավիտյան սուրբ դարձնել, իր և իր երեխաների համար հետո: նրան:
17 Եվ Տերը երևաց նրան գիշերը և օրհնեց նրան և ասաց. «Քո անունը Հակոբ չի կոչվի, այլ Իսրայել կկոչեն քո անունը»:
18 Եվ նա նորից ասաց նրան. «Ես եմ Տերը, ով ստեղծեց երկինքն ու երկիրը, և ես կշատացնեմ քեզ և անչափ կշատացնեմ քեզ, և թագավորներ դուրս կգան քեզնից, և նրանք կդատեն ամենուր, որտեղ էլ որ լինեն որդիների ոտքերը: տղամարդկանցից տրորել է.
19 Եվ ես քո սերնդին կտամ ամբողջ երկիրը, որը երկնքի տակ է, և նրանք կդատեն բոլոր ազգերին ըստ իրենց ցանկությունների, և դրանից հետո նրանք կտիրեն ամբողջ երկիրը և կժառանգեն այն հավիտյան»:
20 Եվ նա վերջացրեց նրա հետ խոսելը, և նա ելավ նրանից: և Հակոբը նայեց մինչև երկինք համբարձվեց:
21 Եվ նա տեսավ գիշերվա տեսիլքում, և ահա մի հրեշտակ իջավ երկնքից իր ձեռքում յոթ տախտակներ, և նա տվեց դրանք Հակոբին, և նա կարդաց դրանք և գիտեր այն ամենը, ինչ գրված էր այնտեղ, որը կպատահեր իրեն և նրա որդիներին. բոլոր դարերի ընթացքում:
22 Եվ նա ցույց տվեց նրան այն ամենը, ինչ գրված էր տախտակների վրա, և ասաց նրան. քանի որ սա տեղը չէ: Գնա քո հայր Աբրահամի տունը և բնակվիր քո հոր Իսահակի հետ մինչև քո հոր մահվան օրը:
23 Որովհետև Եգիպտոսում դու խաղաղությամբ պիտի մեռնես, և այս երկրում պատվով կթաղվես քո հայրերի գերեզմանում՝ Աբրահամի և Իսահակի հետ:
24 Մի՛ վախեցիր, որովհետև ինչպես տեսար և կարդացիր, ամեն ինչ այդպես կլինի. և դու գրիր ամեն ինչ, ինչպես տեսել և կարդացել ես»:
25 Հակոբն ասաց. «Տե՛ր, ինչպե՞ս կարող եմ հիշել այն ամենը, ինչ կարդացել և տեսել եմ: «Եվ նա ասաց նրան. «Ես ամեն ինչ կհիշեցնեմ քեզ»:
26 Եվ նա ելավ նրանից, և նա արթնացավ քնից և հիշեց այն ամենը, ինչ կարդացել և տեսել էր, և գրի առավ այն բոլոր խոսքերը, որոնք կարդացել և տեսել էր:
27 Եվ նա այնտեղ տոնեց ևս մեկ օր, և նա զոհաբերեց դրա վրա այն ամենի համեմատ, ինչ զոհաբերում էր նախկինում, և դրա անունը դրեց «Ավելացում», քանի որ այս օրն ավելացվեց, իսկ նախկին օրերը նա կոչեց «Տոն»:
28 Եվ այսպես, հայտնվեց, որ դա պետք է լիներ, և գրված է երկնային տախտակների վրա, ուստի նրան հայտնվեց, որ նա պետք է տոներ այն և ավելացներ տոնի յոթ օրերի վրա:
29 Նրա անունը «Ավելացում» կոչվեց, քանի որ այն գրանցված էր տոների օրերի մեջ՝ ըստ տարվա օրերի:
30 Եվ այս ամսվա քսաներեքի գիշերը Դեբորա Ռեբեկայի դայակը մահացավ, և նրան թաղեցին քաղաքի տակ՝ գետի կաղնու տակ, և նա այս տեղը կոչեց «Դեբորայի գետ»: իսկ կաղնին՝ «Դեբորայի սուգի կաղնին»:
31 Ռեբեկան գնաց և վերադարձավ իր տուն՝ իր հայր Իսահակի մոտ, և Հակոբը նրա ձեռքով խոյեր, ոչխարներ և այծեր ուղարկեց, որ նա իր հոր համար կերակուր պատրաստի, ինչպես նա էր ուզում:
32 Եվ նա գնաց իր մոր հետևից մինչև նա եկավ Կաբրատան երկիրը, և նա բնակվեց այնտեղ:
33 Ռաքելը գիշերը մի որդի ծնեց և նրա անունը դրեց «Իմ վշտի որդի»: Որովհետեւ նա չարչարուեց նրան ծննդաբերելիս, բայց նրա հայրը նրա անունը Բենիամին դրեց այս յոբելեանի վեցերորդ շաբաթվա առաջին ութերորդ ամսի տասնմեկերորդ օրը: [2143 AM]
34 Եվ Ռաքելը այնտեղ մեռավ, և նրան թաղեցին Եփրատի երկրում, որը Բեթլեհեմն է, և Հակոբը մի սյուն շինեց Ռաքելի գերեզմանի վրա՝ նրա գերեզմանի վերևի ճանապարհին:

ԳԼՈՒԽ 33

1Եւ Յակոբը գնաց ու բնակուեց Մագդաղադրաէֆի հարաւում: Եվ նա գնաց իր հոր՝ Իսահակի մոտ, ինքն ու իր կինը՝ Լիան, տասներորդ ամսվա նորալուսնի օրը:
2 Ռուբէնը տեսաւ Ռաքէլի աղախին Բաղային՝ իր հօր հարճը, որ ծածուկ տեղում ջրով լողանում էր, եւ սիրեց նրան:
3 Գիշերը նա թաքնվեց և մտավ Բալլայի տունը և գտավ նրան՝ մենակ քնած իր տան մահճակալի վրա:
4 Եվ նա պառկեց նրա հետ, և նա արթնացավ և տեսավ, և ահա Ռուբենը պառկած էր նրա հետ անկողնում, և նա բացեց իր ծածկույթի եզրագիծը, բռնեց նրան և աղաղակեց և հայտնաբերեց, որ դա Ռուբենն է:
5 Եվ նա ամաչեց նրա համար, ազատեց ձեռքը նրանից, և նա փախավ:
6 Նա շատ ողբում էր այս բանի համար և ոչ մեկին չէր ասում:
7 Եվ երբ Հակոբը վերադարձավ և փնտրեց նրան, նա ասաց նրան. որովհետև Ռուբենը պղծեց ինձ և գիշերը պառկեց ինձ հետ, և ես քնած էի, և չբացահայտեցի, մինչև որ նա բացեց իմ փեշը և չքնեց ինձ հետ»:
8 Յակոբը խիստ բարկացած էր Ռուբէնի վրայ, քանի որ նա պառկել էր Բալլայի հետ, քանի որ նա բացել էր իր հօր փեշը:
9 Հակոբը այլևս չմոտեցավ նրան, քանի որ Ռուբենը պղծել էր նրան: Եվ ցանկացած մարդ, ով բացում է իր հոր փեշը, իր գործը չափազանց չար է, քանի որ նա պիղծ է Տիրոջ առաջ:
10 Դրա համար գրված և կարգադրված է երկնային տախտակների վրա, որ տղամարդը չպետք է պառկի իր հոր կնոջ հետ և չբացի իր հոր փեշը, քանի որ սա անմաքուր է. կինն ու կինը նույնպես, քանի որ նրանք անմաքրություն են գործել երկրի վրա:
11 Եվ մեր Աստծու առաջ ոչ մի անմաքուր բան չպետք է լինի այն ազգի մեջ, որը նա ընտրել է իր համար որպես սեփականություն:
12 Եվ դարձյալ երկրորդ անգամ գրված է. «Անիծյալ լինի նա, ով պառկում է իր հոր կնոջ հետ, որովհետև նա բացահայտել է իր հոր ամոթը»: և Տիրոջ բոլոր սուրբերն ասացին. այդպես լինի»:
13 Եվ դու, Մովսես, պատվիրիր Իսրայելի որդիներին, որ պահեն այս խոսքը. դրա համար (ենթադրում է)

մահապատիժ. և դա անմաքուր է, և հավիտենական քավություն չկա այն մարդու համար, ով դա արել է, այլ նա պետք է սպանվի և սպանվի, և քարկոծվի քարերով և արմատախիլ արվի մեր Աստծո ժողովրդի միջից: .
14 Որովհետև Իսրայելում այդպես վարվող ոչ մեկին չի թույլատրվում մեկ օր ողջ մնալ երկրի վրա, քանի որ նա զարշելի է և անմաքուր:
15 Եվ թող չասեն, որ Ռուբենին կյանք և ներում շնորհվեց այն բանից հետո, երբ նա պառկեց իր հոր հարճի հետ, և նրան նույնպես, թեև նա ամուսին ուներ, իսկ նրա ամուսինը՝ Հակոբը, նրա հայրը, դեռ կենդանի էր:
16Որովհետև մինչև այն ժամանակ ոչ թե արարողությունն ու դատաստանն ու օրենքը հայտնվեցին բոլորի համար, այլ քո օրերում (հայտնվեց) որպես ժամանակների և օրերի օրենք և հավիտենական օրենք հավիտենական սերունդների համար:
17 Եվ այս օրենքի համար օրերի ավարտ չկա և դրա համար քավություն չկա, այլ նրանք երկուսն էլ պետք է արմատախիլ արվեն ազգի մեջ.
18 Եւ դու, Մովսէս, գրի՛ր դա Իսրայէլի համար, որպէսզի նրանք պահեն այն, եւ արա այս խօսքերի համաձայն, եւ մահու չափ մեղք չգործեն. Որովհետև մեր Տեր Աստվածը դատավոր է, ով չի հարգում անձերը և չի ընդունում նվերները:
19 Եվ ասա նրանց ուխտի այս խոսքերը, որպեսզի նրանք լսեն և պահպանեն, և զգոն լինեն նրանց հանդեպ, և չկործանվեն ու արմատախիլ չլինեն երկրից. քանզի անմաքրություն, պղծություն, պղծություն և պղծություն բոլոր նրանք են, ովքեր դա անում են երկրի վրա մեր Աստծո առաջ:
20 Եվ չկա ավելի մեծ մեղք, քան այն պոռնկությունը, որը նրանք անում են երկրի վրա. քանի որ Իսրայէլը սուրբ ազգ է Տէրոջ՝ իր Աստուծոյ համար, ժառանգութիւն ունեցող ազգ է, քահանայական ու թագաւորական ազգ է եւ իր սեփականութեան համար. և սուրբ ազգի մեջ այդպիսի անմաքրություն չի հայտնվի:
21 Եվ այս վեցերորդ շաբաթվա երրորդ տարում [2145 AM] Հակոբը և նրա բոլոր որդիները գնացին և բնակվեցին Աբրահամի տանը, նրա հոր Իսահակի և նրա մոր Ռեբեկայի մոտ:
22 Յակոբի որդիների անունները սրանք են. Ռաքելի որդիները՝ Հովսեփն ու Բենիամինը. Բալլայի որդիները՝ Դանն ու Նեփթաղիմը: Զելփայի որդիները՝ Գադն ու Ասերը. և Դինան՝ Լիայի դուստրը՝ Հակոբի միակ դուստրը:
23 Եվ նրանք եկան և խոնարհվեցին Իսահակին և Ռեբեկային, և երբ տեսան նրանց, օրհնեցին Հակոբին և նրա բոլոր որդիներին, և Իսահակը շատ ուրախացավ, որովհետև տեսավ իր կրտսեր որդու՝ Հակոբի որդիներին, և նա օրհնեց նրանց:

ԳԼՈՒԽ 34

1 Եվ այս քառասունչորսերորդ հոբելյանի [2148 AM] այս շաբաթվա վեցերորդ տարում Հակոբն ուղարկեց իր որդիներին՝ արածեցնելու իրենց ոչխարները, և իր ծառաներին՝ նրանց հետ, Սյուքեմի արոտավայրերը:
2 Ամորհացիների եօթը թագաւորները հաւաքուեցին նրանց դէմ, որպէսզի սպանեն նրանց՝ թաքնուելով ծառերի տակ, եւ նրանց անասուններին որսալու համար:
3 Յակոբը, Ղեւին, Յուդան ու Յովսէփը իրենց հօր՝ Իսահակի հետ տանն էին. որովհետև նրա հոգին տրտմած էր, և նրանք չէին կարող թողնել նրան: Բենիամինը կրտսերն էր և այդ պատճառով մնաց իր հոր մոտ:
4Եւ եկան Թափուի թագաւորը, Արեսայի թագաւորը, Սերագանի թագաւորը, Սելոյի թագաւորը եւ Գաասի թագաւորը, և Բեթորոնի թագավորը և Մաանիսակիրի թագավորը և բոլոր նրանք, ովքեր ապրում են այս լեռներում (և) Քանանի երկրի անտառներում:
5 Եվ նրանք այս մասին հայտնեցին Հակոբին, ասելով.
6 Եվ նա վեր կացավ իր տնից՝ ինքն ու իր երեք որդիները, իր հոր բոլոր ծառաներն ու իր ծառաները, և վեց հազար սրեր կրող մարդկանց հետ գնաց նրանց դեմ:
7 Եվ նա սպանեց նրանց Սյուքեմի արոտավայրերում և հետապնդեց փախածներին, և նա սրի բերանով սպանեց նրանց, և նա սպանեց «Արեսային, Թափուին, Սարեգանին, Սելոյին, «Ամանիսակիրին և Գա[գա»-ին: ինչպես, և նա վերադարձրեց իր հոտերը:
8Եւ նա յաղթեց նրանց, եւ հարկ դրեց նրանց վրայ, որպէսզի նրան հարկ վճարեն իրենց երկրի հինգ պտուղներից, եւ նա կառուցեց Ռոբելն ու Թամնատարեսը:
9 Եվ նա վերադարձավ խաղաղությամբ և խաղաղություն հաստատեց նրանց հետ, և նրանք դարձան նրա ծառաները մինչև այն օրը, երբ նա և իր որդիները իջան Եգիպտոս:
10 Եվ այս շաբաթվա յոթերորդ տարում [2149 ամ.
11 Եվ նրանք դավաճանաբար վարվեցին նրա հետ և դավադրություն կազմեցին նրա դեմ, որ սպանեն նրան, բայց մտքափոխվելով՝ վաճառեցին նրան իսմայելացի վաճառականներին, և նրանք իջեցրին Եգիպտոս, և նրանք վաճառեցին նրան Փարավոնի ներքինի Պետափարին: խոհարարների պետը՝ Էլև քաղաքի քահանան:
12 Յակոբի որդիները մի ուլ մորթեցին, Յովսէփի վերարկուն թաթախեցին արեան մէջ ու եօթներորդ ամսի տասներորդ օրը ուղարկեցին իրենց հօր՝ Յակոբին:
13 Նա սգաց ամբողջ գիշերը, որովհետև նրան բերել էին երեկոյան, և նա սգացավ իր մահվան համար, և նա ասաց. և նրա տան բոլոր անդամները [նրա հետ սգում էին այդ օրը, և նրանք] սգում էին ու սգում նրա հետ այդ ամբողջ օրը:
14 Նրա որդիներն ու աղջիկը վեր կացան նրան մխիթարելու, բայց նա չուզեց մխիթարվել իր որդու համար:
15 Եվ այդ օրը Բալլան լսեց, որ Հովսեփը կորել է, և նա մահացավ սգալով նրան, և նա ապրում էր Քաֆրատեֆում, և Դինան՝ նրա դուստրը, մահացավ Հովսեփի մահից հետո:
16 Այս երեք սուգը եղավ Իսրայելի վրա մեկ ամսում: Բալային թաղեցին Ռաքելի գերեզմանի դիմաց, և Դինային նույնպես: նրա աղջկան, այնտեղ թաղեցին:
17 Նա մեկ տարի սուգ արեց Հովսեփի համար և չդադարեց, որովհետև ասաց.
18 Այդ իսկ պատճառով Իսրայելի որդիների համար սահմանված է, որ իրենք իրենց չարչարեն յոթերորդ ամսվա տասներորդ օրը, այն օրը, երբ լուրը, որը նրան

լաց եղավ Հովսեփի համար, հասավ իր հայր Հակոբին, որպեսզի իրենք իրենց համար քավություն անեն: անոր վրայ եօթներորդ ամսուան տասներորդին տարին մէկ անգամ այծի մը հետ՝ իրենց մեղքերուն համար. քանի որ նրանք վշտացրել էին իրենց հոր սերը իր որդու՝ Հովսեփի հանդեպ:
19 Եվ այս օրը կարգված է, որ նրանք պետք է տրտմեն այդ օրը իրենց մեղքերի, և իրենց բոլոր հանցանքների և իրենց բոլոր սխալների համար, որպեսզի նրանք կարողանան մաքրվել այդ օրը տարին մեկ անգամ:
20 Եվ այն բանից հետո, երբ Հովսեփը կորավ, Հակոբի որդիներն իրենց համար կանայք առան: Ռուբենի կնոջ անունն է Ադա. իսկ Սիմեոնի կնոջ անունը Աղլբաա է, քանանացի. Ղեւիի կնոջ անունը Մելկա է՝ Արամի դուստրերից, Թարայի որդիների սերունդից: Յուդայի կնոջ անունը՝ Քանանացի Բետասուէլ. Իսաքարի կնոջ անունը՝ Հեզաքա, Զաբուղոնի կնոջ անունը՝ Նիման: և Դանի կնոջ անունը՝ Էգլա. Նեփթաղիմի կնոջ՝ Ռասուի անունը Միջագետքից. Գադի կնոջ անունը՝ Մակա. և Ասերի կնոջ անունը՝ Իհոնա. Յովսէփի կնոջ անունը՝ եգիպտացի Ասենաթ. և Բենիամինի կնոջ անունը՝ Իջասակա:
21 Եվ Սիմեոնը զղջաց և երկրորդ կին առավ Միջագետքից որպես իր եղբայրներ:

ԳԼՈՒԽ 35

1 Եվ քառասունհինգերորդ հոբելյանի առաջին շաբաթվա առաջին տարում Ռեբեկան կանչեց իր որդուն՝ Հակոբին, և պատվիրեց նրան իր հոր և իր եղբոր համար, որ նա հարգի նրանց իր կյանքի բոլոր օրերում:
2 Հակոբն ասաց. «Ամեն ինչ կանեմ, ինչպես դու պատվիրեցիր ինձ. որովհետև սա պատիվ և մեծություն կլինի ինձ համար և արդարություն Տիրոջ առաջ, որ ես նրանց հարգեմ:
3 Եվ դու նույնպես, մայրիկ, իմ ծնված պահից մինչև այսօր գիտես իմ բոլոր գործերը և այն ամենը, ինչ իմ սրտում է, որ ես միշտ լավ եմ մտածում բոլորի մասին:
4 Եվ ինչպե՞ս չանեմ այն, ինչ պատվիրեցիր ինձ, որպեսզի պատվեմ իմ հորն ու եղբորս:
5 Ասա ինձ, մայրիկ, ինչ այլասերություն ես տեսել իմ մեջ, և ես կհեռանամ դրանից, և ողորմությունը կլինի ինձ վրա»:
6 Եվ նա ասաց նրան. «Որդյա՛կ, ես քո մեջ չեմ տեսել որևէ այլասերվածություն, այլ միայն (միայն) ուղիղ գործեր: Բայց ես քեզ ճշմարտությունը կասեմ, որդի՛ս. Որովհետև ես երազում տեսա իմ մահվան օրը, որ ես չպետք է ապրեմ ավելի քան հարյուր հիսունհինգ տարի.
7 Եվ Հակոբը ծիծաղեց իր մոր խոսքերի վրա: քանի որ նրա մայրն ասել էր նրան, որ նա պետք է մահանա. և նա նստել էր նրա դիմաց՝ իր ուժն ուներ, և նա իր ուժով տկար չէր. որովհետև նա ներս էր մտնում և դուրս գալիս, և տեսնում էր, և նրա ատամները ամուր էին, և ոչ մի հիվանդություն չէր դիպել նրան իր կյանքի բոլոր օրերին:
8 Եվ Հակոբն ասաց նրան. «Օրհնյալ եմ ես, մայրիկ, եթե իմ օրերը մոտենան քո կյանքի օրերին, և իմ ուժն այդպես մնա ինձ հետ՝ որպես քո ուժ. մահ»:
9 Նա մտավ Իսահակի մոտ և ասաց նրան. «Մի խնդրանք եմ անում քեզ. Որովհետև դու գիտես Եսավի մտքերը, որ դրանք այլասերված են իր մանկությունից, և նրա մեջ բարություն չկա. քանզի նա ցանկանում է քո մահից հետո սպանել նրան:
10 Դու գիտես այն ամենը, ինչ նա արել է այն օրվանից, երբ նրա եղբայրը՝ Հակոբը գնաց Խառան, մինչև այսօր. նա վերցրեց քո հոտերը և վերցրեց քո ամբողջ ունեցվածքը քո առաջից:
11 Եվ երբ մենք աղաչում էինք և աղաչում նրան մեր սեփականը, նա արեց այնպես, ինչպես մի մարդ, որը խղճում էր մեզ:
12 Եվ նա դառնացած է քո դեմ, որովհետև դու օրհնեցիր Հակոբին քո կատարյալ և ուղիղ որդուն. որովհետև նրա մեջ չկա չարիք, այլ միայն բարություն, և քանի որ նա եկել է Խառանից մինչև այսօր, նա մեզ ոչինչ չի կողոպտել, քանի որ նա մեզ ամեն ինչ բերում է իր ժամանակին և ուրախանում է իր ամբողջ սրտով, երբ մենք բռնում ենք նրա ձեռքը: և նա օրհնում է մեզ և չի բաժանվում մեզնից այն ժամանակվանից, երբ եկել է Խառանից մինչև այսօր, և նա միշտ մեզ հետ է տանը՝ պատիվ տալով մեզ»:
13 Եվ Իսահակն ասաց նրան. «Ես էլ գիտեմ և տեսնում եմ Հակոբի գործերը, ով մեզ հետ է, ինչպես է նա իր ամբողջ սրտով պատվում մեզ. բայց ես նախկինում Եսավին ավելի շատ էի սիրում, քան Հակոբը, որովհետև նա առաջնեկն էր. բայց հիմա ես Յակոբին Եսաւից աւելի եմ սիրում, քանզի նա բազմաթիւ չար գործեր է արել, եւ նրա մէջ արդարութիւն չկայ, որովհետեւ նրա բոլոր ճանապարհները անիրաւութիւն են եւ բռնութիւն, [եւ նրա շուրջը արդարութիւն չկայ]:
14 Եվ հիմա իմ սիրտը խռովված է նրա բոլոր գործերի պատճառով, և ոչ նա, ոչ նրա սերունդը չպետք է փրկվի, քանի որ նրանք նրանք են, ովքեր կկործանվեն երկրից և արմատախիլ կլինեն երկնքի տակից, քանի որ նա թողել է Աբրահամի Աստվածը և գնաց իր կանանց, նրանց անմաքրության և նրանց մոլորության հետևից, նա և իր երեխաները:
15 Եվ դու ինձ պատվիրում ես, որ նա երդվի, որ չի սպանի իր եղբորը՝ Հակոբին. եթե նույնիսկ երդվի, չի պահպանի իր երդումը և ոչ թե բարություն, այլ միայն չարություն անի:
16 Բայց եթե նա կամենա սպանել իր եղբորը՝ Հակոբին, Հակոբի ձեռքը, նրան կտրվի, և նա չի փախչի նրա ձեռքից, [որովհետև նա կիջնի նրա ձեռքը:
17 Եվ դու մի՛ վախեցիր Հակոբից. քանզի Յակոբի պահապանը մեծ է, հզօր ու պատուաւոր, եւ եսաւի պահապանից աւելի գովաբանուած»:
18 Ռեբեկան մարդ ուղարկեց և կանչեց Եսավին, և նա եկավ նրա մոտ, և նա ասաց նրան.
19 Եվ նա ասաց. «Ես կանեմ այն ամենը, ինչ դու ինձ կասես, և ես չեմ մերժի քո խնդրանքը»:
20 Եվ նա ասաց նրան. «Ես խնդրում եմ քեզ, որ այն օրը, երբ ես մահանամ, դու ինձ ներս վերցնես և թաղես քո հոր մոր՝ Սառայի մոտ, և որ դու և Հակոբը սիրեք միմյանց, և ոչ մեկը չարություն չցանկանա միմյանց դեմ: , բայց միայն փոխադարձ սեր, և (այսպես) դուք կբարգավաճեք, որդինե՛ր, և կպատվավորվեք երկրի մեջ, և ոչ մի թշնամի չի ուրախանա ձեզ վրա, և դուք կլինեք օրհնություն և ողորմություն բոլոր նրանց, ովքեր սիրում են քեզ»:
21 Նա ասաց. «Ես կանեմ այն ամենը, ինչ դու ասացիր ինձ, և ես կթաղեմ քեզ այն օրը, երբ մեռնես իմ հոր մոր՝ Սառայի մոտ, ինչպես որ դու ցանկացար, որ նրա ոսկորները քո ոսկորների մոտ լինեն:

22 Եվ Հակոբը՝ իմ եղբայրը, նույնպես կսիրեմ ամեն մարմնից. Որովհետև ես եղբայր չունեմ ամբողջ երկրում, բայց միայն նրան. քանզի նա իմ եղբայրն է, և մենք միասին սերմանվեցինք քո մարմնում, և մենք միասին դուրս եկանք քո արգանդից, և եթե ես չսիրեմ իմ եղբորը, ո՞ւմ կսիրեմ:

23 Եվ ես ինքս աղաչում եմ քեզ, որ հորդորես Հակոբին իմ և իմ որդիների վերաբերյալ, քանզի գիտեմ, որ նա անկասկած թագավոր կլինի իմ և իմ որդիների վրա, քանի որ այն օրը, երբ հայրս օրհնեց նրան, նա դարձրեց նրան ավելի բարձր, իսկ ինձ՝ ավելի ցածր: .

24 Եվ ես երդվում եմ քեզ, որ ես կսիրեմ նրան և չեմ ցանկանա չարիք նրա դեմ իմ կյանքի բոլոր օրերում, այլ միայն բարի»:

25 Եվ նա երդվեց նրան այս ամենի համար: Նա կանչեց Հակոբին Եսավի աչքի առաջ և պատվիրեց նրան՝ ըստ այն խոսքերի, որ ասել էր Եսավին:

26 Նա ասաց. «Ես կկատարեմ քո կամքը. Հավատացեք ինձ, որ ոչ մի չարիք չի լինի ինձանից և իմ որդիներից Եսավի դեմ, և ես ոչ մի բանում առաջինը կլինեմ, բացի միայն սիրուց»:

27 Այդ գիշեր նա ու նրա որդիները կերան ու խմեցին, և նա մեռավ երեք հոբելյանական, մեկ շաբաթական և մեկ տարեկան այդ գիշեր, և նրա երկու որդիները՝ Եսավն ու Հակոբը, թաղեցին նրան Սառայի մոտ գտնվող կրկնակի քարայրում: նրանց հոր մայրը.

ԳԼՈՒԽ 36

1 Եվ այս շաբաթվա վեցերորդ տարում [2162 AM] Իսահակը կանչեց իր երկու որդիներին՝ Եսավին և Հակոբին, և նրանք եկան նրա մոտ, և նա ասաց նրանց. տուն, որտեղ իմ հայրերն են.

2 Ուստի թաղեցէ՛ք զիս իմ հօրս՝ Աբրահամի մօտ, Քետացի Եփրոնի դաշտին մէջ գտնուող կրկնակի քարայրին մէջ, ուր Աբրահամը գերեզման գնեց՝ թաղելու համար. գերեզմանում, որը ես փորեցի ինձ համար, այնտեղ թաղեք ինձ:

3 Եվ սա ես պատվիրում եմ ձեզ, իմ որդիներ, որ դուք արդարություն և շիտակ գործեք երկրի վրա, որպեսզի Տերը ձեզ վրա բերի այն ամենը, ինչ Տերն ասաց, որ կանի Աբրահամի և նրա սերնդի հետ:

4 Եւ սիրեցէ՛ք զիրար, իմ որդիներ, ձեր եղբայրները, ինչպէս մի մարդ, ով սիրում է իր անձը. և թող սիրեն միմյանց, ինչպես իրենց հոգիները:

5 Իսկ ինչ վերաբերում է կուռքերին, ես պատվիրում և հորդորում եմ ձեզ մերժել դրանք և ատել նրանց և մի սիրեք նրանց, որովհետև նրանք խաբեությամբ լի են նրանց երկրպագողների և նրանց համար, ովքեր խոնարհվում են նրանց համար:

6 Հիշեք, որդեակնե՛րս, ձեր հոր՝ Աբրահամի Տեր Աստվածը, և ինչպես ես նույնպես երկրպագեցի նրան և ծառայեցի նրան արդարությամբ և ուրախությամբ, որպեսզի նա ձեզ շատացնի և ձեր սերունդը երկնքի աստղերի պես շատացնի և հաստատի ձեզ: երկրի վրա՝ որպես արդարության բույս, որը հավիտյան արմատախիլ չի լինի բոլոր սերունդների համար:

7 Եվ հիմա ես ձեզ կստիպեմ մեծ երդում տալ, քանի որ չկա երդում, որն ավելի մեծ է, քան այն, փառավոր և պատվավոր, մեծ և հոյակապ և սքանչելի և հզոր անունով, որը ստեղծեց երկինքն ու երկիրը և բոլոր բաները միասին. դուք կվախենաք Նրանից և կերկրպագեք Նրան:

8 Եվ որպեսզի յուրաքանչյուրը սիրի իր եղբորը գուրգուրանքով և արդարությամբ, և այսուհետև ձեր կյանքի բոլոր օրերում չարիք չցանկանա իր եղբոր դեմ, որպեսզի դուք հաջողակ լինեք ձեր բոլոր գործերում և չկործանվեք:

9 Եվ եթե ձեզնից որևէ մեկը չարիք է խորհում իր եղբոր դեմ, իմացեք, որ այսուհետ ամեն ոք, ով չարիք է խորհում իր եղբոր դեմ, նրա ձեռքն է ընկնելու և արմատախիլ էվելու ողջերի երկրից, և նրա սերունդը կկործանվի երկնքի տակից: .

10 Բայց խռովության, բարկության, բարկության ու բարկության օրը, բոցավառ լափող կրակով, ինչպես որ այրեց Սոդոմին, այդպես էլ Նա այրելու է իր երկիրը և իր քաղաքը և այն ամենը, ինչ իրենն է, և նա կջնջվի Գրքի գրքից: մարդկանց զավակների խրատը, և ոչ թե գրանցվի կյանքի գրքում, այլ նրանում, որը նշանակված է կործանման, և նա կհեռանա հավերժական ազատության մեջ. որպեսզի նրանց դատապարտությունը միշտ նորոգվի ատելությամբ, բարկությամբ, բարկությամբ, տանջանքով, բարկությամբ, պատուհասներով և հիվանդություններով հավիտյան:

11 Ես ասում եմ և վկայում եմ ձեզ, իմ որդիներ, այն դատաստանի համաձայն, որը կլինի այն մարդու վրա, ով կամենում է վիրավորել իր եղբորը:

12 Եվ նա այդ օրը բաժանեց իր ողջ ունեցվածքը երկուսի միջև, և ավելի մեծ բաժինը տվեց նրան, ով անդրանիկն էր, և աշտարակը և այն ամենը, ինչ դրա շուրջ էր, և այն ամենը, ինչ Աբրահամը ուներ Երդման ջրհորում:

13 Նա ասաց. «Այս ավելի մեծ բաժինը ես կտամ առաջնեկին»:

14 Եսավն ասաց. թող նրան տրվի, և ես դրա վերաբերյալ ոչ մի խոսք չունեմ ասելու, որովհետև դա իրենն է»:

15 Իսահակն ասաց. «Այսօր օրհնություն թող լինի ձեզ վրա, իմ որդինե՛ր, և ձեր սերունդների վրա, որովհետև դուք ինձ հանգստացրիք, և իմ սիրտը չի ցավում առաջնեկության համար, որ չլինի դրա պատճառով չարություն գործեք»:

16 Թող Բարձրյալ Աստված օրհնի այն մարդուն, ով արդարություն է գործում՝ նրան և նրա սերնդին հավիտյան»:

17 Եվ նա վերջացրեց նրանց պատվիրելն ու օրհնելը, և նրանք միասին կերան ու խմեցին նրա առաջ, և նա ուրախացավ, որովհետև նրանց միջև մեկ միտք կար, և նրանք դուրս եկան նրանից, հանգստացան այդ օրը և քնեցին:

18 Այդ օրը Իսահակը ուրախությամբ քնեց իր անկողնում. եւ ննջեց յաւիտենական քունը եւ մեռաւ հարիւր ութսուն տարեկան: Նա լրացրեց քսանհինգ շաբաթ և հինգ տարի. և նրա երկու որդիները՝ Եսավն ու Հակոբը, թաղեցին նրան:

19Եւ Եսաւը գնաց Եդոմի երկիրը՝ Սէիրի լեռները, ու այնտեղ բնակուեց:

20 Եվ Հակոբը բնակվեց Քեբրոնի լեռներում՝ իր հոր՝ Աբրահամի պանդխտության երկրի աշտարակում, և նա երկրպագեց Տիրոջը իր ամբողջ սրտով և տեսանելի պատվիրանների համաձայն, ինչպես որ նա բաժանել էր իր սերունդների օրերը:

21 Եվ նրա կինը Լիան մահացավ քառասունինիզերորդ հոբելյանի երկրորդ շաբաթվա չորրորդ տարում, [2167 AM], և նա թաղեց նրան կրկնակի քարայրում, իր մոր՝ Ռեբեկայի մոտ, իր հոր մոր՝ Սառայի գերեզմանի ձախ կողմում:

22 Նրա բոլոր որդիներն ու որդիները եկան նրա հետ միասին սգալու իր կնոջ Լիայի համար և մխիթարելու նրան նրա համար, որովհետև նա ողբում էր նրա մասին, որովհետև շատ էր սիրում նրան իր քրոջ՝ Ռաքելի մահից հետո:

23 որովհետև նա կատարյալ և ուղիղ էր իր բոլոր ճանապարհներում և պատվում էր Հակոբին, և նրա հետ ապրած բոլոր օրերում նա նրա բերանից դաժան խոսք չլսեց, որովհետև նա հեզ էր, խաղաղասեր, ուղիղ և պատվաբեր:

24 Եվ նա հիշեց նրա բոլոր գործերը, որ նա արել էր իր կյանքի ընթացքում, և շատ ողբաց նրա մասին. քանզի նա սիրում էր նրան իր ամբողջ սրտով և իր ամբողջ հոգով:

ԳԼՈՒԽ 37

1 Եվ այն օրը, երբ մահացավ Հակոբի և Եսավի հայրը՝ Իսահակը, [2162 AM] Եսավի որդիները լսեցին, որ Իսահակը ավագի բաժինն է տվել իր կրտսեր որդի Հակոբին, և նրանք շատ զայրացան:

2 Նրանք կռվեցին իրենց հոր հետ և ասացին. «Ինչո՞ւ քո հայրը Հակոբին տվեց ավագի բաժինը և անցավ քեզ, թեև դու ավագն ես, իսկ Հակոբը՝ կրտսերը»:

3 Եվ նա ասաց նրանց. «Քանի որ ես իմ անդրանիկ իրավունքը վաճառեցի Հակոբին մի փոքր ոսպի դիմաց, և այն օրը, երբ հայրս ինձ ուղարկեց որսի, բռնելու և նրան ինչ-որ բան բերելու, որ ուտի և օրհնի ինձ, նա եկավ նենգությամբ և Հորս հաց ու խմիչք բերեց, իսկ հայրս օրհնեց նրան ու դրեց ինձ իր ձեռքի տակ:

4 Եվ հիմա մեր հայրը ստիպել է մեզ երդվել՝ ես և նա, որ փոխադարձաբար չարություն չենք հորինի իր եղբոր դեմ, և որ մենք սիրով և խաղաղությամբ կշարունակենք ամեն մեկը իր եղբոր հետ և մեր ճանապարհները չապականեցնենք»:

5 Նրանք ասացին նրան. քանզի մեր ուժն ավելի մեծ է, քան նրա ուժը, և մենք ավելի հզոր ենք, քան նա. մենք պիտի գնանք նրա դեմ, սպանենք նրան, կործանենք նրան ու նրա որդիներին: Եվ եթե դու չգնաս մեզ հետ, մենք էլ քեզ վնաս կտանք:

6 Եվ հիմա լսեք մեզ. Եկեք ուղարկենք Արամ, Փղշտիա, Մովաբ և Ամմոն, և եկեք ընտրենք մեզ համար ընտրված մարդկանց, ովքեր եռանդուն են պատերազմի համար, և գնանք նրա դեմ և կռվենք նրա հետ, և եկեք ոչնչացնենք նրան: երկրից, նախքան նա կուժեղանա»:

7 Նրանց հայրն ասաց նրանց.

8 Եվ նրանք ասացին նրան. «Սա է նաև քո գործելակերպը քո երիտասարդությունից մինչև այսօր, և դու քո վիզը դնում ես նրա լծի տակ:

9 Մենք չենք լսի այս խոսքերին»: Եվ նրանք ուղարկեցին Արամի մոտ, իսկ Ադուրամի մոտ՝ իրենց հոր ընկերոջ մոտ, և նրանց հետ վարձեցին հազար մարտիկներ՝ ընտրված մարտիկների:

10 Եվ նրանց մոտ եկան Մովաբից և Ամմոնի որդիներից, ովքեր վարձու էին ստացել, հազար ընտրված մարդ, և Փղշտիայից հազար ընտրված պատերազմական մարդ, Եդոմից ու Հորեցիներից հազար ընտրված մարտիկներ, և Կիտիմի հզոր պատերազմող մարդկանցից:

11 Եվ նրանք ասացին իրենց հորը.

12 Եվ նա լցվեց բարկությամբ և բարկությամբ, երբ տեսավ, որ իր որդիները ստիպում էին իրեն գնալ իրենց առջևից՝ առաջնորդելու իր եղբոր՝ Հակոբի դեմ:

13 Բայց յետոյ յիշեց այն բոլոր չարիքները, որ թաքնուած էր իր սրտում իր եղբօր՝ Յակոբի դէմ. և նա չհիշեց այն երդումը, որ երդվել էր իր հորն ու մորը, որ իր բոլոր օրերում չարություն չի խորհի իր եղբոր՝ Հակոբի դեմ:

14 Եվ չնայած այս ամենին, Հակոբը չգիտեր, որ նրանք գալիս էին իր դեմ կռվելու, և նա սգում էր իր կնոջ՝ Լիայի համար, մինչև որ նրանք մոտեցան աշտարակին չորս հազար ռազմիկների և ընտրված մարտիկների հետ:

15 Եվ Քեբրոնի մարդիկ մարդ ուղարկեցին նրա մոտ և ասացին. որովհետեւ Յակոբին Եսաւից աւելի էին սիրում: Նրանք նրան ասացին. քանզի Հակոբը Եսավից ավելի ազատամիտ ու ողորմած մարդ էր:

16 Բայց Հակոբը չհավատաց, մինչև նրանք շատ մոտենան աշտարակին:

17 Նա փակեց աշտարակի դարպասները. Նա կանգնեց ճակատների վրա և խոսեց իր եղբոր՝ Եսավի հետ և ասաց. Մի՞թե սա այն երդումն է, որ դու երդվել ես քո հորը և նորից քո մորը, նախքան նրանց մահը: Դու դրժեցիր երդումը, և այն պահին, երբ երդվեցիր քո հորը, դատապարտվեցիր»:

18 Եվ Եսավը պատասխանեց և ասաց նրան. «Ո՛չ մարդկանց զավակները, ո՛չ էլ երկրի գազանները արդարության երդում չունեն, որը երդվելով հավիտյանս երդվել են. բայց ամէն օր իրարու դէմ չարութիւն կը խորհին, եւ թէ իւրաքանչիւրը ի՛նչպէս կրնայ սպաննել իր հակառակորդին ու թշնամին:

19 Եվ դու հավիտյան ատում ես ինձ և իմ երեխաներին: Եվ քեզ հետ եղբայրության կապ չկա:

20 Լսիր այս խոսքերը, որոնք ես հայտարարում եմ քեզ, եթե վարազը կարող է փոխել իր մաշկը և իր մազիկները բուրդի պես փափուկ դարձնել, կամ եթե նա կարող է եղջյուրի կամ ոչխարի եղջյուրների պես եղջյուրներ առաջացնել նրա գլխին, ապա. Կպահե՞մ քեզ հետ եղբայրության կապը, և եթե կրծքերը բաժանվեն իրենց մորից, որովհետև դու ինձ համար եղբայր չես եղել:

21 Եվ եթե գայլերը հաշտություն կնքեն գառների հետ, որպեսզի չխժռեն կամ բռնություն գործադրեն նրանց վրա, և եթե նրանց սիրտը լավ լինի նրանց հանդեպ, ապա իմ սրտում խաղաղություն կլինի քո հանդեպ:

22 Եվ եթե առյուծը եզի ընկերը դառնա և նրա հետ հաշտություն կնքի, և եթե նա նրա հետ մեկ լծի տակ կապվի և նրա հետ հերկի, ես քեզ հետ հաշտություն կանեմ:

23 Եվ երբ ագռավը ռազայի պես սպիտականա, այն ժամանակ իմացիր, որ ես քեզ սիրել եմ, և քեզ հետ հաշտություն եմ կնքելու, դու արմատախիլ կանես, և քո որդիները արմատախիլ կլինեն, և քեզ համար խաղաղություն չի լինի»:

24 Եվ երբ Հակոբը տեսավ, որ նա իր սրտով և իր ամբողջ հոգով չար է տրամադրված իր հանդեպ, որ սպանի նրան, և որ նա եկել էր վայրի վարազի պես, որը

գալիս է նիզակի վրա, որը խոցում և սպանում է այն, և չի նահանջում դրանից.
25 Այնուհետև նա ասաց յուրայինների և իր ծառաների հետ, որ նրանք հարձակվեն իր և իր բոլոր ընկերների հետ:

ԳԼՈՒԽ 38

1 Եվ դրանից հետո Հուդան խոսեց իր հոր՝ Հակոբի հետ, և ասաց նրան. և գուցե դու իշխանություն ունենաս, որովհետև մենք չենք սպանի քո եղբորը, որովհետև նա քեզ նման է, և նա քեզ նման է, եկեք նրան (այս) պատիվ տանք»:
2 Այն ժամանակ Հակոբը ծոեց իր աղեղը, նետն ուղարկեց և հարվածեց նրա եղբորը՝ Եսավին (նրա աջ կրծքին) և սպանեց նրան:
3 Եվ դարձյալ նետ ուղարկեց և հարվածեց «Աղորան արամեացու ձախ կրծքին, և նրան հետ քշեց ու սպանեց:
4 Եվ հետո Հակոբի որդիները, նրանք և նրանց ծառաները, աշտարակի չորս կողմերում բաժանվեցին խմբերի:
5 Յուդան դուրս ելաւ առջևից, և Նեփթաղիմին ու Գադը նրա հետ և նրա հետ հիսուն ծառաներ՝ աշտարակի հարավային կողմում, և նրանք սպանեցին այն ամենը, ինչ գտան իրենց առաջ, և նրանցից ոչ ոք չփախավ:
6 Ղևին, Դանն ու Ասերը դուրս եկան աշտարակի արևելյան կողմը և նրանց հետ հիսուն մարդ, և նրանք սպանեցին Մովաբի և Ամմոնի մարտականներին:
7 Ռուբէնը, Իսաքարն ու Զաբուղոնը դուրս ելան աշտարակի հիւսիսային կողմը, յիսուն մարդ նրանց հետ, եւ սպանեցին փղշտացիների մարտականներին:
8 Շմաւոնը, Բենիամինը եւ Ռուբէնի որդի Ենովքը աշտարակի արեւմտեան կողմը դուրս ելան, եւ նրանց հետ յիսուն մարդ, եւ Եդոմից ու Հորէացիներից չորս հարիւր մարտիկներ կոտորեցին: վեց հարյուր փախան, և Եսավի որդիներից չորսը փախան նրանց հետ, և թողեցին իրենց հորը սպանված պառկած, ինչպես որ նա ընկել էր Ադուրամի բլրի վրա:
9 Յակոբի որդիները հետապնդեցին նրանց մինչեւ Սէիրի լեռները: Եվ Հակոբը թաղեց իր եղբորը Ադուրամի բլրի վրա, և նա վերադարձավ իր տունը:
10Եւ Յակոբի որդիները Սէիրի լեռներում ճնշեցին Եսաւի որդիներին ու նրանց վիզը խոնարհեցին, որ նրանք դարձան Յակոբի որդիների ծառաները:
11 Եվ նրանք ուղարկեցին իրենց հոր մոտ (հարցնելու), թե արդյոք նրանք պետք է հաշտություն կնքեն նրանց հետ, թե սպանեն նրանց:
12 Եվ Հակոբը լուր ուղարկեց իր որդիներին, որ նրանք պետք է խաղաղություն կնքեն, և նրանք հաշտություն կնքեցին նրանց հետ և ստրկության լուծը դրեցին նրանց վրա, այնպես որ նրանք միշտ տուրք էին տալիս Հակոբին և նրա որդիներին:
13 Յակոբին հարկ վճարեցին մինչեւ այն օրը, երբ նա Եգիպտոս իջաւ:
14 Եվ Եդոմի որդիները չեն թողել ստրկության լուծը, որը Հակոբի տասներկու որդիներն իրենց վրա դրել էին մինչև այսօր:
15 Սրանք այն թագաւորներն են, որոնք թագաւորեցին Եդոմի մէջ, նախքան Իսրայէլի որդիներուն վրայ որեւէ թագաւոր թագաւորելը [մինչ այսօր] Եդոմի երկրում:
16 Բեորի որդի Բաղակը թագավորեց Եդոմում, և նրա քաղաքի անունը Դանաբա էր:
17 Մեռաւ Բաղակը, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Յոբաբը, Բոսերի Զարայի որդին:
18Եւ Յոբաբը մեռաւ, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Ասամը՝ Թեմանի երկրից:
19 Եւ Ասամը մեռաւ, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Ադաթը՝ Բարադի որդին, որը Մովաբի դաշտում սպանեց Մադիանին, եւ նրա քաղաքի անունը Ավիթ էր:
20 Եվ Ադաթը մահացավ, և նրա փոխարեն թագավորեց Սալմանը Ամասեքայից:
21Եւ Սալմանը մեռաւ, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Սաւուղը Ռաաբոթից գետի մոտ:
22Եւ Սաւուղը մեռաւ, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Աքբորի որդի Բաելունանը:
23 Մեռաւ Աքբորի որդի Բաելունանը, եւ նրա փոխարէն թագաւորեց Ադաթը, եւ նրա կնոջ անունը Մայտաբիթ էր՝ Մեթաբեձաաբի դուստր Մաթարատի դուստրը:
24 Սրանք են այն թագավորները, որոնք թագավորեցին Եդոմի երկրում:

ԳԼՈՒԽ 39

1 Յակոբը բնակուեց իր հօր պանդխտութեան երկրում՝ Քանանացիների երկրում: Սրանք են Հակոբի սերունդները:
2 Հովսեփը տասնյոթ տարեկան էր, երբ նրան տարան Եգիպտոսի երկիր, և Փարավոնի ներքինի Պետափարը գնեց նրան:
3 Նա Հովսեփին նշանակեց իր ամբողջ տան վրա, և Տիրոջ օրհնությունը եղավ եգիպտացու տան վրա Հովսեփի պատճառով, և Տերը հաջողություն բերեց նրան այն ամենով, ինչ նա արեց:
4 Եգիպտացին ամեն ինչ հանձնեց Հովսեփի ձեռքը. քանզի նա տեսավ, որ Տերն իր հետ էր, և որ Տերը բարգավաճեց նրան այն ամենով, ինչ նա արեց:
5 Եվ Հովսեփի տեսքը գեղեցիկ էր [և շատ գեղեցիկ էր նրա արտաքինը], և նրա տիրոջ կինը բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ Հովսեփին, և նա սիրում էր նրան և աղաչում էր, որ պառկի իր հետ:
6 Բայց նա չհանձնեց իր հոգին և հիշեց Տիրոջը և այն խոսքերը, որոնք Հակոբը՝ նրա հայրը, կարդում էր Աբրահամի խոսքերից, որ ոչ ոք չպետք է պոռնկանա մի կնոջ հետ, ով ամուսին ունի. որ նրա համար մահվան պատիժ է նշանակվել երկնքում՝ Բարձրյալ Աստծո առջև, և մեղքը նրա դեմ կգրանցվի հավերժական գրքերում Տիրոջ առջև:
7 Եւ Յովսէփը յիշեց այս խօսքերը եւ չուզեց պառկել նրա հետ:
8 Նա աղաչում էր նրան մեկ տարի, բայց նա մերժեց և չլսեց:
9 Բայց նա գրկեց նրան և բռնեց նրան տանը, որպեսզի ստիպեց նրան պառկել իր հետ, և փակեց տան դռները և ամուր բռնեց նրան. բայց նա թողեց իր հագուստը նրա ձեռքում, կոտրեց դուռը և փախավ դուրս նրա ներկայությունից:
10 Եվ կինը տեսավ, որ նա իր հետ չի պառկի, և նա նախատեց նրան իր տիրոջ ներկայությամբ՝ ասելով. և եղավ այնպես, երբ ես բարձրացրի իմ ձայնը, նա փախավ և իր հագուստը թողեց իմ ձեռքում, երբ ես բռնեցի նրան, և նա արգելակեց դուռը»:

11 Եվ եգիպտացին տեսավ Հովսեփի հանդերձն ու կոտրված դուռը, և լսեց նրա կնոջ խոսքերը և բանտ նետեց Հովսեփին այն տեղը, որտեղ պահվում էին այն բանտարկյալները, որոնց թագավորը բանտարկեց:
12 Նա այնտեղ էր՝ բանտում. Տերը շնորհք տուեց Յովսէփին բանտապահի աչքի առաջ, եւ գթութիւն տուեց նրա առաջ, որովհետեւ նա տեսաւ, որ Տէրն իր հետ էր, եւ որ Տէրն իր ամէնը յաջողեցրեց:
13 Եվ նա ամեն ինչ հանձնեց իր ձեռքը, և բանտապահների պետը ոչինչ չգիտեր նրա հետ եղածի մասին, որովհետև Հովսեփն ամեն ինչ արեց, և Տերը կատարեց այն:
14 Նա այնտեղ մնաց երկու տարի: Այդ օրերին Եգիպտոսի թագավոր փարավոնը բարկացավ իր երկու ներքինիների, գլխավոր սպասավորի և հացթուխի դեմ, և նրանց բանտարկեց գլխավոր խոհարարի տանը, այն բանտում, որտեղ պահվում էր Հովսեփը:
15 Բանտի պետը նշանակեց Յովսէփին որ ծառայի նրանց. և նա ծառայեց նրանց առաջ:
16 Եվ նրանք երկուսն էլ՝ գլխավոր սպասավորն ու հացթուխը, երազ տեսան, և այն պատմեցին Հովսեփին:
17 Եվ ինչպես նա մեկնեց նրանց, այնպես եղավ նրանց, և փարավոնը վերադարձրեց գլխավոր սպասավորին իր պաշտոնում, և նա սպանեց հացթուխին, ինչպես որ Հովսեփն էր մեկնաբանել նրանց:
18 Բայց գլխավոր սպասավորը մոռացավ Հովսեփին բանտում, թեև նա հայտնել էր նրան, թե ինչ է պատահելու իրեն, և չհիշեց փարավոնին հայտնել, թե ինչ ասաց Հովսեփը, քանի որ նա մոռացել էր:

ԳԼՈՒԽ 40

1 Այդ օրերին փարավոնը մի գիշերում երկու երազ տեսավ սովի մասին, որը պետք է լիներ ամբողջ երկրում, և նա արթնացավ քնից և կանչեց Եգիպտոսում եղող բոլոր երազները թարգմանողներին և մոգերին և պատմեց նրանց իր երկուսին. երազներ, և նրանք չկարողացան հայտարարել (դրանք):
2 Եվ այդ ժամանակ գլխավոր սպասավորը հիշեց Հովսեփին և խոսեց նրա մասին թագավորի հետ, և նա նրան դուրս բերեց բանտից, և նա կատարեց իր երկու երազանքները նրա առաջ:
3 Եվ նա ասաց փարավոնի առջև, որ իր երկու երազանքները մեկն էին, և նա ասաց նրան. ինչպես չի եղել ամբողջ երկրում:
4 Եվ հիմա թող փարավոնը վերակացուներ նշանակի Եգիպտոսի ողջ երկրում, և նրանք թող մթերք կուտակեն ամեն քաղաքում առատության տարիների ընթացքում, և կերակուր կլինի սովի յոթ տարիների համար, և երկիրը չի կորչի: սովի միջով, որովհետև այն շատ սաստիկ է լինելու»:
5 Տէրը շնորհք ու ողորմութիւն տուաւ Յովսէփին փարաւոնի աչքին, եւ փարաւոնն ասաց իր ծառաներին. Այս մարդու նման իմաստուն և խելամիտ մարդ չենք գտնի, որովհետև Տիրոջ հոգին նրա հետ է»:
6 Նա նշանակեց նրան երկրորդը իր ամբողջ թագավորության մեջ, իշխանություն տվեց նրան ամբողջ Եգիպտոսի վրա և նրան նստեցրեց փարավոնի երկրորդ կառքը:
7 Եվ նա հագցրեց նրան բիսուսի հագուստ, և նա ոսկյա շղթա դրեց նրա պարանոցին, և (ավետաբեր) հայտարարեց նրա առաջ «Էլ-Էլ-վա-Աբիրեր», և նրա ձեռքին մի մատանի դրեց և նրան կառավարեց բոլորի վրա. նրա տունը, մեծացրեց նրան և ասաց նրան. «Միայն գահի վրա ես քեզնից մեծ կլինեմ»:
8 Եվ Հովսեփը իշխում էր Եգիպտոսի ամբողջ երկրի վրա, և փարավոնի բոլոր իշխանները, նրա բոլոր ծառաները և բոլոր նրանք, ովքեր կատարում էին թագավորի գործը, սիրում էին նրան, որովհետև նա ուղիղ քայլում էր, քանի որ նա առանց հպարտության ու ամբարտավանության էր, և անձերի հանդեպ հարգանք չուներ և նվերներ չընդունեց, այլ արդարությամբ դատեց երկրի բոլոր մարդկանց:
9 Եվ Եգիպտոսի երկիրը խաղաղություն ապրեց փարավոնի առջև Հովսեփի պատճառով, որովհետև Տերը նրա հետ էր, և շնորհեց նրան շնորհ ու ողորմություն իր բոլոր սերունդների համար բոլոր նրանց, ովքեր ճանաչում էին նրան և լսում էին նրա մասին, և փարավոնի թագավորությունը լավ էր: հրամայեց, և չկար սատանան և չար մարդ (նրանում):
10 Թագաւորը Յովսէփի անունը դրեց Սեփանտիփանս, եւ Յովսէփին կին տուեց Հելիոպոլիսի քահանայապետի աղջկան՝ Պետափրէսի աղջկան:
11 Այն օրը, երբ Հովսեփը կանգնեց փարավոնի առաջ, նա երեսուն տարեկան էր [երբ նա կանգնեց փարավոնի առաջ]:
12 Այդ տարի Իսահակը մեռավ: Եվ եղավ այնպես, ինչպես Հովսեփն ասել էր իր երկու երազների մեկնության մեջ, ինչպես որ ինքն էր ասել, ամբողջ Եգիպտոսի երկրի վրա յոթ տարի առատություն եղավ, և Եգիպտոսի երկիրը առատ բերք ունեցավ՝ մեկ չափով (արտադրող) տասնութ հարյուր միջոց:
13 Եվ Հովսեփը կերակուր հավաքեց ամեն քաղաքում, մինչև որ նրանք լցվեցին ցորենով, մինչև որ այլևս չէին կարող հաշվել և չափել այն իր բազմության համար:

ԳԼՈՒԽ 41

1 Եվ քառասունհինգերորդ հոբելյանում, երկրորդ շաբաթում, և երկրորդ տարում [2165 AM] Հուդան առավ իր անդրանիկ Էրին՝ Արամի դուստրերից մի կին, որի անունը Թամար էր:
2 Բայց նա ատեց և չպառկեց նրա հետ, քանի որ նրա մայրը Քանանի դուստրերից էր, և նա ուզում էր իր մոր ազգականներից կին վերցնել, բայց Հուդան՝ նրա հայրը, թույլ չտվեց նրան:
3 Եվ այս Էրը՝ Հուդայի անդրանիկը, ամբարիշտ էր, և Տերը սպանեց նրան:
4 Եվ Յուդան ասաց Օնանին իր եղբորը.
5 Եվ Օնանը գիտեր, որ սերմը իրենը չի լինի, այլ միայն իր եղբորը, և մտավ իր եղբոր կնոջ տունը, և սերմը թափեց գետնին, և նա չար էր Տիրոջ աչքում, և Նա սպանեց նրան:
6 Յուդան ասաց իր հարսին Թամարին.
7 Եվ նա մեծացավ. բայց Հուդայի կինը՝ Բեդսուելը, թույլ չտվեց իր որդի Սելային ամուսնանալ: Եվ Բեդսուելը, Հուդայի կինը, մահացավ [2168 AM] այս շաբաթվա հինգերորդ տարում:
8 Վեցերորդ տարում Յուդան գնաց իր ոչխարները Թամնա խուզելու: [2169 AM] Եվ նրանք ասացին Թամարին.

9 Նա հանեց իր այրու հագուստը, վարագույր հագավ, զարդարվեց ու նստեց Թամնա տանող ճանապարհին հարող դարպասի մոտ:
10 Երբ Հուդան զնում էր, գտավ նրան և կարծեց, որ պոռնիկ է, և ասաց նրան. և նա ասաց նրան, ներս արի, և նա ներս մտավ:
11 Նա ասաց նրան. «Իմ վարձը տուր ինձ». «Ես ոչինչ չունեմ իմ ձեռքում, բացի իմ մատանին, որ իմ մատին է, և իմ վզնոցը և իմ գավազանը, որ իմ ձեռքում է»:
12 Եվ նա ասաց նրան. «Տո՛ւր ինձ դրանք, մինչև որ ինձ ուղարկես իմ վարձը», և նա ասաց նրան. և նա նրանց տվեց նրան, և նա մտավ նրա մոտ, և նա հղիացավ նրանից:
13 Յուդան գնաց իր ոչխարների մօտ, եւ նա գնաց իր հօր տունը:
14 Յուդան իր ադոդամացի հովիւի ձեռքով այծի ուլ ուղարկեց, բայց նա չգտաւ նրան. «Ո՞ւր է այն պոռնիկը, որ այստեղ էր»: Եվ նրանք ասացին նրան. «Այստեղ մեզ մոտ պոռնիկ չկա»:
15 Եվ նա վերադարձավ և տեղեկացրեց նրան և ասաց նրան, որ չի գտել նրան. «Ես հարցրի տեղի մարդկանց, և նրանք ասացին ինձ. «Այստեղ պոռնիկ չկա»: '
16 Եվ նա ասաց. «Թող նա պահի նրանց, որպեսզի մենք ծաղրի պատճառ չդառնանք»: Երբ երեք ամիսը լրացավ, պարզ դարձավ, որ նա հղի է, և նրանք պատմեցին Հուդային՝ ասելով. «Ահա քո հարսը՝ Թամարը, պոռնկությամբ է հղիացել»:
17 Յուդան գնաց իր հօր տունն ու ասաց իր հօրն ու իր եղբայրներին.
18 Եվ եղավ այնպես, երբ նրան դուրս հանեցին այրելու, նա ուղարկեց իր աներոջը մատանին, վզնոցը և գավազանը, ասելով. '
19 Յուդան ճանաչեց ու ասաց. «Թամարը ինձանից արդար է:
20 Ուստի թող չվառեն նրան»: Այդ իսկ պատճառով նրան չտրվեցին Սելային, և նա այլևս չմոտեցավ նրան:
21 Եվ դրանից հետո նա երկու որդի ծնեց՝ Փերեսին և Զարային, այս երկրորդ շաբաթվա յոթերորդ տարում:
22 Եվ դրանից հետո ավարտվեցին պտղաբերության յոթ տարիները, որոնց մասին Հովսեփը խոսեց փարավոնի հետ:
23 Եվ Հուդան ընդունեց, որ իր արած արարքը չար էր, որովհետև նա պառկել էր իր հարսի հետ, և նա դա ատելի համարեց իր աչքում, և նա ընդունեց, որ օրինազանցություն է արել և մոլորվել, քանի որ բացահայտվել էր. իր որդու փեշը, և նա սկսեց ողբալ և աղաչել Տիրոջը իր օրինազանցության համար:
24 Եվ մենք երազում ասացինք նրան, որ ներվել է նրան, որովհետև նա ջերմեռանդորեն աղաչում էր և ողբում և այլևս չէր անում:
25 Եվ նա ներում ստացավ, որովհետև նա ետ դարձավ իր մեղքից և իր տգիտությունից, որովհետև նա մեծ օրինազանցություն արեց մեր Աստծո առաջ. և ամեն ոք, ով այդպես է վարվում, ամեն ոք, ով պառկում է իր սկեսրոջ հետ, թող այրի նրան կրակով, որպեսզի նա այրվի այնտեղ, որովհետև նրանց վրա անմաքրություն և պղծություն կա, կրակով թող այրեն դրանք:
26 Եվ դու պատվիրո՞ւմ ես Իսրայելի որդիներին, որ նրանց մեջ անմաքրություն չլինի, քանի որ ամեն ոք, ով պառկում է իր հարսի կամ սկեսրոջ հետ, անմաքրություն է գործել: կրակով թող այրեն նրա հետ պառկած տղամարդուն, ինչպես նաև կնոջը, և նա կվերացնի բարկությունն ու պատիժը Իսրայելից:
27 Եվ Հուդային մենք ասացինք, որ նրա երկու որդիները նրա հետ չեն պառկել, և դրա համար նրա սերունդը հաստատվել է երկրորդ սերնդի համար և չի արմատախիլ լինելու:
28 Որովհետև նա միայնակ աչքով էր գնացել և պատիժ էր փնտրում, այսինքն՝ Աբրահամի դատաստանի համաձայն, որը նա պատվիրել էր իր որդիներին, Հուդան ջանացել էր նրան կրակով այրել:

ԳԼՈՒԽ 42

1 Եվ քառասունհինգերորդ հոբելյանի երրորդ շաբաթվա առաջին տարում սովը սկսեց գալ [2171 AM] երկիր, և անձրևը չցանկացավ տալ երկրին, որովհետև ոչ մի բան չտեղավ:
2 Եվ երկիրը ամուլ դարձավ, բայց Եգիպտոսի երկրում կերակուր կար, որովհետև Հովսեփը երկրի սերմը հավաքել էր առատության յոթ տարիների ընթացքում և պահպանել այն:
3 Եգիպտացիները եկան Հովսեփի մոտ, որ նա նրանց կերակուր տա, և նա բացեց շտեմարանները, որտեղ առաջին տարվա ցորենն էր, և նա վաճառեց այն երկրի ժողովրդին ոսկու համար:
4 <Այժմ Քանանի երկրում սովը սաստիկ սաստկացավ>, և Հակոբը լսեց, որ Եգիպտոսում կերակուր կա, և ուղարկեց իր տասը որդիներին, որ Եգիպտոսում նրա համար ուտելիք հայթայթեն: Բայց Բենիամինին չուղարկեց, և Հակոբի տասը որդիները եկան Եգիպտոս՝ գնացողների մեջ:
5 Եվ Հովսեփը ճանաչեց նրանց, բայց նրանք չճանաչեցին նրան, և նա խոսեց նրանց հետ և հարցրեց նրանց, և նա ասաց նրանց. «Դուք լրտեսներ չե՞ք և չե՞ք եկել՝ ուսումնասիրելու երկրի մոտակայքերը: — Եվ նա նրանց դրեց պալատ:
6 Դրանից հետո նա դարձյալ ազատ արձակեց նրանց, մենակ Սիմեոնին ձերբակալեց և ճանապարհեց նրա ինը եղբայրներին:
7 Եվ նրանց պարկերը լցրեց ցորենով, և նրանց ոսկին դրեց նրանց պարկերի մեջ, բայց նրանք չգիտեին:
8 Եվ նա հրամայեց նրանց բերել իրենց կրտսեր եղբորը, քանի որ նրանք նրան ասել էին, որ իրենց հայրը կենդանի է, իսկ իրենց կրտսեր եղբայրը:
9 Եգիպտացիների երկրից ելան ու Քանանի երկիրը եկան: Նրանք պատմեցին իրենց հորը այն ամենը, ինչ պատահել էր իրենց, և թե ինչպես էր երկրի տերը կոպիտ խոսել նրանց հետ և բռնել Շմավոնին, մինչև որ նրանք բերեն Բենիամինին:
10 Եվ Հակոբն ասաց. «Ինձ զրկեցիք իմ երեխաներից: Հովսեփը չկա, և Սիմեոնը նույնպես չկա, և դուք Բենիամինին կվերցնեք: Ինձ վրա է եկել քո չարությունը:
11 Եվ նա ասաց. որովհետև նրանց մայրը երկու որդի ծնեց, և մեկը կորավ, և այս մեկին էլ ինձնից կառնեք: Եթե նա ճանապարհին ջերմություն ունենար, իմ ծերությունը ցավով մահվան կհասցնեիք»:
12 Որովհետև նա տեսավ, որ նրանց փողը վերադարձվել էր յուրաքանչյուրին իր պարկի մեջ, և դրա համար վախեցավ ուղարկել նրան:
13 Եվ սովը մեծացավ և սաստկացավ Քանանի երկրում և բոլոր երկրներում, բացառությամբ Եգիպտոսի

երկրում, որովհետև եգիպտացիների զավակներից շատերը իրենց սերմերը կուտակել էին ուտելիքի համար այն ժամանակվանից, երբ տեսան Հովսեփին սերմեր հավաքելիս: և դնելով այն շտեմարաններում և պահպանելով սովի տարիների համար:
14 Եգիպտացիներն իրենց սովի առաջին տարում կերակրեցին դրանով:
15 Բայց երբ Իսրայէլը տեսաւ, որ երկրում սովը սաստիկ է, եւ որ փրկութիւն չկայ, ասաց իր որդիներին.
16 Նրանք ասացին. «Մենք չենք գնա. եթե մեր կրտսեր եղբայրը չգնա մեզ հետ, մենք չենք գնա»:
17 Իսրայէլը տեսաւ, որ եթէ զայն իրենց հետ չուղարկէ, բոլորը սովից պիտի կորչեն
18 Ռուբէնն ասաց.
19 Եվ նա ասաց նրան. «Նա քեզ հետ չի գնա»: Հուդան մոտեցավ և ասաց. «Ուղարկիր նրան ինձ հետ, և եթե ես նրան չվերադարձնեմ քեզ մոտ, թող ես մեղքը տանեմ քո առաջ իմ կյանքի բոլոր օրերում»:
20 Եվ նա ուղարկեց նրան իրենց հետ այս շաբաթվա երկրորդ տարում՝ ամսվա առաջին օրը, և նրանք եկան Եգիպտոսի երկիր բոլոր գնացողների հետ, և (նրանք ունեին) նվերներ իրենց ձեռքերում, stacte եւ նուշ եւ terebinth ընկույզ եւ մաքուր մեղր.
21 Եվ նրանք գնացին և կանգնեցին Հովսեփի առաջ, և նա տեսավ իր եղբորը՝ Բենիամինին, և նա ճանաչեց նրան և ասաց նրանց. «Սա ձեր կրտսեր եղբայրն է»: Եվ նրանք ասացին նրան. «Նա է»: Եվ նա ասաց, որ Տերը ողորմիր քեզ, որդի՛ս»:
22 Եվ նա ուղարկեց նրան իր տունը, և նա Սիմեոնին դուրս բերեց նրանց մոտ, և նա խնջույք արեց նրանց համար, և նրանք մատուցեցին նրան այն նվերը, որ բերել էին իրենց ձեռքում:
23 Եվ նրանք ուտում էին նրա առաջ, և նա բոլորին բաժին տվեց, բայց Բենիամինի բաժինը յոթ անգամ ավելի մեծ էր, քան նրանցից յուրաքանչյուրը:
24 Եվ նրանք կերան, խմեցին, վեր կացան և մնացին իրենց էշերի հետ:
25 Եվ Ջոզեֆը մի ծրագիր մշակեց, որով կարող էր իմանալ նրանց մտքերը, թե արդյոք խաղաղության մտքերը տիրում էին իրենց մեջ, և նա ասաց տնտեսին, ով իր տան վրա էր. ամաններ և իմ բաժակը՝ արծաթե բաժակը, որից ես խմում եմ, դրիր այն կրտսերի պարկի մեջ և ուղարկիր»:

ԳԼՈՒԽ 43

1 Եվ նա արեց այնպես, ինչպես Հովսեփն ասել էր իրեն, և նրանց բոլոր պարկերը լցրեց նրանց համար կերակուրով, նրանց փողերը դրեց նրանց պարկերի մեջ և գավաթը դրեց Բենիամինի պարկի մեջ:
2 Եվ վաղ առավոտյան նրանք գնացին, և եղավ այնպես, որ երբ նրանք այնտեղից գնացին, Հովսեփն ասաց իր տան տնտեսին. «Հալածի՛ր նրանց, վազի՛ր և բռնի՛ր նրանց՝ ասելով. չարությամբ գողացար ինձնից արծաթե բաժակը, որից խմում է իմ տերը»: Եվ ինձ մոտ բերեք նրանց կրտսեր եղբորը, և շուտով բերեք նրան, նախքան ես դուրս գամ իմ դատաստանի աթոռին»:
3 Եվ նա վազեց նրանց հետևից և ասաց նրանց այս խոսքերի համաձայն.
4 Եվ նրանք ասացին նրան. «Աստված չանի, որ քո ծառաներն այս բանն անեն և քո տիրոջ տնից գողանան որևէ սպասք, և նաև այն փողը, որը մենք առաջին անգամ գտանք մեր պարկերում, մենք՝ քո ծառաները, հետ բերեցինք այնտեղից: Քանանի երկիր.
5 Ուրեմն ինչպե՞ս գողանանք որևէ սպասք: Ահա, ահա մենք և մեր պարկերը փնտրում ենք, և ուր էլ որ գտնեք բաժակը մեր միջից որևէ մեկի պարկի մեջ, թող սպանվի, և մենք և մեր էշերը կծառայենք ձեր տիրոջը»:
6 Եվ նա ասաց նրանց. «Այդպես չէ, այն մարդուն, ում մոտ ես գտնում եմ, միայն նրան կվերցնեմ որպես ծառա, և դուք խաղաղությամբ կվերադառնաք ձեր տուն»:
7 Եվ մինչ նա խուզարկություն էր անում նրանց անոթների մեջ՝ սկսած մեծից և վերջացրած փոքրից, այն հայտնաբերվեց Բենիամինի պարկի մեջ:
8 Նրանք պատառոտեցին իրենց հանդերձները, բարձեցին իրենց էշերը, և վերադարձան քաղաք և եկան Հովսեփի տուն, և նրանք բոլորը երեսի վրա մինչև գետին խոնարհվեցին նրա առաջ:
9 Եվ Հովսեփն ասաց նրանց. «Դուք չարիք գործեցիք»: Իսկ նրանք ասացին. «Ի՞նչ ասենք և ինչպե՞ս պաշտպանվենք: Մեր տերը բացահայտեց իր ծառաների օրինազանցությունը. ահա մենք մեր տիրոջ ծառաներն ենք, և մեր էշերը նույնպես:
10 «Եվ Հովսեփն ասաց նրանց. «Ես նույնպես վախենում եմ Տիրոջից. Իսկ դու, գնա՛ քո տները, և թող քո եղբայրը լինի իմ ծառան, որովհետև դու չարություն ես արել: Չգիտե՞ք, որ մարդն իր գավաթով է ուրախանում, ինչպես ես՝ այս բաժակով: Բայց դուք այն ինձնից գողացաք»:
11 Յուդան ասաց. «Տէ՛ր իմ, աղաչում եմ քեզ, թող քո ծառան մի խոսք ասի իմ տիրոջ ականջին, երկու եղբայրներ, որոնք քո ծառայի մայրը ծնեց մեր հորը. Նա միայնակ է մնացել իր մորից, և քո ծառան՝ մեր հայրը, սիրում է նրան, և նրա կյանքը նույնպես կապված է այս (տղայի) կյանքի հետ:
12 Եվ կլինի այնպես, որ երբ գնանք քո ծառայի մոտ՝ մեր հոր մոտ, և տղան մեզ հետ չէ, նա կմեռնի, և մենք ցավով մահվան կհասցնենք մեր հորը:
13 Հիմա ավելի շուտ թույլ տուր ինձ՝ քո ծառային, որ տղայի փոխարեն մնամ որպես ստրուկ իմ տիրոջը, և թող տղան գնա իր եղբայրների հետ, որովհետև ես նրա համար երաշխավոր եղա քո ծառայի՝ մեր հոր ձեռքով, և եթե չանեմ. ետ բեր նրան, քո ծառան հավիտյան կլսի մեր հոր մեղքը»:
14 Եվ Հովսեփը տեսավ, որ նրանք բոլորն էլ բարության համաձայն են միմյանց հետ, և չկարողացավ զսպել իրեն, և ասաց նրանց, որ ինքը Հովսեփն է:
15 Եվ նա նրանց հետ խոսեց եբրայերեն լեզվով, ընկավ նրանց պարանոցի վրա և լաց եղավ:
16 Բայց նրանք չճանաչեցին նրան և սկսեցին լաց լինել: Նա ասաց նրանց. «Մի՛ լացե՛ք ինձ վրա, այլ շտապե՛ք և իմ հորը բերե՛ք ինձ մոտ. և դուք տեսնում եք, որ իմ բերանն է խոսում, և իմ եղբայր Բենիամինի աչքերը տեսնում են:
17 Քանզի ահա սա սովի երկրորդ տարին է, և դեռ հինգ տարի կա առանց բերքահավաքի, ծառերի պտուղների կամ հերկելու:
18 Շուտով իջեք դուք և ձեր ընտանիքները, որպեսզի չկորչեք սովից և չտրտմեք ձեր ունեցվածքի համար, որովհետև Տերն ինձ ուղարկեց ձեզնից առաջ՝ կարգի բերելու, որպեսզի շատ մարդիկ ապրեն:

19 Եվ իմ հորը ասա, որ ես դեռ ողջ եմ, և դուք, ահա, տեսնում եք, որ Տերն ինձ դարձրել է փարավոնի հայր և կառավարիչ նրա տան և Եգիպտոսի ողջ երկրի վրա:
20 Եվ պատմիր իմ հորը իմ ամբողջ փառքի և այն բոլոր հարստության ու փառքի մասին, որ Տերն է տվել ինձ»:
21 Եվ փարավոնի բերանի հրամանով նա նրանց կառքեր և ճանապարհի պաշարներ տվեց, և նա բոլորին տվեց գունավոր զգեստներ և արծաթ:
22 Եվ նրանց հորը ուղարկեց հանդերձներ, արծաթ և տասը էշ, որոնք ցորեն էին տանում, և նա ուղարկեց նրանց:
23 Եվ նրանք գնացին և ասացին իրենց հորը, որ Հովսեփը ողջ է և ցորեն է չափում երկրի բոլոր ազգերին, և որ նա կառավարում է Եգիպտոսի ողջ երկրի վրա:
24 Եվ նրանց հայրը չհավատաց, որովհետև ինքն իր մտքում անկապ էր. Բայց երբ նա տեսավ Հովսեփի ուղարկած սայլերը, նրա ոգու կյանքը վերածնվեց, և նա ասաց. «Ինձ բավական է, եթե Ջոզեֆը ապրի. Ես կիջնեմ և կտեսնեմ նրան մինչև մահանալս»:

ԳԼՈՒԽ 44

1 Իսրայէլը երրորդ ամսուան նորալուսնի օրը Խառանից իր տնից ճանապարհ ընկաւ, եւ գնաց Երդման ջրհորի ճանապարհով, եւ այս եօթներորդ օրը զոհ մատուցեց իր հօր՝ Իսահակի Աստծուն: ամիս.
2 Հակոբը հիշեց այն երազը, որ տեսել էր Բեթելում, և վախեցավ իջնել Եգիպտոս:
3 Եվ մինչ նա մտածում էր Հովսեփին լուր ուղարկել, որ գա իր մոտ, և որ նա չի իջնի, նա այնտեղ մնաց յոթ օր, եթե երևի տեսիլք տեսնի՝ մնա, թե իջնի:
4 Նա նշեց առաջին պտուղների հունձքի տոնը հին ցորենով, որովհետև Քանանի ամբողջ երկրում մի բուռ սերմ չկար, որովհետև սով էր բոլոր գազանների, անասունների և թռչունների վրա, և նաև մարդու վրա:
5 Եվ տասնվեցերորդ օրը Տերը երևաց նրան և ասաց. «Յակոբ, Յակոբ». «Ահա ես»: Նա ասաց նրան. «Ես քո հայրերի Աստվածն եմ՝ Աբրահամի և Իսահակի Աստվածը. Մի՛ վախեցիր Եգիպտոս իջնելուց, որովհետև ես այնտեղ քեզնից մեծ ազգ կդարձնեմ, ես քեզ հետ կիջնեմ և նորից կբարձրացնեմ քեզ, և դու կթաղվես այս երկրում, և Հովսեփը կդնի իր ձեռքերը. քո աչքերի վրա.
6 Մի՛ վախեցիր. իջի՛ր Եգիպտոս»:
7 Եվ նրա որդիները և նրա որդիների որդիները վեր կացան, և նրանք իրենց հորն ու ունեցվածքը դրեցին սայլերի վրա:
8 Իսրայէլը Երդման ջրհորից վեր կացաւ այս երրորդ ամսի տասնվեցերորդ օրը, եւ գնաց Եգիպտոսի երկիրը:
9 Իսրայէլը Յուդան ուղարկեց իր առաջից՝ իր որդի Յովսէփի մօտ, որպէսզի քննի Գեսենի երկիրը, քանի որ Յովսէփն ասել էր իր եղբայրներին, որ նրանք գան այնտեղ բնակուեն, որպէսզի իր մօտ զօրանեն:
10 Եվ սա ամենալավն էր Եգիպտոսի երկրում և նրան մոտ, բոլորի համար և նաև անասունների համար:
11 Եւ սրանք են Յակոբի որդիների անունները, որոնք Եգիպտոս գնացին իրենց հօր՝ Յակոբի հետ:
12 Ռուբենը՝ Իսրայելի անդրանիկը. և սրանք են նրա որդիների՝ Ենոքի, Փալլուի, Եսրոնի և Կարմի-հինգի անունները:
13 Սիմեոնն ու նրա որդիները. և սրանք են նրա որդիների անունները. Յեմուել, Յամին, Օհադ, Յաքին, Սոհար և Սեփաթացի յոթը կնոջ որդի Սավուղ:
14 Ղևին և նրա որդիները. և սրանք են նրա որդիների անունները՝ Գերսոն, Կահաթ և Մերարի չորս:
15 Յուդան ու նրա որդիները. և սրանք են նրա որդիների անունները՝ Սելա, Փարես և Զարա չորս:
16 Իսաքարն ու նրա որդիները. և սրանք են նրա որդիների անունները. Տոլա, Փուա, Յասուբ և Սիմրոն հինգ:
17 Զաբուղոնն ու նրա որդիները. և սրանք են նրա որդիների անունները.
18 Եվ սրանք են Հակոբի որդիներն ու նրանց որդիները, որոնց Լիան ծնեց Հակոբի համար Միջագետքում՝ վեցը, և նրանց մեկ քույրը՝ Դինան, և Լիայի որդիների բոլոր հոգիները և նրանց որդիները, որոնք իրենց հոր՝ Հակոբի հետ գնացին Եգիպտոս, նրանք քանինը տարեկան էին, և նրանց հայրը՝ Հակոբը, երեսուն տարեկան էին:
19 Լիայի աղախնի՝ Յակոբի կնոջ՝ Զելփայի որդիները, որոնք ծնեցին Յակոբ Գադին ու Ասուրին:
20 Եվ սրանք են նրանց որդիների անունները, որոնք նրա հետ գնացին Եգիպտոս: Գադի որդիներն են՝ Սիփիոն, Անգի, Սունի, Եզբոն, Էրի, Արելին և Արոդի-ութը:
21 Ասերի որդիներն են՝ Իմնան, Իսվան, Իսվին, Բերիան և Սարան՝ նրանց վեց քույրը:
22 Բոլոր հոգիները տասնչորս հոգի էին, իսկ Լիային՝ քառասունչորս հոգի:
23 Յակոբի կնոջ՝ Ռաքէլի որդիները՝ Յովսէփն ու Բենիամինը:
24 Եւ Յովսէփի համար Եգիպտոսում ծնուեցան, նախքան իր հօր Եգիպտոս գալը, նրանք, որոնց ծնեց Հելիոպոլիսի Պետափարէ քահանայի դուստր Ասենաթը, Մանասէն եւ Եփրեմը՝ երեքը:
25 Բենիամինի որդիները՝ Բելան, Բեքերը, Ասբելը, Գերան, Նեեմանը, Էհին, Ռոշը, Մուփիմը, Հուփիմը և Արդ-տասնմեկը:
26 Ռաքելի բոլոր հոգիները տասնչորս հոգի էին:
27 Յակոբի կնոջ՝ Ռաքէլի աղախին Բալլայի որդիները, որոնց նա ծնեց Յակոբի համար, Դանն ու Նեփթաղիմին էին:
28 Եվ սրանք են նրանց որդիների անունները, որոնք իրենց հետ գնացին Եգիպտոս: Դանի որդիներն էին Հուսիմը, Սամոնը և Ասուդին: և «Ijaka» և «Salomon-6»:
29 Եվ նրանք մահացան այն տարում, երբ նրանք մտան Եգիպտոս, և այնտեղ մնացին միայն Դան Հուսիմին:
30 Եւ սրանք են Նեփթաղիմի որդիների անունները Յասիելի, Գունիի, Յեզերի, Սեղլումի եւ Իվ.
31 Եվ Իվը, որ ծնվել էր սովի տարիներից հետո, մահացավ Եգիպտոսում:
32 Ռաքելի բոլոր հոգիները քսանվեց հոգի էին:
33 Եգիպտոս գնացած Հակոբի բոլոր հոգիները յոթանասուն հոգի էին: Սրանք են նրա զավակներն ու նրա զավակները, բոլոր յոթանասունը, բայց հինգը մահացան Եգիպտոսում Հովսեփից առաջ և երեխաներ չունեին:
34 Եվ Քանանի երկրում մահացան Հուդայի երկու որդիները՝ Էրն ու Օնանը, և նրանք երեխաներ չունեին, և Իսրայելի որդիները թաղեցին նրանց, ովքեր զոհվեցին, և նրանք հաշվվեցին յոթանասուն հեթանոս ազգերի մեջ:

ԳԼՈՒԽ 45

1 Եվ Իսրայելը գնաց Եգիպտոսի երկիր՝ Գեսենի երկիր, չորրորդ ամսի նորալուսնի վրա [2172 AM]: ամիս, քառասունիհինգերորդ հոբելյանի երրորդ շաբաթվա երկրորդ տարում:
2 Եւ Յովսէփը գնաց իր հօրը՝ Յակոբին, Գոսէնի երկիրը դիմաւորելու, եւ նա ընկաւ իր հօր վզին ու լաց եղաւ:
3 Եվ Իսրայելն ասաց Հովսեփին. «Հիմա թույլ տուր, որ ես մեռնեմ, քանի որ տեսել եմ քեզ, և այժմ թող օրհնվի Իսրայելի Տեր Աստվածը՝ Աբրահամի Աստվածը և Իսահակի Աստվածը, ով չթողեց իր ողորմությունը և իր շնորհը իր ծառա Հակոբից: .
4 Ինձ բավական է, որ ես տեսել եմ քո երեսը, քանի դեռ կենդանի եմ. այո, ճշմարիտ է այն տեսիլքը, որը ես տեսա Բեթելում: Օրհնյալ լինի իմ Տեր Աստվածը հավիտյանս հավիտենից, և օրհնյալ լինի Նրա անունը»:
5 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները հաց կերան իրենց հոր առաջ և գինի խմեցին, և Հակոբը ուրախացավ չափազանց մեծ ուրախությամբ, որովհետև տեսավ, որ Հովսեփն ուտում էր իր եղբայրների հետ և խմում նրա առաջ, և օրհնեց այն ամենի Արարչին, ով պահպանեց իրեն և Նրա համար պահպանեց իր տասներկու որդիները:
6 Յովսէփն իր հօրն ու իր եղբայրներին ընծայ տուել էր Գեսեմ երկրում, Ռամսէսում ու շրջակայքի բոլոր շրջակայքում բնակուելու իրաւունքը, որի վրայ իշխում էր փարաւոնի առաջ: Իսրայէլն ու իր որդիները բնակուեցին Գեսեմ երկրում, Եգիպտոսի երկրի լաւագոյն մասը, իսկ Իսրայէլը հարիւր երեսուն տարեկան էր, երբ նա Եգիպտոս եկաւ:
7 Եվ Հովսեփը կերակրեց իր հորն ու իր եղբայրներին, ինչպես նաև նրանց ունեցվածքը հացով այնքան, որքան բավարար էր սովի յոթ տարիների համար:
8 Եգիպտացիների երկիրը սովի պատճառով տուժեց, և Հովսեփը փարավոնի համար ձեռք բերեց ողջ Եգիպտոսի երկիրը սննդի դիմաց, և նա տիրեց ժողովրդին, նրանց անասուններին և ամեն ինչ Փարավոնի համար:
9 Եւ սովի տարիները լրացան, եւ Յովսէփը երկրի ժողովրդին սերմ ու կեր տուեց, որպէսզի ութերորդ տարում ցանեն (երկիրը), որովհետեւ գետը ողողել էր Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը:
10 Որովհետև սովի յոթ տարիների ընթացքում այն չէր հորդել և ոռոգել էր գետի ափերին միայն մի քանի տեղ, բայց հիմա այն հորդեց, և եգիպտացիները ցանեցին երկիրը, և այն շատ ցորեն բերեց այդ տարի:
11 Եվ սա [2178 AM] քառասունիհինգերորդ հոբելյանի չորրորդ շաբաթվա առաջին տարին էր:
12 Հովսեփը բերքի ցորենից հինգերորդ մասը վերցրեց թագավորի համար և չորս բաժին թողեց նրանց ուտելիքի և սերմի համար, և Հովսեփը դա օրենք դարձրեց Եգիպտոսի երկրի համար մինչև այսօր:
13 Եվ Իսրայելը Եգիպտոսի երկրում ապրեց տասնյոթ տարի, և նրա ապրած բոլոր օրերը եղան երեք հոբելյանական՝ հարյուր քառասունյոթ տարի, և նա մահացավ քառասուն-հինգերորդ շաբաթվա չորրորդ տարում: հինգերորդ հոբելյան.
14 Իսրայելը իր որդիներին իր մահից առաջ օրհնեց եւ նրանց պատմեց այն ամէնը, ինչ նրանց պատահելու էր Եգիպտոսի երկրում. և նա հայտնեց նրանց, թե ինչ է լինելու նրանց վրա վերջին օրերին, և օրհնեց նրանց և երկու բաժին տվեց Հովսեփին երկրի վրա:
15 Եվ նա քնեց իր հայրերի հետ, և նրան թաղեցին Քանանի երկրում գտնվող կրկնակի քարայրում, իր հոր՝ Աբրահամի մոտ, գերեզմանում, որը նա փորել էր իր համար Քեբրոնի երկրի կրկնակի քարայրում:
16 Նա իր բոլոր գրքերը և իր հայրերի գրքերը տվեց իր որդուն՝ Ղևիին, որպեսզի նա պահպանի դրանք և նորոգի իր երեխաների համար մինչև այսօր:

ԳԼՈՒԽ 46

1 Եվ եղավ այնպես, որ Հակոբի մահից հետո Իսրայելի որդիները շատացան Եգիպտոսի երկրում, և նրանք դարձան մեծ ազգ, և նրանք սրտով միաբան էին, այնպես որ եղբայրը սիրում էր եղբորը, և ամեն մարդ օգնեց իր եղբորը, և նրանք առատորեն շատացան և անչափ շատացան՝ տասը [2242 AM] շաբաթ տարիներ, Հովսեփի կյանքի բոլոր օրերը:
2 Եվ ոչ մի սատանա և չարիք չկար Հովսեփի կյանքի բոլոր օրերում, որոնք նա ապրեց իր հայր Հակոբից հետո, քանի որ բոլոր եգիպտացիները հարգում էին Իսրայելի որդիներին Հովսեփի կյանքի բոլոր օրերում:
3 Յովսէփը մեռաւ հարիւր տասը տարեկան հասակում. Նա տասնյոթ տարի ապրեց Քանանի երկրում, տասը տարի ծառայեց, երեք տարի բանտարկություն և ութսուն տարի թագավորի օրոք՝ կառավարելով ամբողջ Եգիպտոսի երկիրը:
4 Եվ նա մեռավ և իր բոլոր եղբայրները և ամբողջ այդ սերունդը:
5 Եվ նա հրամայեց Իսրայելի որդիներին մահից առաջ, որ նրանք իրենց հետ տանեն նրա ոսկորները, երբ նրանք դուրս գան Եգիպտոսի երկրից:
6 Եվ նա նրանց երդվեց իր ոսկորների համար, որովհետև գիտեր, որ եգիպտացիները այլևս չեն բերի ու թաղեն նրան Քանանի երկրում, քանի որ Քանանի թագավոր Մամարոնը, երբ բնակվում էր Ասորեստանի երկրում, կռվում էր հովտում: Եգիպտոսի թագավորը սպանեց նրան այնտեղ և հետապնդեց եգիպտացիներին մինչև Էրմոնի դարպասները:
7 Բայց նա չկարողացավ ներս մտնել, որովհետև մեկ ուրիշը՝ նոր թագավոր, դարձել էր Եգիպտոսի թագավոր, և նա ավելի ուժեղ էր, քան նա, և նա վերադարձավ Քանանի երկիրը, և Եգիպտոսի դարպասները փակվեցին, և ոչ ոք դուրս չեկավ: և ոչ ոք չեկավ Եգիպտոս:
8 Եվ Հովսեփը մահացավ քառասունվեցերորդ հոբելյանին՝ վեցերորդ շաբաթում, երկրորդ տարում, և նրան թաղեցին Եգիպտոսի երկրում, և [2242 AM] նրա բոլոր եղբայրները մահացան նրանից հետո:
9 Եվ Եգիպտոսի թագավորը պատերազմի դուրս եկավ Քանանի թագավորի հետ [2263 AM] քառասունյոթերորդ հոբելյանում, երկրորդ տարվա երկրորդ շաբաթվա ընթացքում, և Իսրայելի որդիները հանեցին Հակոբի որդիների բոլոր ոսկորները. բացի Հովսեփի ոսկորներից, նրանք թաղեցին դաշտում, լեռան կրկնակի քարայրում:
10 Եվ նրանցից շատերը վերադարձան Եգիպտոս, բայց նրանցից մի քանիսը մնացին Քեբրոնի լեռներում, և քո հայր Ամրամը մնաց նրանց հետ:
11 Եվ Քանանի թագավորը հաղթեց Եգիպտոսի թագավորին, և նա փակեց Եգիպտոսի դարպասները:

12 Եվ նա Իսրայելի որդիների դեմ չար հնարք հորինեց՝ նրանց չարչարելու համար, և ասաց Եգիպտոսի ժողովրդին.

13 Եկե՛ք նրանց հետ խելամտորեն վարվենք, քանի դեռ նրանք շատ չեն, և եկեք նրանց ստրկությամբ տանջենք, նախքան պատերազմը մեզ վրա չգա, և նրանք նույնպես կռվեն մեր դեմ: այլապես նրանք կմիանան մեր թշնամիներին և կհանեն նրանց մեր երկրից, որովհետև նրանց սրտերն ու երեսները դեպի Քանանի երկիրն են»:

14 Եվ նրանց վրա գործավարներ նշանակեց՝ նրանց ստրկությամբ չարչարելու. Նրանք ամուր քաղաքներ կառուցեցին փարավոնի, Փիթոմի և Ռամսեսի համար, և նրանք կառուցեցին բոլոր պարիսպներն ու բոլոր ամրությունները, որոնք ընկել էին Եգիպտոսի քաղաքներում:

15 Եվ նրանք խստությամբ ծառայեցին նրանց, և որքան շատ էին նրանց չարությամբ վարվում, այնքան շատանում էին ու շատանում:

16Եգիպտացիները գարշեցին Իսրայելի որդիներին:

ԳԼՈՒԽ 47

1 Եվ յոթերորդ շաբաթում, յոթերորդ տարում, քառասունյոթերորդ հոբելյանում, քո հայրը մեկնեց [2303 AM] Քանանի երկրից, և դու ծնվեցիր չորրորդ շաբաթում, նրա վեցերորդ տարում, [2330 AM] քառասունութերորդ հոբելյան; սա Իսրայելի որդիների նեղության ժամանակն էր:

2 Եգիպտացիների թագավոր փարավոնը հրաման արձակեց նրանց մասին, որ գետը գցեն իրենց բոլոր արու զավակներին, որոնք ծնվել են:

3 Եւ զանոնք եօթը ամիս ներս գցեցին՝ մինչեւ քո ծնած օրը

4 Եվ քո մայրը թաքցրեց քեզ երեք ամիս, և նրանք պատմեցին նրա մասին: Եվ նա քեզ համար մի տապան շինեց, այն պատեց կուպրով ու ասֆալտով, դրեց դրոշների մեջ գետի ափին, և նա քեզ դրեց դրա մեջ յոթ օր, և քո մայրը գիշերով եկավ և ծծեց քեզ, և օր Մարիամը, քո քույրը, պահպանում էր քեզ թռչուններից:

5 Եվ այդ օրերին Թարմութը՝ փարավոնի դուստրը, եկավ գետում լողանալու, և նա լսեց քո ձայնը, որը լաց էր լինում, և նա ասաց իր աղջիկներին, որ քեզ դուրս բերեն, և նրանք քեզ բերեցին իր մոտ:

6 Նա քեզ հանեց տապանից և գթաց քեզ:

7 Եվ քո քույրն ասաց նրան. «Գնա՞մ և կանչեմ քեզ մոտ եբրայուհիներից մեկին, որ կերակրի և ծծի այս երեխային քեզ համար»:

8 Նա ասաց նրան. «Գնա՛»: Եվ նա գնաց, կանչեց քո մորը՝ Հոքաբեդին, և նա տվեց նրա վարձը, և նա կերակրեց քեզ:

9 Եվ հետո, երբ դու մեծացար, քեզ բերեցին փարավոնի աղջկա մոտ, և դու դարձար նրա որդին, և քո հայր Ամրամը սովորեցրեց քեզ գրել, և երեք շաբաթ ավարտելուց հետո նրանք քեզ բերեցին թագավորական գավիթ:

10 Եվ դու երեք շաբաթ տարի էիր դատարանում մինչև այն ժամանակը [2351-], երբ դու դուրս եկար թագավորական գավիթից և տեսար մի եգիպտացու, որը հարվածում էր քո ընկերոջը, որը [2372 AM] Իսրայելի որդիներից էր, և դու սպանեցիր: նրան և թաքցնել ավազի մեջ:

11 Երկրորդ օրը դու և իսրայելացիներից երկուսը միասին կռվեցինք, և չարագործին ասացիր. «Ինչո՞ւ ես հարվածում քո եղբորը»:

12 Եվ նա բարկացավ և բարկացավ և ասաց. «Ո՞վ քեզ իշխան և դատավոր դարձրեց մեր վրա: Կարծում ես ինձ սպանե՞լ, ինչպես երեկ սպանեցիր եգիպտացուն»: Եվ այս խոսքերից դու վախեցար ու փախար:

ԳԼՈՒԽ 48

1 Քառասունիններորդ հոբելյանի երրորդ շաբաթվա վեցերորդ տարում դու մեկնեցիր և բնակվեցիր «Մադիանացիների երկրում»՝ հինգ շաբաթ և մեկ տարի: Եվ դու վերադարձար Եգիպտոս երկրորդ շաբաթվա երկրորդ տարվա հիսուներորդ տարում:

2 Եվ դու ինքդ գիտես, թե Նա ինչ ասաց քեզ հետ [2410 AM] Սինա լեռան վրա, և թե ինչ էր ուզում անել քեզ հետ իշխան Մասթեման, երբ դու վերադառնում էիր Եգիպտոս <ճանապարհին, երբ հանդիպեցիր նրան կացարանում>:

3 Մի՞թե նա իր ողջ զորությամբ չփորձեց սպանել քեզ և եգիպտացիներին ազատել քո ձեռքից, երբ տեսավ, որ դու ուղարկվել ես եգիպտացիների նկատմամբ դատաստան և վրեժ լուծելու:

4 Ես քեզ ազատեցի նրա ձեռքից, և դու կատարեցիր այն նշաններն ու հրաշքները, որոնք ուղարկվել էիր Եգիպտոսում՝ փարավոնի դեմ, նրա ամբողջ տան, նրա ծառաների ու ժողովրդի դեմ:

5 Տէրը մեծ վրէժխնդրութիւն ըրաւ անոնց վրայ Իսրայէլի համար, եւ զարկաւ զանոնք արեան ու գորտերի, ոջիլների ու շան ճանճերի ու չարորակ խոցերի միջով. և նրանց անասունները մահով. և կարկուտի միջոցով Նա ոչնչացրեց այն ամենը, ինչ աճեց նրանց համար. և մորեխների կողմից, որոնք կերել են կարկուտի և խավարի հետևանքով մնացած մնացորդները. և մարդկանց ու անասունների անդրանիկների <մահով>, և նրանց բոլոր կուռքերի վրա Տերը վրեժխնդիր եղավ և այրեց նրանց կրակով:

6 Եվ ամեն ինչ ուղարկվեց քո ձեռքով, որպեսզի դու հայտարարես (այս բաները) նախքան դրանք կատարվելը, և դու խոսեցիր Եգիպտոսի թագավորի հետ նրա բոլոր ծառաների և նրա ժողովրդի առաջ:

7 Եվ ամեն ինչ եղավ քո խոսքերի համաձայն. Եգիպտացիների երկրի վրա տասը մեծ և սարսափելի դատաստաններ եղան, որպեսզի դու վրեժ լուծես նրա վրա Իսրայելի համար:

8 Եվ Տերն ամեն ինչ արեց հանուն Իսրայելի, և ըստ իր ուխտի, որը նա պատվիրել էր Աբրահամի հետ, որ նա վրեժխնդիր լինի նրանցից, ինչպես որ նրանք բռնությամբ ստրկության էին ենթարկել նրանց:

9 Եվ Մաստեմա իշխանը կանգնեց քո դեմ և ուզեց քեզ գցել փարավոնի ձեռքը, և նա օգնեց եգիպտացի կախարդներին,

10 Եվ նրանք ոտքի կանգնեցին և քո առաջ գործեցին այն չարիքները, իրոք, մենք թույլ տվեցինք նրանց գործել, բայց այն միջոցները, որոնք մենք թույլ չտվեցինք, որ գործեն նրանց ձեռքով:

11 Եվ Տերը խոցեց նրանց չարորակ խոցերով, և նրանք չկարողացան կանգնել, որովհետև մենք ոչնչացրեցինք նրանց, որպեսզի նրանք չկարողացան որևէ նշան անել:

12 Եվ չնայած բոլոր (այս) նշաններին և հրաշքներին, իշխան Մաստեմային չամաչեց, որովհետև նա խիզախեց և աղաղակեց եգիպտացիներին, որ հետապնդեն ձեզ եգիպտացիների բոլոր զորություններով, իրենց կառքերով, իրենց ձիերով և Եգիպտոսի ժողովուրդների բոլոր զորքերը:
13Եւ ես կանգնեցի եգիպտացիների ու իսրայէլացիների միջեւ, եւ մենք Իսրայէլին ազատեցինք նրա ձեռքից ու նրա ժողովրդի ձեռքից, եւ Տէրը նրանց տարաւ ծովի միջով, որպէս ցամաքը:
14 Եվ բոլոր ժողովուրդներին, որոնց նա բերեց հետապնդելու Իսրայելի հետևից, մեր Տեր Աստվածը նրանց գցեց ծովի մեջտեղը, Իսրայելի որդիների տակ գտնվող անդունդի խորքերը, ինչպես Եգիպտոսի ժողովուրդն էր գցել իր զավակներին: գետ Նա վրեժխնդիր եղավ նրանցից 1,000,000-ից, և հազար ուժեղ և եռանդուն մարդ կործանվեց քո ժողովրդի զավակների մեկ կաթնասունի պատճառով. նրանք նետել էին գետը:
15 Եվ տասնչորսերորդ օրը, տասնհինգերորդը, տասնվեցերորդը, տասնյոթերորդը և տասնութերորդը իշխան Մաստեմային կապեցին և բանտարկեցին Իսրայելի որդիների հետևում, որպեսզի չմեղադրի նրանց:
16 Եվ տասնիններորդ օրը մենք նրանց բաց թողեցինք, որպեսզի օգնեն եգիպտացիներին և հետապնդեն Իսրայելի որդիներին:
17 Եվ նա կարծրացրեց նրանց սրտերը և համառեց նրանց, և մեր Տեր Աստվածը հորինեց այն մտադրությունը, որ նա կարող է հարվածել եգիպտացիներին և նետել նրանց ծովը:
18 Եվ տասնչորսերորդ օրը մենք կապեցինք նրան, որպեսզի նա չմեղադրի Իսրայելի որդիներին այն օրը, երբ նրանք եգիպտացիներից անոթներ և հագուստներ, արծաթե և ոսկյա և բրոնզե անոթներ խնդրեցին, որպեսզի կողոպտեն եգիպտացիներին: ստրկության դիմաց, որում նրանք ստիպել էին ծառայել:
19 Եվ մենք Իսրայելի որդիներին դատարկաձեռն դուրս չհանեցինք Եգիպտոսից:

ԳԼՈՒԽ 49

1 Հիշիր այն պատվիրանը, որ Տերը պատվիրել է քեզ Պասեքի կապակցությամբ, որ այն տոնես իր ժամանակին առաջին ամսվա տասնչորսերորդին, որ սպանես այն մինչև երեկո լինելը, և նրանք ուտեն այն գիշերը երեկոյան: տասնհինգերորդը՝ արևի մայր մտնելու պահից:
2 Որովհետև այս գիշեր՝ տոնի սկիզբը և ուրախության սկիզբը, դուք ուտում էիք Պասեքը Եգիպտոսում, երբ Մասթեմայի բոլոր զորությունները արձակվեցին՝ Եգիպտոսի երկրում բոլոր անդրանիկներին սպանելու համար. փարաւոնի անդրանիկը՝ ջրաղացին մէջ գերի ընկած աղախինի անդրանիկին եւ անասուններին:
3 Եվ սա այն նշանն է, որ Տերը տվեց նրանց. յուրաքանչյուր տուն, որի շղթաների վրա նրանք տեսան առաջին տարեկան գառան արյունը, նրանք չպետք է մտնեն մորթելու համար, այլ անցնեն (այն)), որ պետք է փրկվեն բոլոր նրանք, ովքեր գտնվում էին տանը, քանի որ արյան նշանն էր նրա շղթաների վրա:
4 Եվ Տիրոջ զորություններն արեցին ամեն ինչ, ինչպես Տերն էր պատվիրել իրենց, և նրանք անցան Իսրայելի բոլոր զավակների կողքով, և ժանտախտը չհասավ նրանց վրա, որպեսզի կործանի նրանց միջից ոչ մի անձ՝ անասուն, մարդ, կամ շուն:
5 Եվ ժանտախտը շատ դաժան էր Եգիպտոսում, և չկար մի տուն Եգիպտոսում, որտեղ մեկ մեռած չլիներ, լաց ու ողբ:
6 Եվ ամբողջ Իսրայելը ուտում էր զատիկի գառան միսը և խմում գինին, գովաբանում, օրհնում և գոհություն հայտնում իրենց հայրերի Տեր Աստծուն և պատրաստ էր դուրս գալ Եգիպտոսի լծի տակից, չար ստրկությունից.
7 Եվ հիշիր դու այս օրը քո կյանքի բոլոր օրերը, և տարեցտարի պահիր այն քո կյանքի բոլոր օրերում, տարին մեկ անգամ, իր օրը, ըստ նրա ամբողջ օրենքի, և մի հետաձգիր այն. օր առ օր, կամ ամսից ամիս:
8 Որովհետև դա հավերժական օրենք է և փորագրված է երկնային տախտակների վրա Իսրայելի բոլոր զավակների համար, որ նրանք պետք է կատարեն այն ամեն տարի իր օրը՝ տարին մեկ անգամ, իրենց բոլոր սերունդների ընթացքում. և օրերի սահման չկա, քանի որ սա նշանակված է հավիտյան:
9 Եվ այն մարդը, ով զերծ է պղծությունից և չի գալիս այն պահելու իր օրվա առիթով, որպեսզի ընդունելի ընծան մատուցի Տիրոջը և ուտի և խմի Տիրոջ առաջ դրա տոնի օրը, այն մարդը, ով մաքուր է և մոտիկ, կկործանվի, քանի որ նա չի մատուցել Տիրոջ ընծան իր նշանակված ժամանակին, նա իր վրա կվերցնի մեղքը:
10 Իսրայելի որդիները թող գան և կատարեն Պասեքը իր սահմանված ժամանակի օրը՝ առաջին ամսվա տասնչորսերորդ օրը, երեկոների միջև՝ օրվա երրորդ կեսից մինչև գիշերվա երրորդ կեսը, երկու բաժին: օրվան տրվում է լույսին, իսկ երրորդ մասը՝ երեկոյան:
11 Սա այն է, ինչ Տերը պատվիրել է քեզ, որ պահես այն երեկոների միջև:
12 Եվ թույլատրելի չէ մորթել այն լույսի որևէ ժամանակաշրջանում, այլ երեկոյան սահմանակից ժամանակահատվածում, և թող ուտեն այն երեկոյան ժամին, մինչև գիշերվա երրորդ մասը, և ինչ մնաց: Նրա ամբողջ մարմինը գիշերվա երրորդ կեսից և այնուհետև թող այրեն այն կրակով:
13 Այն ջրով չպետք է եփեն, ոչ էլ հում ուտեն, այլ կրակի վրա տապակած. ջանասիրաբար պիտի ուտեն, գլուխը ներսից, ոտքերը կրակով պիտի խորովեն, և ոչ մի ոսկոր չկոտրեն: դրանցից; որովհետև Իսրայելի որդիներից ոչ մի ոսկոր չի փշրվի:
14 Դրա համար Տերը պատվիրեց Իսրայելի որդիներին, որ Զատիկը կատարեն իր սահմանված ժամանակի օրը, և նրանք չպետք է կոտրեն դրա ոսկորը. որովհետև դա տոն է և պատվիրված օր, և չի կարող անցնել օրից օր և ամսից ամիս, բայց դրա տոնի օրը թող դա կատարվի:
15 Եվ դու պատվիրում ես Իսրայելի որդիներին, որ Զատիկը կատարեն իրենց օրերի ընթացքում, ամեն տարի, տարին մեկ անգամ՝ իր որոշված ժամանակի օրը, և այն պետք է լինի որպես հիշատակի աղբյուր, որը հաճելի է Տիրոջը, և ոչ մի պատուհաս չի լինի: նրանց սպանել կամ հարվածել այն տարում, երբ նրանք նշում են Պասեքը իր ժամանակին, ամեն առումներով, ըստ Նրա հրամանի:
16 Եւ այն Տիրոջ սրբարանից դուրս չպիտի ուտեն, այլ Տիրոջ սրբարանի առաջ, եւ Իսրայէլի ժողովքի ամբողջ ժողովուրդը այն իր նշանակած ժամանակին պիտի տօնի:

17 Եվ ամեն մարդ, ով եկել է այդ օրը, քան տարեկանից բարձր այն ուտի այն քո Աստծո սրբարանում՝ Տիրոջ առաջ. քանզի այսպէս գրուած է ու կարգադրուած, որ այն ուտեն Տիրոջ սրբարանում:
18 Եվ երբ Իսրայելի որդիները մտնեն այն երկիրը, որը պետք է տիրեն, Քանանի երկիրը, և Տիրոջ խորանը կանգնեցնեն իրենց ցեղերից մեկում երկրի մեջտեղում, մինչև որ լինի Տիրոջ սրբարանը: կառուցված երկրում, թող գան ու տոնեն Զատիկը Տիրոջ խորանի մեջ և տարեցտարի թող մորթեն այն Տիրոջ առաջ:
19 Եվ այն օրերին, երբ տունը կկառուցվի Տիրոջ անունով իրենց ժառանգության երկրում, նրանք պետք է գնան այնտեղ և մորթեն Պասեքը երեկոյան՝ մայրամուտին, օրվա երրորդ կեսին:
20 Նրա արյունը պետք է մատուցեն զոհասեղանի շեմին, և դրա ճարպը կդնեն զոհասեղանի վրա գտնվող կրակի վրա, և կրակով խորոված նրա միսը պիտի ուտեն այն տան բակում, որը սրբագործվել է անունով: Տիրոջ:
21 Նրանք չպետք է տոնեն Պասեքը իրենց քաղաքներում և ոչ մի տեղ, բացի Տիրոջ խորանի առաջ կամ նրա տան առջև, որտեղ բնակվել է նրա անունը. և նրանք չեն մոլորվի Տիրոջից:
22 Եւ դու, Մովսէս, հրամայի՛ր խրայէլացիներին, որ պահեն Պասեքի օրէնքները, ինչպէս որ քեզ պատուիրել են. պատմիր նրանց ամեն տարի և դրա օրերի օրը և Բաղարջակերության տոնը, որ նրանք յոթ օր բաղարջ ուտեն, (և) նրա տոնը կատարեն, և այդ յոթի ընթացքում ամեն օր ընծա բերեն: ցնծության օրեր Տիրոջ առաջ քո Աստծո զոհասեղանի վրա:
23 Որովհետև դուք շտապում էիք այս տոնը, երբ դուրս էիք գալիս Եգիպտոսից մինչև մտաք Սուր անապատը. որովհետեւ ծովի ափին աւարտեցիք այն:

ԳԼՈՒԽ 50

1 Եվ այս օրենքից հետո ես քեզ հայտնի դարձրի շաբաթների օրերը Սին[այի] անապատում, որը գտնվում է Ելիմի և Սինայի միջև:
2 Ես պատմեցի քեզ Սինա լեռան վրա գտնվող երկրի շաբաթների մասին, և պատմեցի քեզ հոբելյանական տարիների մասին՝ տարիների շաբաթ օրերին, բայց ես քեզ չեմ պատմել դրանց տարին, մինչև չմտնես այն երկիրը, որը դու պիտի տիրես:
3 Երկիրն էլ իր շաբաթները պիտի պահի, քանի դեռ իր վրա են բնակվում, և պիտի իմանան հոբելյանական տարին:
4 Ուստի ես քեզ համար սահմանեցի տարիները, տարիները և հոբելյանները. կան քառասունինը հոբելյաններ՝ Ադամի օրերից մինչև այսօր (2410 թ.), և մեկ շաբաթ և երկու տարի, և դեռ քառասուն տարի կա: գալ (լույս. «հեռավոր») Տիրոջ [2450 AM] պատվիրանները սովորելու համար, մինչև նրանք անցնեն Քանանի երկիր՝ անցնելով Հորդանանը դեպի արևմուտք:
5 Եվ հոբելյանները կանցնեն, մինչև Իսրայելը մաքրվի պոռնկությունից, անմաքրությունից, պղծությունից, մեղքից և մոլորությունից և վստահությամբ բնակվի ամբողջ երկրում, և այլևս Սատանան կամ չարիք չի լինի: մեկ, և այդ ժամանակվանից երկիրը հավիտյան մաքուր կլինի:
6 Եվ ահա Շաբաթների վերաբերյալ պատվիրանը՝ ես գրել եմ (դրանք) քեզ համար, և դրա օրենքների բոլոր դատողությունները:
7 Վեց օր պիտի աշխատես, բայց յոթերորդ օրը քո Տէր Աստծու շաբաթն է: Այնտեղ ոչ մի գործ չանեք՝ դուք և ձեր որդիները, ձեր ծառաները և ձեր աղախինները, ձեր բոլոր անասունները և ձեր հետ եղող պանդուխտը:
8 Եվ այն մարդը, ով դրա վրա որևէ աշխատանք է կատարում, պիտի մեռնի: Ով վեցերորդ օրը ջուր քաշի դրա վրա, որը չէր պատրաստել իր համար, և ով ինչ բեռ վերցնի, որ այն տանի իր վրանից կամ իր տնից, պիտի մեռնի:
9 Շաբաթ օրը ոչ մի աշխատանք չանեք, բացի այն, ինչ պատրաստել եք ձեզ համար վեցերորդ օրը, որպեսզի ուտեք, խմեք և հանգստանաք, և շաբաթը պահեք այդ օրը բոլոր գործերից, և օրհնեք ձեր Տիրոջը. Աստված, որ ձեզ տոնի և սուրբ օր է տվել, և ամբողջ Իսրայելի համար սուրբ թագավորության օրն այս օրը նրանց օրերի մեջ է հավիտյան:
10 Որովհետև մեծ է այն պատիվը, որ Տերը տվել է Իսրայելին, որ նրանք ուտեն, խմեն և կշտանան այս տոնի օրը, և հանգստանան դրա վրա բոլոր աշխատանքից, որը պատկանում է մարդկանց զավակների աշխատանքին, բացի կնդրուկից և ընծաներ բերելուց, զոհաբերություններ Տիրոջ առաջ օրերով և շաբաթների համար:
11 Միայն այս գործը պետք է կատարվի շաբաթ օրերին՝ ձեր Տեր Աստծու սրբարանում. որպէսզի անոնք Իսրայելի համար ամէն օր զոհերով քաւեն՝ Տէրոջ առջեւ հաճելի յիշատակին համար, եւ որ ան զանոնք ամէն օր ընդունի, ինչպէս քեզ հրամայուած է:
12 Եվ ամեն մարդ, ով ինչ-որ աշխատանք է կատարում դրա վրա, կամ գնում է ճանապարհորդություն, կամ մշակում է (իր) ագարակը, լինի դա իր տանը կամ որևէ այլ վայրում, և ով կրակ է վառում, կամ հեծնում է որևէ գազանի, կամ նավով ճանապարհորդում է ծովում. և նա, ով ինչ-որ բան է հարվածում կամ սպանում, կամ մորթում է գազան կամ թռչուն, կամ ով բռնում է կենդանի կամ թռչուն կամ ձուկ, կամ ով պահում է կամ պատերազմում է Շաբաթներ:
13 Մարդը, ով շաբաթ օրը անում է այս բաներից որևէ մեկը, կմեռնի, որպեսզի Իսրայելի որդիները շաբաթ օրերը պահեն երկրի շաբաթների վերաբերյալ պատվիրանների համաձայն, ինչպես գրված է տախտակների մեջ, որոնք նա տվեց իմ ձեռքը. որ ես քեզ համար գրեմ եղանակների օրենքները և եղանակները՝ ըստ իրենց օրերի բաժանման: Սույնով լրացվում է օրերի բաժանման հաշիվը: